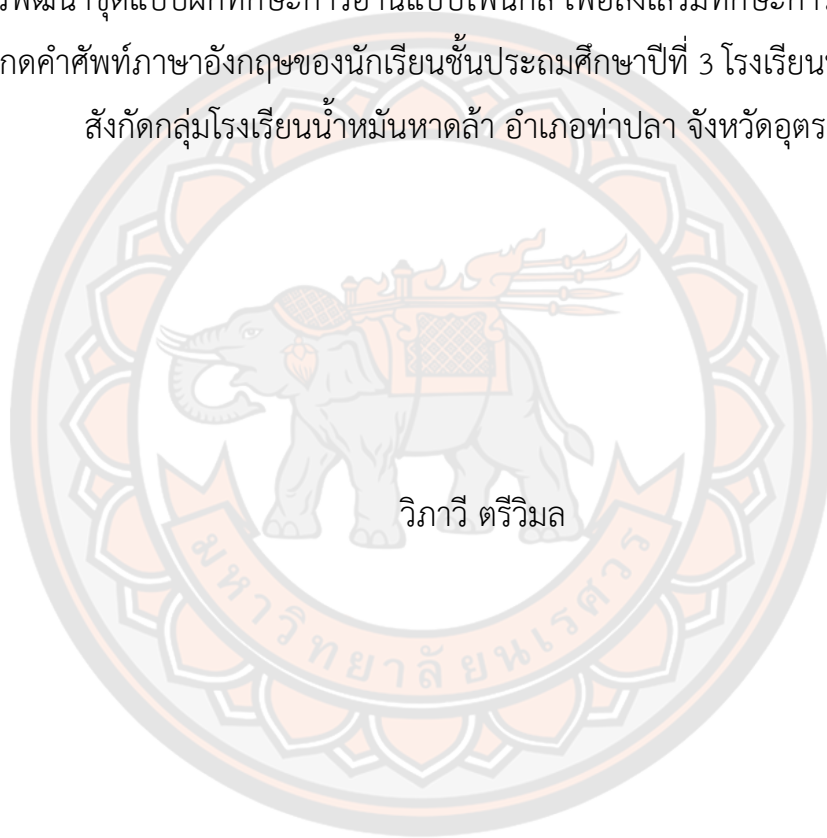

การพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียง
สะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย
สังกัดกลุ่มโรงเรียนน้ำหมั้นหาดลำ อำเภотаปลา จังหวัดอุดรดิตรต์

วิภาวี ตรีวิมล

การคั่นคว่ำอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียง
สะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย
สังกัดกลุ่มโรงเรียนน้ำหมั้นหาดล้า อำเภอกำปูลา จังหวัดอุดรธานี

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน
ออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย สังกัด
กลุ่มโรงเรียนน้ำหมั้นหาดล้า อำเภอนาทม จังหวัดอุดรธานี"

ของ วิภาวี ตรีวิมล

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

(ดร.สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์พร สว่างเมฆ)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย สังกัดกลุ่มโรงเรียนน้ำหมันหาดล้า อำเภอลำปูลา จังหวัดอุดรธานี
ผู้วิจัย	วิภาวี ตรีวิมล
ประธานที่ปรึกษา	ดร.สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2566
คำสำคัญ	ชุดแบบฝึกทักษะ, การอ่านแบบโฟนิกส์, ทักษะการอ่านสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อ 1) สร้างและหาคุณภาพชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย จังหวัดอุดรธานีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 13 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย 1) ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ จำนวน 6 บทเรียน 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ จำนวน 11 แผน 3) แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test for dependent samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.73$, S.D. = 0.31) 2) ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title	DEVELOPMENT OF PHONICS LEARNING PACKAGE FOR ENHANCING ENGLISH PRONUNCIATION ABILITY OF GRADE 3 STUDENTS BANWUNGHUADOY SCHOOL NAMMUN-HARDLAR SCHOOL NETWORK IN UTTARADIT PROVINCE
Author	Wipawee Triwimon
Advisor	Suphornthip Thanaphatchottiwat, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in English - (Plan B), Naresuan University, 2023
Keywords	Phonics learning package, Phonics reading, English pronunciation ability

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) develop and investigate the quality of the phonics learning package. and 2) compare the students' English pronunciation ability after learning with the developed package. The samples were 12 students in Grade 3 students of Wunghuadoy School and were selected by simple random sampling. The research instruments were 1) 6 units of phonics learning package 2) 11 lesson plans and 3) English pronunciation achievement test. Data were analyzed by mean, standard deviation, and t-test dependent. The results showed 1) the quality of the phonics learning package evaluated by all 3 experts revealed the highest level ($\bar{x} = 4.73$, S.D. = 0.31) 2) Student's English pronunciation ability, after learning with the learning package, was significantly higher than before learning at the .05 level.

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ดร. สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของการค้นคว้าอิสระด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่าง สมบูรณ์และทรงคุณค่า

กราบขอบพระคุณ Assistant Professor Dr. Henry Yuh Anchunda ผู้ช่วยคณบดีคณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุดาภาญจน์ ปัทมดิลก และดร. ทารงลักษณ์ เอื้อนครินทร์ อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ดร. มนฤดี สารใจ ครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนเทศบาลวัด ท้ายตลาด (กวีธรรมสาร) จังหวัดอุตรดิตถ์ นางพิชินี เตือนดาว ยาบ่าน อาจารย์ สังกัดคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ และนางสาวพรชนัน สมบูรณ์พร กลุ่มสาระ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองลำน้ำน่านสงเคราะห์ 1 จังหวัด อุตรดิตถ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จนทำให้การวิจัย ครั้งนี้สมบูรณ์ครบถ้วนและมีคุณค่า

กราบขอบพระคุณ นางสาวอรุณทิพย์ ทุ่สำราญ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ และนางแสง เดือน มีศรี ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านน้ำหมัน เป็นอย่างสูง ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยทำการวิจัยในสถานศึกษา ของท่าน ขอขอบคุณนายธีระ เขียวกิตติกร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังหัวดอย คณะครูและบุคลากร ทางการศึกษาทุกท่านและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย ในการทำการวิจัยในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุน ในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มี พระคุณทุก ๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษในประเทศและผู้ที่มีสนใจบ้างไม่มากก็น้อย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
ประกาศคุุณูปการ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมุติฐานของการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551.....	9
2. การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์และการออกเสียงสะกดคำ.....	12
3. การสอนอ่านออกเสียง.....	16
4. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์.....	24

5. ชุดฝึกทักษะ	34
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	47
บทที่ 3 วิธีการดำเนินวิจัย.....	52
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	52
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	53
3. เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ.....	53
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	57
5. การวิเคราะห์ข้อมูล	58
6. สถิติใช้ในการวิจัย	59
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	60
ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาคุณภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อ พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการประเมินความ เหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน.....	60
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาสะกดคำศัพท์อังกฤษของ นักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์.....	65
บทที่ 5 บทสรุป.....	67
สรุปการวิจัย.....	67
อภิปรายผล	67
ข้อเสนอแนะ	69
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	77
ประวัติผู้วิจัย	122

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวได้และเคลื่อนไหวไม่ได้.....	12
ตาราง 2 การควบคุมการออกเสียงของ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)	24
ตาราง 3 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย.....	61
ตาราง 4 ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย.....	62
ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์.....	65
ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทำแบบทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนในการวัดทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (n=12).....	66
ตาราง 7 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย	83
ตาราง 8 ผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบก่อนเรียนวัดการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์โดยผู้เชี่ยวชาญ	85
ตาราง 9 การประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบหลังเรียนวัดการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์โดยผู้เชี่ยวชาญ	87

ตาราง 10 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายชื่อของแบบทดสอบวัดการ
ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดแบบฝึกการอ่านแบบโฟนิกส์
ก่อนเรียน จำนวน 35 ข้อ89

ตาราง 11 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายชื่อของแบบทดสอบวัดการ
ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดแบบฝึกการอ่านแบบโฟนิกส์
หลังเรียน จำนวน 35 ข้อ91

ตาราง 12 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงก่อนเรียน93

ตาราง 13 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงหลังเรียน93

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	7
ภาพ 2 ตำแหน่งอวัยวะในการออกเสียง.....	13

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษ คือ ภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารถึงกันทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกยุควิทยาการและสังคมแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ข้อมูลข่าวสารเผยแพร่อย่างรวดเร็ว และสามารถเข้าถึงได้ง่าย ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ การเชื่อมโยงในปัจจุบันมีระบบแบบเครือข่าย ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเข้าถึงข้อมูลทางเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ การยกระดับความสามารถด้านภาษา (Language proficiency) และการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เทียบเท่าระดับนานาชาติเป็นพันธกิจที่สำคัญของการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพทั้งด้านทักษะ (Skill) คุณลักษณะ (Characteristic) และสมรรถนะ (Competency) ที่สำคัญต่อการเป็นประชากรโลก (Global Citizen) ในศตวรรษที่ 21 Thailand 4.0 เป็นโมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน โดยรัฐได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value Based Economy” หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม การจัดการศึกษาในปัจจุบัน มุ่งเน้นการสร้างทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) โดยครอบคลุมทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ ทักษะด้านศีลธรรมจรรยาบรรณ และทักษะภาษาต่างประเทศ ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมและผลผลิตใหม่ ๆ การใช้เทคโนโลยีและข้อมูลข่าวสารเป็นตัวขับเคลื่อน และคนไทยในยุคนี้จำเป็นต้องมีทักษะความเป็นนานาชาติ (Internationalization Skills) อันเป็นความรู้ความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมโลกที่เชื่อมโยงถึงกันได้ รู้และเข้าใจความแตกต่างของบุคคลต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร แม้การศึกษาของไทยจะให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษและจัดให้มีหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสอนในโรงเรียนตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยนับว่ายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เห็นได้จากผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ยังไม่อยู่ในระดับที่พึงพอใจนัก

ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดคุณภาพของผู้เรียน เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้านการออกเสียง ความรู้ทางคำศัพท์ คืออ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ(chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ซึ่งในการเรียนรู้ภาษานั้นเป็นสิ่งที่ดีและสำคัญที่จะฝึกให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ที่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อเป็นแนวทางให้เกิดการพัฒนาตนเองในภายภาคหน้า อาทิการออกเสียงคำศัพท์และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือการเริ่มเรียนภาษาคือการรู้ความหมายของคำศัพท์ในภาษานั้น ๆ การออกเสียงของแต่ละภาษาเป็นสิ่งสำคัญ ผู้เรียนจะต้องฝึกออกเสียงให้ถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษา จึงควรสร้างพื้นฐานและปลูกฝังลักษณะการออกเสียงให้ถูกต้องมาตั้งแต่ต้น เพื่อไม่ทำให้เกิดปัญหาที่เกี่ยภายในภายหลังและนอกจากการออกเสียงให้ถูกต้องแล้ว ควรสอนให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ เนื่องจากคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ทุกภาษา การรู้คำศัพท์เป็นจำนวนมาก จะส่งผลให้ผู้เรียนนั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ (Lewis, 1997) และการรู้ความหมายของคำศัพท์จะทำให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ (Allen, & Vallette, 1977) สำหรับเด็กไทยมีปัญหาอย่างมากในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

เนื่องจากระบบเสียงของภาษาอังกฤษกับระบบเสียงของภาษาไทยมีความแตกต่างกัน ประการแรกคือ เสียงที่ปรากฏอยู่ในภาษาอังกฤษนั้น ไม่มีในภาษาไทย เช่น เสียง /V/, /Z/ โดย เทียนมณี บุญจุน (2548) กล่าวว่า การสอนให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องแล้วการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น เนื่องจากคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งของระบบการสอนภาษาอังกฤษที่ได้ผลอ่านออกเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มี 7 ขั้นตอนที่ได้ผล (อินทิรา ศรีประสิทธิ์, 2552) ได้แก่ 1) องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการสอนให้ได้ยินรับรู้และรู้จักจัดการกับทุกหน่วยเสียงของภาษาอังกฤษที่เป็นส่วนประกอบของคำ และพยางค์ (Phonemic Awareness) 2) องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง ซึ่งมีความสัมพันธ์แบบที่ทำนายได้ทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้ด้วยการถอดรหัส ตัวอักษร ของ ภาษาเขียนให้เป็นหน่วยเสียง (Phonics) 3) การพัฒนาคำศัพท์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความเข้าใจในบทอ่านเมื่อผู้อ่านพบคำใหม่ นอกจากจะอ่านได้อย่างถูกต้องอย่างคล่องแคล่วแล้วจำเป็นที่จะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ถ้าไม่เช่นนั้นเขาต้องใช้กลยุทธ์อื่น เช่น ศาสตร์แห่งการเดาจากบริบทของประโยคเพื่อที่จะเข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้น (Vocabulary Development) 4) ความสามารถในการอ่านอย่างถูกต้องและชัดถ้อยชัดคำด้วยความคล่องแคล่วและ ความรู้สึกเนื่องจากความสามารถในการอ่านอย่างถูกต้องและคล่องแคล่วเปรียบเสมือนสะพานที่เชื่อมระหว่างการเรียนรู้คำกับความเข้าใจ (Reading Fluency) 5. ความเข้าใจในบทอ่านเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สลับซับซ้อน ผู้อ่านจะเข้าใจบทอ่านได้จำเป็นต้องพึ่งทักษะในการรับรู้คำและคำศัพท์ การอ่านอย่างคล่องแคล่วไม่ตะกุกตะกักและการคิดตามบทอ่าน

เพื่อที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่านนั้นอย่างถ่องแท้ (Reading Comprehension) 6) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ (Writing) 7) ความสามารถอย่างเต็มขั้นของการอ่านออกเขียนได้ (Full Literacy) ซึ่งระบบการสอนของไทยนั้นได้ข้ามขั้นตอนที่ 1 และ 2 ไป โดยให้เด็กเรียนการจำคำศัพท์โดยที่ไม่ได้เรียนรู้เรื่องโฟนิกส์ก่อน ทักษะในการอ่านโดยวิธีโฟนิกส์เป็นองค์ประกอบ สำคัญในการเพิ่มทักษะในการอ่านและจำเป็นต้องสอนอย่างละเอียดในบริบทที่มีความหมายและบูรณาการในวิชาการอ่านและการเขียนซึ่ง สตาล (Stahl, 1998) ได้เสนอหลักการสอนไว้ 7 ประการ ได้แก่ 1) ควรสอนในวัยเด็กให้เร็วที่สุด 2) เมื่อสร้างความตระหนักในการอ่านตัวอักษรให้แก่เด็ก 3) ต้องสอนจากพื้นฐานของความตระหนักและรับรู้หน่วยเสียง 4) สอนตรงและแจ่มแจ้ง 5) บูรณาการเข้ากับวิชาการอ่าน 6) เน้นการสอนเพื่อใช้ในการอ่านคำไม่ใช่ท่องจำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ 7) มุ่งสอนเพื่อให้เกิดความคล่องในการอ่านและการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยนักเรียนสามารถรู้จักคำทันทีที่มองเห็น

สำหรับปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนไม่สามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ไม่รู้หลักการสะกดคำที่ถูกต้อง ซึ่งมีสาเหตุมาจากการจัดการเรียนการสอนใช้วิธีการสอนคำศัพท์ในรูปแบบการจดจำคำศัพท์แบบจำเป็นคำ (Whole-word approach) ไม่ใช่ชุดแบบฝึกที่เหมาะสมในการกระตุ้นการเรียนรู้ และแนวทางการสอนแบบโฟนิกส์ในการสอนอ่านคำศัพท์ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงใหม่ได้ที่พบเจอได้ขาดแรงจูงใจในการเรียนคำศัพท์ใหม่เมื่อเรียนในระดับที่สูงขึ้น ปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นอย่างมาก จากการรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนปีการศึกษา 2565 ของฝ่ายวิชาการของโรงเรียนบ้านวังหัวดอย พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (ด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์) ต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดการไว้ของสถานศึกษา (รายงานผลการปฏิบัติการโรงเรียนบ้านวังหัวดอย ประจำปี 2565) และจากการทดสอบการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย พบว่านักเรียนร้อยละ 60 ไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ พบว่า การสอนแบบโฟนิกส์จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้โดยการแจ่มแจ้งหน่วยเสียงที่นักเรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษร จากงานวิจัยของ จรัสสี สีเสต (2555) กล่าวว่า การสอนแบบโฟนิกส์นั้นจะช่วยให้นักเรียนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรที่จะเป็นนวัตกรรมด้านการอ่านภาษาอังกฤษและเมื่อนักเรียนอ่านออกแล้วก็จะสามารถเขียนออกได้ด้วยเช่นกันซึ่งจะช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น และสื่อที่ทำให้นักเรียนมีทักษะหรือความสามารถด้านการอ่านและการเขียน คือ ชุดฝึกทักษะเพราะชุดฝึกทักษะจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนและทำซ้ำได้บ่อย ๆ นอกจากนี้ ชุดฝึกทักษะยังทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนสูงกว่าวิธีการ

จัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้อื่น โดยชุดฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและเกิดทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งการให้นักเรียนทำชุดฝึกทักษะจะช่วยพัฒนาทางการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นสามารถประเมินผลงานของตนเองได้ ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายอีกทั้งตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลและช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน (สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ, 2545, น. 90)

ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ถึงวิธีการออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักการออกเสียงแบบโฟนิกส์ และสามารถฝึกฝนการออกเสียงได้บ่อยครั้งเท่าที่ต้องการ ซึ่งชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์จะช่วยให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงมากยิ่งขึ้นและช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้สอนเพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. ได้แนวทางการสอนทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนน้ำหมัน-หาดลำ อำเภอนาทม จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 9 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านน้ำหมัน โรงเรียนบ้านนาตันโพธิ์ โรงเรียนบ้านวังหัวดอย โรงเรียนจรมอนุสรณ์ 1 โรงเรียนท่าแพกอนุสรณ์

2 โรงเรียนบ้านน้ำต๊ะ โรงเรียนบ้านน้ำลี โรงเรียนนิคมสร้างตนเองลำน้ำน่านสงเคราะห์ 1 และ โรงเรียนนิคมสร้างตนเองลำน้ำน่านสงเคราะห์ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 105 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 18 ชั่วโมง (ไม่รวมการทำแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การออกเสียงแบบโฟนิกส์แบบพื้นฐานของตัวอักษรภาษาอังกฤษ 26 ตัว และการอ่านสะกดคำศัพท์พื้นฐานของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งประกอบไปด้วยคำศัพท์ 1 พยางค์ ที่มีเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ และเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกด

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น การสอนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการสอนแบบโฟนิกส์

ตัวแปรตาม ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดแบบฝึกทักษะการสอนแบบโฟนิกส์ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนในรูปแบบเอกสาร ชุดแบบฝึกที่ประกอบด้วยคำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ที่เป็นรูปภาพ และแบบฝึกหัดท้ายบทที่จัดพิมพ์เป็นเล่มและ E-book บนเว็บไซต์ห้องเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษของผู้วิจัย เพื่อใช้ในการฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการออกเสียงคำแบบโฟนิกส์ ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้ การอ่านออกเสียงสะกดคำ (Phonics) ซึ่งมีเสียงพยัญชนะเดี่ยว (Consonant) เสียงสระเดี่ยว (Vowel) เสียงพยัญชนะผสม (Blend and Diagraphs) การออกเสียงพยัญชนะต้น (beginning sound) และการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ (Final Sound) อีกทั้งมีส่วนประกอบอื่น ๆ ในแต่ละชุด ดังนี้

- คำชี้แจงสำหรับครูผู้สอน
- คำแนะนำการใช้ชุดแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียน
- บัตรคำและบัตรภาพ (Flash card)
- เกมประกอบการเรียนการสอนในชุดแบบฝึก
- ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ จำนวน 6 บทเรียน ใช้เวลาจำนวน 18 ชั่วโมง

มีแผนจัดการเรียนรู้ 11 แผน

1. The alphabet	จำนวน 2 เรื่อง	จำนวน 2 ชั่วโมง
2. a sound	จำนวน 2 เรื่อง	จำนวน 4 ชั่วโมง
3. e sound	จำนวน 2 เรื่อง	จำนวน 4 ชั่วโมง
4. i sound	จำนวน 2 เรื่อง	จำนวน 3 ชั่วโมง
5. o sound	จำนวน 2 เรื่อง	จำนวน 3 ชั่วโมง
6. u sound	จำนวน 1 เรื่อง	จำนวน 2 ชั่วโมง

ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยสามารถสะกดคำจากเสียงของพยัญชนะต้น สระและตัวสะกดในการประสมคำให้ถูกต้องในชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ ซึ่งสามารถวัดได้จากการใช้แบบทดสอบสอบทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบปฏิบัติเป็นรายบุคคล

คุณภาพของชุดแบบฝึกทักษะการสอบแบบโฟนิกส์ หมายถึง ความเหมาะสมขององค์ประกอบในชุดแบบฝึก ได้จากการประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งมีคุณภาพ 3.5 ขึ้นไป โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม

สมมุติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิด/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม												
<p>วิธีการสอนการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์</p> <p>หมายถึง การสอนอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ ให้ผู้เรียนได้รู้จักเสียงของตัวอักษรทั้ง 26 ตัว ซึ่งมีเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ เสียงพยัญชนะท้ายหรือเสียงตัวสะกดผสมเป็นคำ ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอนดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm –up) 2. ขั้นทบทวนความรู้เก่า (Revision) 3. ขั้นสอนเสียงใหม่ (A new sound) 4. ขั้นประสมคำ (Word making) 5. ขั้นฝึกเขียนตัวอักษร (Letter formation) 	<p>ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์</p> <p>สื่อการเรียนการสอนในรูปแบบเอกสารชุดแบบฝึกที่ประกอบด้วยคำศัพท์ จัดพิมพ์เป็นเล่มและ E-book บนเว็บไซต์</p> <p>ห้องเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษของผู้วิจัย เพื่อใช้ในการฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการออกเสียงคำแบบโฟนิกส์ ที่มีส่วนประกอบในแต่ละชุด ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำชี้แจงสำหรับครูผู้สอน - คำแนะนำการใช้ชุดแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียน - บัตรคำและบัตรภาพ (Flash card) - เกมประกอบการเรียนการสอนในชุดแบบฝึก - ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ จำนวน 6 บทเรียน ใช้เวลาจำนวน 18 ชั่วโมง มีแผนจัดการเรียนรู้ 11 แผน <table border="0"> <tr> <td>1 The alphabet</td> <td>จำนวน 2 เรื่อง</td> </tr> <tr> <td>2 a sound</td> <td>จำนวน 2 เรื่อง</td> </tr> <tr> <td>3 e sound</td> <td>จำนวน 2 เรื่อง</td> </tr> <tr> <td>4 i sound</td> <td>จำนวน 2 เรื่อง</td> </tr> <tr> <td>5 o sound</td> <td>จำนวน 2 เรื่อง</td> </tr> <tr> <td>6 u sound</td> <td>จำนวน 1 เรื่อง</td> </tr> </table>	1 The alphabet	จำนวน 2 เรื่อง	2 a sound	จำนวน 2 เรื่อง	3 e sound	จำนวน 2 เรื่อง	4 i sound	จำนวน 2 เรื่อง	5 o sound	จำนวน 2 เรื่อง	6 u sound	จำนวน 1 เรื่อง	<p>ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ</p>
1 The alphabet	จำนวน 2 เรื่อง													
2 a sound	จำนวน 2 เรื่อง													
3 e sound	จำนวน 2 เรื่อง													
4 i sound	จำนวน 2 เรื่อง													
5 o sound	จำนวน 2 เรื่อง													
6 u sound	จำนวน 1 เรื่อง													

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551
 - 1.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
 - 1.2 คุณภาพผู้เรียน
2. การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์และการออกเสียงสะกดคำ
 - 2.1 ตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียงในช่องปาก
 - 2.2 เสียงพยัญชนะและฐานที่เกิดของเสียง
 - 2.3 เสียงพยัญชนะและการสกัดกันทางลมของคู่ฐานกรณ์
3. การสอนอ่านออกเสียง
 - 3.1 ความหมายของการอ่านออกเสียง
 - 3.2 ความสำคัญของการอ่านออกเสียง
 - 3.3 หลักการสอนอ่านออกเสียง
 - 3.4 กิจกรรมการสอนอ่านออกเสียง
 - 3.5 ประโยชน์ของการอ่านออกเสียง
 - 3.6 การประเมินผลของการอ่านออกเสียง
 - 3.7 สารสะท้อนการสอนอ่านออกเสียง
4. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์
 - 4.1 ความหมายของการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์
 - 4.2 การสะกดด้วยวิธีโฟนิกส์
 - 4.3 ประเภทของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์
 - 4.4 ประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยโฟนิกส์
 - 4.5 ขั้นตอนการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์
5. ชุดแบบฝึกทักษะ
 - 5.1 ความหมายของชุดแบบฝึกทักษะ
 - 5.2 องค์ประกอบของชุดแบบฝึกทักษะ

- 5.3 ลักษณะของชุดแบบฝึกทักษะที่ดี
- 5.4 การพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะ
- 5.5 หลักจิตวิทยาและหลักการสอนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะ
- 5.6 ประโยชน์ของชุดแบบฝึกทักษะ
- 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

มาตรฐานตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1

เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดที่ 2

อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

คำ กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว และบทพูดเข้าจังหวะและการสะกดคำ การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น

- การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ
- การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ
- การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2

เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ 1

บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

1.2 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1) ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมายตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ

2) พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

3) พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

4) พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

5) บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

6) บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

7) ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

8) ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

9) มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

10) ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

2. การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์และการออกเสียงสะกดคำ

ในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน เพื่อให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารเกิดความเข้าใจตรงกัน ดังนั้นการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงพยัญชนะและสระได้ถูกต้องชัดเจน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียงในช่องปาก (Point of articulation)

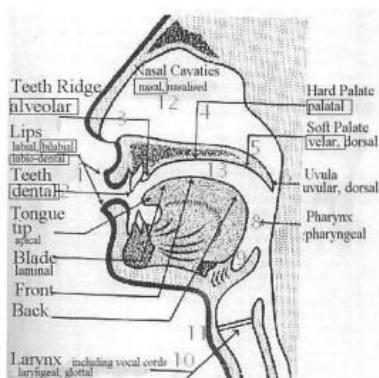
(ภฤชณา ยอดมงคล, 2553, น. 7-12)

เมื่อลมออกจากกล่องเสียงเข้าสู่ช่องปาก อวัยวะในปากจะทำประสานกัน เช่น ทำให้ช่องปากมีรูปร่างแบบต่าง ๆ มีการกักลมก่อนปล่อยทันที หรือค่อย ๆ ปล่อย อวัยวะที่ใช้เพื่อ การออกเสียงในปากเรียกว่า ฐานกรณ์ (Articulators) อวัยวะที่ไม่เคลื่อนไหว เรียกว่า ฐาน (Passive articulators) ส่วนอวัยวะที่เคลื่อนไหว ขยับตัวไปแต่ละอวัยวะส่วนอื่น ๆ เรียกว่า กรณ์ (Active articulators) ซึ่งในที่นี้คือ ลิ้น (tongue) สำหรับลิ้นไก่เป็นอวัยวะที่ขยับตัวได้เช่นกัน แต่ไม่มากเหมือนลิ้น เมื่อลิ้นแตะ “ฐาน” ต่าง ๆ คือ ปุ่มเหงือก เพดานปาก เพดานอ่อน เป็นส่วน สำคัญที่ทำให้เกิดการกัก เปลี่ยนรูปร่างช่องว่างในปาก ช่วยให้เรากออกเสียงพูดได้ การออกเสียงพยัญชนะมีการแตะหรือกักลมในปาก แต่เสียงสระไม่มีการกัก ลมหรือการปิดกั้นลมในลักษณะใด ๆ ทั้งสิ้น

ตาราง 1 ฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวได้และเคลื่อนไหวไม่ได้

ฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวได้		ฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวไม่ได้	
Normal Form	Adj. Form	Normal Form	Adj. Form
Lower Lip ริมฝีปากล่าง	Labial	Upper Lip ริมฝีปากบน	Labial
Lower Teeth ฟันล่าง	Dental	Upper Teeth ฟันบน	Dental
Tip of the Tongue ปลายลิ้น	Apical	Gum Ridge ปุ่มเหงือก	Alveolar
Front of the Tongue ลิ้นส่วนหน้า	Frontal	Prepalate เพดานแข็งส่วนหน้า	Alveolar palatal
Center of the Tongue กลางลิ้น	Laminal	Palate (hard palate) เพดานแข็ง	Palatal
Back of the Tongue ลิ้นส่วนหลัง	Dorsal	Velum (soft palate) เพดานอ่อน	Velar

ที่มา: มณีรัตน์ สุโกโชติรัตน์, 2552

ภาพ 1 แสดงตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียง
ที่มา : กฤษณา ยอดมงคล (2553, หน้า 7-12)

ภาพ 2 ตำแหน่งอวัยวะในการออกเสียง

2.2 เสียงพยัญชนะและฐานที่เกิดของเสียง (กรองแก้ว ไชยปะ, 2548, น. 27 -29)

ฐานที่เกิดของเสียงเกิดจากคู่ฐานกรณ์แต่ละคู่ที่ทำหน้าที่ผลิตเสียง มี 8 เสียงดังนี้

1) Bilabial ริมฝีปากบนและล่างปิดติดกันหรือห่อเป็นรูปวงกลม

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/m/	m	ม
/w/	w, wh	ว
/p/ (unaspirated)	p (อยู่ตามหลัง s เช่น spy)	ป
/p/ (aspirated)	p	พ, ภ, ผ

2) Labio-dental เกิดจากริมฝีปากล่างกับฟันบน

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/f/	f, ph, gh (phone, graph)	ฟ, ผ
/v/	v	ไม่มี

3) Dental หรือ Apico-dental เกิดจากปลายลิ้นกับฟันโดยปลายลิ้นสอดหรือสัมผัสอยู่ระหว่างไรฟันบนและล่าง

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/θ/	th (เสียงไม่ก้อง เช่น thank)	ไม่มี
/ð/	th (เสียงก้อง เช่น they)	ไม่มี

4) Alveolar หรือ Apico-alveolar เกิดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือกแตะกันหรือเบียดชิดกันมาก

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/t/ (aspirated)	t	ท, ถ, ถ, ๗, ฒ, ฐ
/t/ (unaspirated)	t (อยู่ตามหลัง s เช่น star)	ต, ฏ
/d/	d	ด, ฐ
/n/	n	น, ณ
/s/	s, c (ตำแหน่งท้ายคำ เช่น face)	ส, ศ, ษ, ซ
/z/	z	ไม่มี
/l/	l	ล
/r/	r (ปลายลิ้นงอเกร็ง)	ร (รวิลิ้น)

5) Post-alveolar เกิดจากลิ้นส่วนหน้ากับเพดานแข็งหลังปุ่มเหงือกแตะกันหรือเบียดชิดกันมาก

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/tʃ/	ch, tch	ช, ฅ (ใกล้เคียง)
/dʒ/	j, g, d, dg (age, bridge)	ไม่มี
/ʃ/	sh	ไม่มี
/ʒ/	s, gh (vision, beigh)	ไม่มี

6) Palatal เกิดจากลิ้นส่วนกลางเคลื่อนเข้ามาใกล้หรือเบียดชิดกับเพดานแข็ง

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/j/	y	ย, ญ

7) Velar เกิดจากลิ้นส่วนหลังเบียดกับเพดานอ่อน

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/k/ (unaspirated)	k, c (อยู่ตามหลัง s เช่น sky)	ก
/k/ (aspirated)	k, c (come)	ข, ค, ฌ
/g/	g	ไม่มี
/ŋ/	ng, nk	ง

8) Glottal เกิดที่บริเวณเส้นเสียง เส้นเสียงเปิดหรือปิด แล้วเปิดให้ลมผ่านสะดวง

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/h/	h	ห, ฮ
/ʔ/	Uh, huh	อ

จากข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่า เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ไม่มีในภาษาไทย จำนวน 8 เสียง คือ /v/, /θ/, /ð/, /z/, /dʒ/, /ʃ/, /ʒ/, /g/ อีกทั้งเสียง /r/ ที่มีลักษณะการออกเสียงที่แตกต่างกันในภาษาไทยและภาษาอังกฤษนั้น เป็นปัญหาสำหรับคนไทยในการออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ เพราะคนไทยจะใช้เสียงพยัญชนะภาษาไทยที่มีความใกล้เคียงกันไปแทนที่เสียงนั้นในภาษาอังกฤษ ทำให้คนไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษมีความเข้าใจผิดและใช้ภาษาคลาดเคลื่อนไป

2.3 เสียงพยัญชนะและการสกัดกันทางลมของคู่ฐานกรณ์ Sounds and the Manner of Articulation (กรองแก้ว ไชยปะ, 2548, หน้า 29 -32)

1) **Stops, Plosives (เสียงกักหรือเสียงระเบิด)** เกิดจากฐานกรณ์คู่ใดคู่หนึ่งปิดกักกระแสลมไว้โดยสมบูรณ์ แล้วปล่อยให้พุ่งออกมาในลักษณะระเบิด ได้แก่เสียง /p/, /t/, /k/, /b/, /d/, /g/ และ /ʔ/

2) **Fricative (เสียงเสียดแทรก)** เกิดจากฐานกรณ์คู่ใดคู่หนึ่งมาเบียดกันหรือบีบหรือให้กระแสลมเสียดแทรกออกมาทางช่องแคบ ๆ อย่างต่อเนื่อง ได้แก่เสียง /f/, /v/, /θ/, /ð/, /s/, /z/, /ʃ/, /ʒ/ และ /h/

3) **Affricates (เสียงกักเสียดแทรก)** เป็นการผสมผสานกันของกลไกเสียง Stops และเสียง Fricatives เกิดจากการที่ฐานกรณ์คู่หนึ่งปิดกักกระแสลมเอาไว้แล้วชั่วครู่ แล้วเปิดหรือให้ลมเสียดแทรกออกทางช่องแคบ ๆ อย่างต่อเนื่อง ได้แก่ เสียง /tʃ/และ /dʒ/

4) **Nasals (เสียงนาสิก)** เกิดจากฐานกรณ์คู่ใดคู่หนึ่งปิดกั้นสนิททำให้กระแสลมไม่สามารถผ่านออกทางช่องปากได้ ขณะเดียวกันเพดานอ่อนเคลื่อนออกจากผนังคอเปิดช่องให้กระแสลมผ่านออกทางช่องจมูกอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ เสียง /m/, /n/ และ /ŋ/

5) **Lateral (เสียงข้างลิ้น)** เกิดจากปลายลิ้นกับซุ้มเหงือก โดยปลายลิ้นดันอยู่ที่ปุ่มเหงือกพร้อมกับแบะข้างลิ้นเป็นช่องให้ลมผ่านออกมาโดยสะดวง มีเสียงเดียวคือ /l/

6) **Glides หรือ Semi-vowels (เสียงกึ่งสระ)** เกิดจากฐานกรณ์คู่ใดคู่หนึ่งเคลื่อนที่ไปจากที่เดิมขณะที่กำลังเปล่งเสียง ทำให้กระแสลมที่กำลังผ่านออกมาเปลี่ยนทิศทางไป ได้แก่เสียง /w/, /r/ และ /j/

3. การสอนอ่านออกเสียง

3.1 ความหมายของการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงเป็นขั้นตอนหนึ่งในการนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระของสิ่งที่อ่าน จนนำไปสู่ทักษะของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งมีหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านออกเสียง ดังนี้

Karlin (1980) ได้กล่าวว่า การอ่านออกเสียงเป็นการฝึก ทำให้เด็กได้อ่านออกเสียงในเรื่องราวที่ทำให้เด็กได้มีโอกาสใช้ทักษะการอ่านและการพูด ให้ข้อมูลครูเกี่ยวกับการอ่านของเขา ครูยังต้องเป็นผู้เชื่อว่าเด็กมีความต้องการอ่านออกเสียงแม้แต่เด็กที่อ่านไม่คล่อง Bush, & Huebner (1979) ได้กล่าวว่า การอ่านออกเสียงคือ กระบวนการของการอ่านสิ่งพิมพ์หรือเครื่องมือทางการเขียนด้วยเสียงดัง โดยส่วนใหญ่แล้วเรามักจะอ่านในใจมากกว่าที่จะอ่านออกเสียง เมื่อเราอ่านออกเสียงมีจุดประสงค์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน เราอ่านเนื้อหาบางอย่างโดยที่เรามีการเตรียมตัวเป็นอย่างดีสำหรับกลุ่มหรือสมาคมของเรา หรือในโบสถ์ พรรคการเมือง หรือองค์กรทางสังคมของเรา อาจจะอ่านประกาศ หนังสือ กวีนิพนธ์ นิยามของคำในพจนานุกรม หรือข้อความโทรศัพท์และ Mangieri, Bader, & Walker (1982) ได้กล่าวถึงการอ่านออกเสียงว่าเป็นแนวทางที่ครูสามารถรวมขั้นตอน การอ่านการเขียนเข้ากับขั้นตอนการใช้ภาษาโดยทำให้การอ่านออกเสียงเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนในปัจจุบัน ซึ่งครูอาจจะเป็นผู้อ่าน และนักเรียนก็สามารถอ่านได้ อาจจะอ่านจากในหนังสือหรือเรื่องราวที่สมบูรณ์ซึ่งสามารถอ่านเพียงส่วนเดียวหรือส่วนที่นักเรียนน่าจะสนใจมากกว่าได้

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงเป็นกระบวนการอ่านอย่างมีวัตถุประสงค์ เป็นการฝึกทักษะในการอ่านนำไปสู่การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยอาศัยการฝึกฝนโดยเริ่มจากระดับคำ

3.2 ความสำคัญของการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงเป็นขั้นตอนการสอนอ่านที่มีความสำคัญ ขั้นตอนหนึ่งโดยมีนักการศึกษาหลายคนได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

Austin, & Morrison (1963) ยอมรับว่า ได้ใช้เวลาในการพิจารณาเวลาที่ใช้สำหรับการอ่าน ถึงแม้ว่าการอ่านในใจจะมีประโยชน์ในการอ่านของระดับประถมสามและสี่ 30 เปอร์เซ็นต์ของครูยังคงให้ความสำคัญในการอ่านออกเสียงมากที่สุด จากการสังเกตบันทึกครูเหล่านี้รู้ถึงเหตุผลคัดค้านบางอย่างในการอ่านออกเสียง เช่นเดียวกับประโยชน์ที่ได้รับ แต่ยังคงยืนยันกรานในประโยชน์และการฝึกใช้อย่างถูกต้อง อาจจะเป็นเพราะความต่อต้านในแนวคิดนั้นยังไม่มี ความรุนแรงจนเกิดการเปลี่ยนแปลง บางคนอาจยอมรับประโยชน์ของการอ่านออกเสียงในขณะที่บางคนยังไม่เชื่อในความมีประสิทธิภาพของเทคนิคและวิธีการสอน อีกทั้ง Dallmann (1978) ยังได้กล่าวถึง ความสำคัญในการอ่านออกเสียงทำให้เด็กได้พัฒนาอารมณ์และการเข้าสังคม ความสมบูรณ์ของการประเมิน

คุณค่าในงานเขียนสามารถเกิดขึ้นขณะที่เด็กอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงยังช่วยให้เด็กได้พัฒนาความเชื่อมั่น และความมั่นใจในตนเอง หากครูหลายคนให้ความสำคัญกับการอ่านในใจของพวกเขา โชคดีที่การอ่านออกเสียงได้ถูกละเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาที่ให้ความสนใจกับการอ่านออกเสียงน้อยมาก มันอาจจะเป็นที่ที่ในความเป็นจริงแล้วมีเพียง 1 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่จะอ่านโดย การอ่านออกเสียง อย่างไรก็ตามความถี่ของการใช้บางที่ก็ไม่ได้หมายความว่าวิธีนี้ มีความสำคัญเพียงอย่างเดียวเพื่อที่จะพัฒนาความสามารถด้านอื่น ๆ เท่านั้น ปัจจัยหลายด้านที่มีคุณค่าของทักษะและความชำนาญ มันควรที่จะแสดงถึงความสำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นส่วนประกอบในหลักสูตร การอ่านออกเสียงเป็นทักษะที่มีคุณค่า สิ่งนั้นไม่ได้ถูกเรียนรู้โดยอัตโนมัติในโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพของวิธีการสอนการอ่านในใจ ในกรณีของเด็กชาย และเด็กหญิงหลายคนเป็นไปได้ว่าส่วนใหญ่ให้ความสนใจในความต้องการของครูถ้าทักษะในการอ่านออกเสียงที่ได้เรียนรู้มานั้นเพียงพอ จุดเน้นที่สำคัญ นักภาษาศาสตร์ และนักการศึกษาบางท่านยังให้ความสำคัญต่อการสอน การอ่านในเรื่องของการอ่านออกเสียงมากกว่าการเขียนในการสื่อสาร ความสำคัญนี้มาจากคุณค่าสำคัญของการอ่านออกเสียง และทักษะที่ตามมาคือการฟัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นตอนแรกของการเรียนรู้ การอ่าน หนึ่งคุณค่าสำคัญของการอ่านออกเสียง ไม่เพียงแต่ความใส่ใจที่ได้ ยังได้สร้างสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และการพัฒนาอารมณ์ของเด็ก การพัฒนาการอ่านออกเขียนได้มาจากวิธีการสอนการอ่านออกเสียงแก่เด็ก ๆ นอกจากนั้นความสัมพันธ์ ที่เหมือนกันระหว่างสมาชิกกลุ่ม อาจจะสร้างสรรค์หรือเข้มแข็งมากขึ้นจากประสบการณ์การอ่านออกเสียง เด็ก ๆ อาจต้องการการเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มของพวกเขาว่าเขานั้นมีความสามารถในการอ่านนิทาน เรื่องเล่า หรือเรื่องจริงที่น่าสนใจจากการอ่านหนังสือ นิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์ นักเรียนหลายคนไม่ได้ยึดเหนี่ยวในกิจกรรมอื่น ๆ อาจจะเป็นที่ยอมรับในสมรรถนะที่ดีกว่าด้านการอ่านออกเสียง อย่างไรก็ตามการอ่านออกเสียงอาจจะช่วยพวกเขาได้พัฒนาความเชื่อมั่น และความมั่นใจใน ถึงแม้ว่าข้อการวิจารณ์ในการอ่านและแนวโน้มของหนังสือคู่มือของผู้อ่านระดับพื้นฐานนั้นจะไม่ครอบคลุมการอ่านออกเสียง กิจกรรมนี้ยังคงครอบคลุมเวลาในชั้นเรียนของห้องเรียนระดับประถม อีกทั้ง Fountas, & Pinnell (1996) ได้กล่าวถึงคุณค่าในการอ่านออกเสียงให้เด็กว่า เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เด็กต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการฝึกฝน เป็นการสาธิตการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ พัฒนาความเข้าใจในเนื้อเรื่องต่าง ๆ เพิ่มพูนคำศัพท์ ขยายองค์ความรู้ด้านไวยากรณ์ สร้างสร้างประชาคมของผู้อ่านผ่านความสนุกสนานและแลกเปลี่ยนความรู้ และทำให้รู้ถึงบริบท การใช้พื้นฐานเพื่องานเขียนหรืออื่น ๆ ผ่านการอ่าน รวมถึง Farris, Fuhler, & Walther (2004) ได้กล่าวว่า ประโยชน์ของการอ่านออกเสียงในเด็กนั้น ได้มีการตีพิมพ์ในงานวิชาการด้านการศึกษาย้อนกลับไปในปี 1908 การอ่านออกเสียงส่งเสริมให้เด็กได้มีความรู้เกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึกในการอ่าน นักเรียนระดับปฐมวัยมีความสุขในเสียงสัมผัส ในขณะที่นักเรียนในระดับสูงกว่าปฐมวัยจะละเลยในการสอนอ่านออกเสียง ผู้เชี่ยวชาญยังคงให้

ความสำคัญในการอ่านออกเสียงโดยเน้นย้ำเสมอว่าการอ่านออกเสียงนั้นมีส่วนช่วยให้เด็กเกิด
ความเข้าใจ และมีองค์ความรู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้นด้วย

จากความสำคัญในการอ่านออกเสียงข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงมีความสำคัญ
ต่อการสอนการอ่าน การพัฒนาการอ่านออกเขียนเริ่มมาจากวิธีการสอนการอ่านออกเสียงในระดําคํา
ให้แก่เด็ก ๆ จะทำให้เด็กพัฒนาประสบการณ์การอ่านออกเสียงระดับประโยค ช่วยให้เด็กมี
ความสามารถในการอ่านระดับความเรียง เช่น นิทาน เรื่องเล่าหรือเรื่องจริงที่มีความน่าสนใจ จาก
การอ่านหนังสือ นิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ ซึ่งจะนำไปสู่การอ่านเพื่อความเข้าใจในที่สุด

3.3 หลักการสอนอ่านออกเสียง

การสอนอ่านออกเสียงเป็นการสอนการอ่านที่จะช่วยให้เด็กมีความสามารถในการ
พัฒนาตัวเองด้านการอ่าน ซึ่งจะนำไปสู่การอ่านเพื่อความเข้าใจได้ แต่การสอนการอ่านออกเสียงนั้น
มีหลักการสอนซึ่งมีนักการศึกษาหลายคนได้กำหนดหลักการสอนอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

Heilman, Blair, & Rupley (1994) ได้กล่าวถึงหลักการของการสอนการอ่านไว้ว่า
ควรพัฒนาจากความรู้ที่หาได้จากจิตวิทยาทั่วไป จิตวิทยาการศึกษา การเตรียมหลักสูตรการศึกษา
การเจริญเติบโตและการพัฒนาของเด็ก การอ่านงานวิจัย การแนะแนวเด็ก และการแก้ไขทางจิตวิทยา
ในการทำหลักการให้เป็นระบบจำเป็นที่จะต้องพิจารณาแง่มุมทั้งหมดของการเจริญเติบโต รวมไปถึง
การพัฒนาของมนุษย์ประกอบไปด้วย สติปัญญา สรีรวิทยา จิตวิทยาและอารมณ์ความรู้สึก ดังเช่น
หลักการต่อไปนี้ การอ่านและการเขียนเป็นกระบวนการทางภาษา ความสามารถในการอ่านและ
การเขียนคือกระบวนการที่มีการพัฒนา การอ่านและการเขียนเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องในลักษณะ
ที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน และมีผลสะท้อนต่อกัน และวิธีการสอน ให้มีความสามารถในการอ่าน และ
การเขียนควรจะต้องตระหนักถึงความสัมพันธ์นี้ วิธีการสอนควรเป็นการนำให้ เด็กได้เข้าใจว่าการอ่าน คือ
การเข้าใจความหมาย มีความคล่องตัว และเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญ ทางยุทธศาสตร์ การใช้
ประโยชน์ของการอ่านออกเขียนได้ควรจะเป็นส่วนที่จำเป็นต้องพัฒนาให้สมบูรณ์ของวิธีการสอน
การอ่านให้ออกเขียนให้ได้ตลอดจนหลักสูตรของสถานศึกษาที่สมบูรณ์ วิธีการสอนให้มีความสามารถ
ในการอ่าน และการเขียนได้จำเป็นที่จะต้องเป็นส่วนประกอบที่จะต้องพัฒนาให้สมบูรณ์ในเนื้อหา
ครูจำเป็นต้องส่งเสริมความสามารถของนักเรียนในการให้เหตุผล และมีแนวคิดในการเขียนเชิงคิด
วิเคราะห์ วิธีการสอนให้มีความสามารถในการอ่าน และการเขียนได้อย่างเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับ
การประเมินผลของจุดอ่อน และจุดแข็งของนักเรียนแต่ละคน เทคนิคที่ใช้ได้ผลดีกับนักเรียนบางคน
เท่านั้นซึ่งบางคนก็อาจจะใช้ไม่ได้ผล การสร้างแรงกระตุ้นในการพัฒนาความสามารถในการอ่านและ
การเขียน กฎเกณฑ์จะทำให้วิธีการสอนให้มีความสามารถในการอ่านและการเขียนนั้นคือครู โดยครู
ต้องจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักเรียน ในวิธีการสอนการอ่าน และการเขียนในห้องเรียน ครูต้องมี
ความสามารถในการสร้างสรรค์ จัดการ และรักษาสิ่งแวดล้อมที่เป็นสื่อในการเรียนรู้และ

ความสามารถในการอ่าน และการเขียนของครูต้องหล่อหลอมความเป็นหนึ่งเดียวกันของบ้านและสังคมเพื่อส่งเสริมการเติบโตของการอ่าน

จากหลักการสอนอ่านออกเสียงข้างต้นนั้นสามารถสรุปได้ดังนี้คือ หลักการของการสอนการอ่านควรพัฒนาจากความรู้ด้านจิตวิทยาเพื่อเตรียมหลักสูตรเพื่อพัฒนาความสามารถเด็ก โดยอาศัยความรู้จากการศึกษางานวิจัย ซึ่งการอ่าน และการเขียนเป็นกระบวนการทางภาษาที่มีการพัฒนาวิธีการสอนควรให้เด็กรู้ว่าการอ่านคือการเข้าใจความหมายและการออกเสียงให้ถูกต้อง ครูต้องส่งเสริมความสามารถการอ่านออกเสียงของนักเรียนก่อนการให้เหตุผล และมีแนวคิดในการเขียนเชิงคิดวิเคราะห์ วิธีการสอนให้มีความสามารถในการอ่านและการเขียนได้ที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับการประเมินความสามารถของนักเรียนแต่ละคน ครูต้องจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักเรียน ครูต้องมีความสามารถในการสร้างสรรค์ จัดการ และรักษาสิ่งแวดล้อมที่เป็นสื่อในการเรียนรู้ โดยการประเมินความสามารถอาจประเมินเป็นรายบุคคลเพื่อให้สามารถพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคลได้

3.4 กิจกรรมการสอนอ่านออกเสียง

Trelease (1989) กล่าวว่า เป็นวิธีที่มีกรอบแนวคิดที่แน่นอนที่สุดในการเรียนรู้แบบองค์รวมหรือความเชื่อทั้งหมดที่เกี่ยวกับเด็กเรียนรู้การอ่านอย่างไร โดยกิจกรรมนี้ประกอบไปด้วยขั้นตอนดังนี้ คือ อ่านออกเสียงสิ่งที่เลือก กระตุ้นให้นักเรียนเขียนงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ได้อ่านไป ให้เด็กเขียนคำตอบลงไปในงานเขียนของตนเอง แบ่งปันความคิดเห็นกัน และกระตุ้นให้เด็กเขียนบันทึกและขยายไปสู่งานเขียนที่ใหญ่กว่าเดิมต่อไป โดยที่ Hancock (1993) ได้กล่าวถึงกิจกรรมว่าเป็นวิธีที่มีกรอบแนวคิดเพื่อใช้กระตุ้นเด็กในเรื่องของการคิด และเขียนเกี่ยวกับหัวข้อในขณะที่ฟังนำไปสู่งานเขียนของเด็ก การสำรวจงานเขียนของเด็กผ่านการเขียนบทความ คือความคิดในการจัดเตรียมสิ่งสนับสนุนที่สำคัญสำหรับความสามารถในการอ่านและเขียนของผู้เรียน

3.5 ประโยชน์การอ่านออกเสียง

Stephen Krashen กล่าวว่า ประโยชน์ของการอ่านออกเสียงคือการพัฒนาความสามารถ ในการอ่านและการเขียนเด็ก ๆ ที่ฟังการอภิปรายได้อ่านมากขึ้น และแสดงให้เห็นว่าได้รับคำศัพท์ และมีความเข้าใจ และ Friedberg and Strong ได้พูดถึงว่านักเรียนจะมีการเชื่อมโยงทางงานเขียน และเริ่มเข้าใจการอ้างอิงทางงานเขียน สร้างสรรค์จินตนาการของพวกเขา และพัฒนาความคิดเชิงวิเคราะห์ได้ Dallmann (1978) ได้กล่าวถึงคุณค่าของการอ่านออกเสียงไว้ว่าในบางครั้งการเน้นเสียงของคำมีมากจนเกินไปจากนักภาษาศาสตร์ และนักการศึกษาหลายคน ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลในการสอนการอ่านออกเสียงมากกว่าการเขียนเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง ความสำคัญในการอ่านออกเสียงทำให้เด็กได้พัฒนาอารมณ์ และการเข้าสังคม ความสมบูรณ์ของการประเมินคุณค่าในงานเขียนสามารถเกิดขึ้นขณะที่เด็กอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงยังช่วยให้เด็กได้พัฒนาความเชื่อมั่น และความมั่นใจในตนเองด้วย

ตั้งที่มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านออกเสียงไว้หลายท่าน สามารถสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงนั้นเป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่าน และการเขียน เด็กจะมีองค์ความรู้คำศัพท์ และมีความเข้าใจในการออกเสียงมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงการเขียน และเริ่มเข้าใจการอ้างอิงทางงานเขียน สร้างสรรค์จินตนาการ และพัฒนาความคิดเชิงวิเคราะห์ที่ได้ รวมไปถึงเกิดการพัฒนาอารมณ์และการเข้าสังคม และการอ่านออกเสียงยังช่วยให้เด็กได้พัฒนาความเชื่อมั่น และมั่นใจในตนเองด้วย

3.6 การประเมินผลของการอ่านออกเสียง

นักการศึกษาได้ให้กล่าวถึงวิธีการประเมินผลการออกเสียงคำศัพท์ไว้ดังนี้

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2544, น. 34) กล่าวว่า การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยทั่วไป จะประเมินตามหัวข้อต่อไปนี้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง
2. อ่านเน้นเสียงคำได้ถูกต้อง
3. อ่านได้อย่างคล่องแคล่ว

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, น. 158) กล่าวว่าในการวัดผลการออกเสียงผู้สอนสามารถใช้วิธีการต่าง ๆ ได้หลายวิธีดังนี้

1. ใช้เทคนิคในห้องเรียน ผู้สอนปฏิบัติได้ด้วยการสังเกตการณ์การออกเสียงและการแสดงออกของนักเรียน การให้อ่านออกเสียงแต่ละครั้งจะมีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่ทำตาม อ่านเพิ่ม อ่านเร็ว หรือปฏิบัติตนไม่ถูกต้องเกี่ยวกับวางท่าทางในการอ่าน ผู้สอนจึงควรสังเกตและหาทางปรับปรุงข้อบกพร่องในการอ่าน

2. การใช้แบบทดสอบอย่างไม่เป็นทางการ ผู้สอนกำหนดข้อความตามจุดประสงค์ที่ต้องการจะวัดแล้วให้นักเรียนอ่าน ผู้สอนติดตามการอ่านเพื่อพิจารณาว่ามีข้อบกพร่องในส่วนใดบ้าง เช่น อ่านผิด อ่านข้ามคำ อ่านตะกุกตะกัก

3. การใช้เครื่องมืออย่างเป็นทางการ เครื่องมือชนิดนี้มักเป็นแบบสังเกตที่ผู้สอนเป็นผู้รวบรวมข้อมูลอันจะนำไปปรับปรุงแก้ไขปัญหาการออกเสียงได้ดีขึ้นในการอ่านออกเสียง ผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาเจตคติ นิสัยและทักษะในการเป็นผู้ฟังที่ดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนจะต้องฟัง การอ่านของผู้อื่นและต้องรับรู้เรื่องราวที่ฟังด้วย นอกจากนั้นยังต้องมีการสังเกตและมีส่วนร่วม

กรมวิชาการ (2546, น. 245 อ้างถึงใน จารุวรรณ สายสิงห์, 2546, น. 65) กล่าวว่าไว้ว่าการประเมินผลทางภาษาของผู้เรียนเป็น การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและวัดให้ครอบคลุมทั้งในด้านความรู้ ซึ่งหมายถึงเนื้อหาทางภาษาประกอบด้วย เสียงการเปล่งเสียง คำศัพท์ โครงสร้างและไวยากรณ์และการนำความรู้ไปใช้

การออกแบบการประเมินทักษะทางภาษาหรือการใช้ภาษา ผู้สอนต้องกำหนดประเด็นตามจุดประสงค์การประเมินดังนี้

1. ถ้าต้องการประเมินเนื้อหาบ่อย ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของประโยคจะมุ่งวัดที่ไวยากรณ์คำศัพท์การออกเสียง ซึ่งการออกเสียงที่เป็นปัญหาสำคัญ กำหนดจุดประสงค์ดังนี้

1.1 Stress (การเน้นเสียง)

1.2 Final Sound (เสียงพยัญชนะท้าย)

2. ถ้าต้องการประเมินวิธีการที่นักเรียนนำเอาองค์ประกอบเหล่านี้มารวมกันในขณะที่ใช้ภาษาต้องประเมินการใช้ภาษา

กลุ่มโรงเรียนสเตาตัน (Stoughton Public Schools, 20 13, pp. 51-52 อ้างถึงใน จีรนนท์ เมฆวงษ์, 2547, น. 58) ได้กำหนดเกณฑ์ การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษออกเป็น

1. การออกเสียงตัวอักษรที่กำหนดให้คะแนนเป็น 4 ระดับดังนี้

ระดับที่ 1 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงตัวอักษรระดับเริ่มต้น

ระดับที่ 2 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงตัวอักษรระดับมีการ

ระดับที่ 3 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงตัวอักษรระดับดี

ระดับที่ 4 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงตัวอักษรระดับ

คล่องแคล่ว

2. การออกเสียงคำให้คะแนนเป็น 4 ระดับดังนี้

คะแนนระดับที่ 1 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงคำที่มีโครงสร้างแบบพยัญชนะ + สระ + พยัญชนะในระดับเริ่มต้น

คะแนนระดับที่ 2 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงคำที่มีโครงสร้างแบบพยัญชนะ + สระ + พยัญชนะในระดับมีการพัฒนา

คะแนนระดับที่ 3 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงคำที่มีโครงสร้างแบบพยัญชนะ + สระ + พยัญชนะในระดับดี

คะแนนระดับที่ 4 หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถในการออกเสียงคำที่มีโครงสร้างแบบพยัญชนะ + สระ + พยัญชนะในระดับคล่องแคล่ว 24 H

3.7 สาระทักษะการสอนอ่านออกเสียง

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้มีการกำหนดสาระสำคัญในมาตรฐานการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงและการสะกดคำ ซึ่งเป็นพื้นฐานของวิธีโฟนิกส์ โดยที่สาระทักษะการสอนอ่านออกเสียงในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ประกอบด้วย 2 สาระดังนี้ คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร และสาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม โดยมีมาตรฐานการเรียนรู้ดังนี้ คือ มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และ

แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และมาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมซึ่งแบ่งออกตามระดับชั้นโดย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัดที่ 2 อ่านออกเสียงคำสะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (Chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ตัวชี้วัดนี้สาระการเรียนรู้แก่นกลางได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้คำ กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยวและบทพูดเข้าจังหวะ และการสะกดคำ หลักการอ่านออกเสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ การออกเสียงเน้นหนัก-เบาในคำและกลุ่มคำ และการออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ตัวชี้วัดที่ 1 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ตัวชี้วัดนี้สาระการเรียนรู้แก่นกลางได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้ความแตกต่างของเสียง ตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังได้มีนโยบายเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้ ให้มีการส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ในการยกระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน คือเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษา นอกเหนือจากภารกิจในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามที่หลักสูตรกำหนดแล้ว กระทรวงศึกษาธิการเป็นตัวการหลักที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเนื่องจากมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนในทุกระดับชั้นโดยการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องตามศักยภาพของผู้เรียน โดยจัดทำโครงการห้องเรียนและจัดทำรายวิชาที่มุ่งเน้นและเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ เพื่อตอบสนองความต้องการที่แท้จริงและตรงตามความสนใจของผู้เรียน ชุมชนและสังคม อันจะนำไปสู่การสร้างประชากรให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การศึกษาต่อระดับสูง และการทำงาน ซึ่งมีแนวปฏิบัติในการดำเนินงานการขยายโครงการพิเศษด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีนโยบายที่จะเพิ่มจำนวนห้องเรียน สถานศึกษาในโครงการพิเศษในในรูปแบบที่หลากหลาย สนองตอบวัตถุประสงค์เฉพาะต่อไปนี้ International Program (IP), English Program (EP), Mini English Program (MEP), English for Integrated Studies (EIS) และ English Bilingual Education (EBE) ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ EBE นี้ เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษา (อังกฤษ-ไทย) ในวิชาวิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา (ยกเว้นวิชาประวัติศาสตร์และศาสนา) และศิลปะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มโอกาสและเวลาในการเรียนรู้ และ

การใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางที่ไม่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนโดยครูต่างชาติเจ้าของภาษา โดยจัดการเรียนการสอนโดยใช้ครูไทยที่ผ่านการอบรมและพัฒนาความสามารถจัดการเตรียมความพร้อมอย่างเป็นระบบด้านการออกเสียง (Phonics) การใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเทคนิควิธีการสอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษาในรายวิชาดังกล่าว และการวัดผลประเมินผลสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสนับสนุนด้านสื่อ และแผนการจัดการเรียนรู้สองภาษา โดยที่โรงเรียนที่ประสงค์จะเข้าร่วมโครงการ EBE ต้องเข้าสู่กระบวนการเตรียมความพร้อม และสนับสนุนช่วยเหลือจากสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานก่อนการดำเนินการ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของวิธีโฟนิกส์ที่เป็นปัจจัยสำคัญในการสอนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการให้ความสำคัญด้านการออกเสียงของ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ได้กล่าวถึงความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารไว้ว่า เพื่อการบรรลุผลสำเร็จในการสื่อสารตรงตามจุดมุ่งหมายนั้น ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถทั่วไปของพวกเขาควบคู่ไปกับความสามารถพิเศษในการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องเพื่อการสื่อสารโดยความสามารถในการสื่อสารในที่นี้มีองค์ประกอบดังนี้คือ ความสามารถทางภาษาศาสตร์ ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม และความสามารถทางการให้เหตุผล โดยที่ความสามารถทางภาษาศาสตร์ที่กล่าวข้างต้นนั้นได้กล่าวถึงความสามารถในการออกเสียงนั้นได้รวมถึงความรู้และทักษะในกระบวนการรับรู้และการสร้างหน่วยเสียงของภาษา และการเข้าใจของพวกเขาในบริบทเฉพาะ ลักษณะพิเศษเกี่ยวกับสัทศาสตร์ที่แยกหน่วยเสียง (ลักษณะที่มีจุดเด่น เช่น voicing, rounding, nasality, plosion) ส่วนประกอบที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงของคำ (โครงสร้างที่แบ่งเป็นพยางค์ ส่วนของหน่วยเสียงการเน้นคำหนัก-เบา เสียงสูงเสียงต่ำของคำ) การออกเสียงเป็นประโยค (ฉันทลักษณ์) ที่ประกอบด้วยการเน้นหนักเบาในประโยคและเสียงสัมผัส รวมถึงการกร่อนเสียงประกอบด้วย การกร่อนเสียงสระรูปแบบที่อ่อนแอ การกลืนเสียง และการตัดสระหรือพยางค์ออกจากคำ

ตาราง 2 การควบคุมการออกเสียงของ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

ระดับ	การควบคุมการออกเสียง
C2	สามารถออกเสียงขึ้นลง และเน้นเสียงหนักเบาในประโยคได้อย่างถูกต้องตามลำดับ เพื่อแสดงความคิดเห็นได้ตรงตามจุดประสงค์
C1	สามารถออกเสียงขึ้นลง และเน้นเสียงหนักเบาในประโยคได้อย่างถูกต้องตามลำดับ เพื่อแสดงความคิดเห็นได้ตรงตามจุดประสงค์
B2	มีการออกเสียง และสำเนียงที่ชัดเจน และเป็นธรรมชาติ
B1	การออกเสียงชัดเจนเข้าใจได้ง่าย มีสำเนียงเหมือนชาวต่างชาติแต่ในบางครั้งยังมีข้อผิดพลาดปรากฏ
A2	การออกเสียงโดยทั่วไปมีความชัดเจน สามารถเข้าใจได้โดยไม่คำนึงถึงสำเนียงต่างประเทศมากนัก แต่ในการสนทนากับผู้อื่นมีความจำเป็นต้องถามซ้ำ ๆ ทุกครั้ง
A1	การออกเสียงคำและวลีมีข้อจำกัดสามารถเข้าใจได้ในบางอย่าง โดยที่เจ้าของภาษาต้องใช้ภาษาของผู้พูดเพื่อทำความเข้าใจจากหลายส่วน

ตั้งที่มึนักรการศึกรษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านออกเสียงไว้หลายท่าน สามารถสรุปได้ว่าการอ่านออกเสียงนั้นเป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่าน และการเขียน เด็กจะมึนงค์ความรู้คำศัพท์ และมีความเข้าใจในการออกเสียงมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถการเชื่อมโยงการเขียน และเริ่มเข้าใจการอ้างอิงทางงานเขียน สร้างสรรค์จินตนาการ และพัฒนาความคิดเชิงวิเคราะห์ได้ รวมไปถึงเกิดการพัฒนาอารมณ์และการเข้าสังคม และการอ่านออกเสียงยังช่วยให้เด็กได้พัฒนาความเชื่อมั่น และมั่นใจในตนเองด้วย

4. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิิกส์

4.1 ความหมายของการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิิกส์

สัทศาสตร์ (Phonetics) หมายถึง การออกเสียงที่นำโฟนิิกส์มาช่วย โดยเรียนรู้วิธีการออกเสียงของแต่ละตัวอักษรซึ่งจะต้องเข้าใจว่าแต่ละเสียงสามารถออกได้อย่างไร (Cambridge Dictionary, 2020) เป็นการศึกษารรรมชาติของเสียงพูด กระบวนการเปล่งเสียง การเชื่อมโยงลักษณะของเสียงแต่ละเสียงซึ่งแต่ละตัวอักษรสามารถออกได้หลากหลาย โดยเริ่มจากตัวอักษร และพัฒนาเป็นคำ จนทำให้เกิดเป็นประโยค ซึ่งถือว่าเป็นการเริ่มต้นในการอ่านออกเสียงที่ทำให้เข้าใจง่าย

และสามารถพัฒนาได้ และอาศัยความคุ้นชินในการออกเสียงแต่ละตัวอักษร จึงทำให้สามารถเชื่อมโยงคำใหม่ ๆ ได้ (Read with phonics, 2020)

การออกเสียง คือ กระบวนการผลิตเสียงในภาษาอังกฤษเพื่อคำและสร้างความหมาย ผู้เรียนได้เรียนรู้การออกเสียงโดยการออกเสียงตามเสียงที่ถูกต้อง พยายามเลียนแบบตามธรรมชาติ และแก้ไขเมื่อออกเสียงไม่ถูกต้อง เมื่อผู้เรียนเริ่มการเรียนรู้การออกเสียง เขาจะสร้างความคุ้นชินและเอาชนะความยากในการออกเสียงในภาษาที่หนึ่ง (Pourhosein, 2016, p. 314)

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Method) คือ วิธีสอนการออกเสียงที่ถึงแสดงความสัมพันธ์ ระหว่างตัวอักษรและเสียง โดยใช้การออกเสียงเป็นตัวกำหนดและให้ความสำคัญกับเสียงของตัวอักษร และการสะกดคำ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในของกระบวนการ สอนอ่านเบื้องต้น (Webster, 2011) ได้นำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มาใช้ในประเทศสหรัฐอเมริกาใน ค.ศ.1783 โดยการสอนสะกดคำเป็นครั้งแรกเพื่อนำมาใช้เป็นขั้นตอนในการสอนอ่านเริ่มต้นและในช่วง ค.ศ. 1890 ได้นำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มาอธิบายเพิ่มเติมจนเป็นที่ยอมรับและทำให้วิธีนี้ได้รับความนิยมสูงสุดตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา การสอนเรื่องเสียง (Phonics) และสัทลักษณะทางเสียง (Phonetics) ถูกนำมาใช้ร่วมกับการสอนอ่านออกเสียงแสดงให้เห็นถึงสัทลักษณะทางเสียงและทำให้นักวิชาการวิจารณ์ว่าเป็นวิธีการสอนอ่านเบื้องต้นวิธีหนึ่งที่จะช่วยปรับปรุงการสอนอ่านได้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์จึงเป็นการสอนที่เริ่มจากเสียงของตัวอักษรและเป็นการอธิบายการออกเสียงตามหลักภาษาศาสตร์ (Rebecca Pollard)

การสอนแบบโฟนิกส์เป็นที่นิยมแพร่หลายในกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเพราะเป็นการสอนแบบสร้างคำ ซึ่งทำให้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นที่ยอมรับในระบบการสอนอ่าน และยังนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ไปพัฒนาทักษะการอ่านอีกด้วย (Frankfort, 2011)

การออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ หรือ โฟนิกส์ เป็นหลักการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเบื้องต้นที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้น ๆ ผู้เรียนจะเรียนรู้ที่จะอ่านคำโดยการจำเสียงถือเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านในระดับต่อไป (ก๊อพิสุทธิ์ กัลยรัตน์ ชาววันดี, 2561, น. 6)

โฟนิกส์ (Phonics) คือ วิธีการเรียนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการ ถอดรหัสเสียง แต่ละตัวอักษรและการผสมตัวอักษร 2 ถึง 2 ทั้ง 26 ตัว โดยผู้เรียนจะต้องเข้าใจระบบเสียงของตัวอักษรต่าง ๆ ซึ่งบางตัวอักษรสามารถออกเสียงได้หลายเสียงและออกเสียงให้ถูกต้องจึงจะสามารถออกเสียงมาเป็นคำได้ (สุริยาภรณ์ นนทะปะ, 2558, น. 6)

การสอนแบบโฟนิกส์ นั้นเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการออกเสียงโดยส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รู้ถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษรของพยัญชนะ สระ โดยใช้แบบฝึกในการ อ่านออกเสียงจำแนกเสียงต่าง ๆ (ณัฐพล สุริยมณฑล, 2560, น. 9)

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Method) คือ วิธีการสอนออกเสียงที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรโดยใช้การออกเสียงเป็นตัวกำหนดและให้ความสำคัญกับเสียงของตัวอักษรและการสะกดคำซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในกระบวนการสอนอ่านเบื้องต้น (รุ่งอรุณโรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี, 2561, น. 12)

วิธีโฟนิกส์ เป็นวิธีการสอนอ่านและการสะกดคำที่เน้นเสียงของตัวของพยัญชนะและสระซึ่งเสียงสระและพยัญชนะแต่ละตัวมีความแตกต่างกัน มีเสียงเฉพาะและผู้เรียนจะต้องแปลงเสียงสระและพยัญชนะเหล่านั้นให้ถูกต้องหรือเป็นการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรกับสัญลักษณ์ของเสียง ทำให้ผู้เรียนสามารถถอดรหัสตัวอักษรที่เห็นและสะกดออกเป็นคำและสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง (นุสรีย์ กันยา, 2559, น. 48)

ดังนั้น วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Method) คือ การสอนออกเสียงโดยให้เรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษร ซึ่งแต่ละตัวอักษรสามารถออกได้หลายเสียง หน่วยเสียงและตัวอักษรจะช่วยให้ผู้เรียน มีความรู้ สามารถเชื่อมโยงการออกเสียงและการสะกดคำทำให้สามารถอ่านคำศัพท์ได้หลากหลายนำไปสู่การสื่อสารภาษาอังกฤษคล่องแคล่วขึ้น

4.2 การสะกดด้วยวิธีโฟนิกส์

การสอนภาษาในระหว่างศตวรรษที่ 19 จะเริ่มต้นด้วยการสอนเด็ก ๆ ด้วยระบบตัวอักษรการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์นั้น เพื่อดึงความสนใจของผู้เรียนให้รู้จักตัวอักษรที่เป็นตัวพิมพ์ในภาษาเขียนและบอกเขาถึงการออกเสียงของอักษรเหล่านั้น แม้ในการอ่านจริง ผู้เรียนได้เห็นคำและเดาคำจากบริบทช่วย หรือจากภาพประกอบต่าง ๆ แต่บางครั้งผู้เรียนก็ไม่สามารถเผชิญคำต่าง ๆ ที่เขาไม่เคยรู้หรือจดจำโดยการมองเห็นมาก่อน ซึ่งเป็นที่ชัดเจนว่า ผู้เรียนต้องการตัวช่วยที่จำเป็นเพื่อรหัสคำที่ไม่คุ้นเคยทุกคนต้องการการสอนแบบโฟนิกส์ในการอ่าน ซึ่งหมายความว่าผู้เรียนบางคนต้องการการสอนการออกเสียงเพียงเล็กน้อย แต่บางคนอาจต้องการการสอนการออกเสียงหรือโฟนิกส์ตั้งแต่ระดับเริ่มต้นและเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อพัฒนาการที่ดีขึ้นในการออกเสียงคำ การวิเคราะห์คำและการใช้พจนานุกรม ผู้เรียนหลาย ๆ คนจะได้รับประโยชน์อย่างมากในการสอนการออกเสียงอย่างเป็นระบบและระมัดระวังโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาแต่การสอนการออกเสียงในเด็กบางคนอาจเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องหากผู้เรียนไม่ต้องการเรียนรู้ (John M. Hughes, 1972, pp. 2-8)

การสอนภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์นั้นมีอยู่ 2 แบบ คือ (Fizgerald, & Fitzgerald, 1967, pp.75-76)

1. การสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์เสียง (analytic phonics หรือ implicit phonics)
2. การสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ (synthetic phonics หรือ explicit phonics)

1. การสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์เสียง (analytic phonics หรือ implicit phonics) เป็นการสอนโดยให้ผู้เรียนสามารถจำแนก แยกแยะ หรือวิเคราะห์หน่วยเสียง ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรจากคำทั้งคำก่อน เช่น การสอนอักษรคูที่ออกเสียงเดียวกันอย่างในคำว่า "shell" และ "dash" มีเสียงที่คล้ายกันคือ /sh/ (Vacca et al., 1995, p. 50) ส่วนการสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์เสียง (analytic phonics หรือ implicit phonics) นั้นเป็นการเสนอคำทั้งคำจะ ไม่มีการแยกเสียงที่ประกอบเป็นคำ (Hempenstall, 2002) นอกจากนี้ การสอนแบบวิเคราะห์เสียงว่าผู้เรียนจะเรียนเกี่ยวกับการวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรที่มีความสัมพันธ์กับคำที่ได้เคยเรียนไปแล้ว เขาไม่ได้ออกเสียงคำจากการแยกเสียง นั่นคือ ต้องให้ผู้เรียนเห็นคำศัพท์ทั้งคำนักเรียนจึงจะสามารถสังเกตเห็นส่วนย่อยของคำได้ เมื่อนักเรียนเห็นคำศัพท์แล้ว จึงจะเรียนรู้เสียงของตัวอักษรในคำ ปัญหาของวิธีการสอนรูปแบบนี้ คือการสันนิษฐานที่ไม่ถูกต้องว่าเสียง ในคำนั้นเป็นเสียงอะไรจึงไม่สามารถอ่านคำ ๆ นั้นได้ ซึ่งจะเกิดขึ้นกับผู้เรียนที่ขาดทักษะเกี่ยวกับ ความตระหนักในหน่วยของเสียงแต่ละเสียงที่มาประกอบ (Starrett, 2007, p. 4)

2. การสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ (synthetic phonics หรือ explicit phonics) ผู้เรียนจะได้เรียนรู้การออกเสียงจากการสร้างคำของตัวอักษร แต่ละตัวที่นำมาประสมกัน ผู้สอนควรแสดงให้ผู้เรียนทราบว่า ตัวอักษรหนึ่ง ๆ แทนด้วยเสียงใดบ้าง เช่น ในการถอดรหัสของคำว่า "hat" นักเรียนจะออกเสียง "huh-ah-tuh" และผสมเสียงออกมาว่า "hat" (Gunning, 2002, p. 232) สอดคล้องกับการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ ผู้เรียนจะเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรต่าง ๆ ที่สอดคล้องกัน แล้วจึงสอนกระบวนการผสมคำและอ่านออกเสียง เช่น /m/ + /æ/ + /n/ = man การรู้ถึงส่วน ต่าง ๆ ของโครงสร้างของภาษาหนึ่ง ๆ ซึ่งสำคัญและจำเป็นต่อผู้ที่ไม่มีความรู้ใน การจัดกลุ่มหรือประสมส่วนประกอบของคำของภาษานั้น ๆ อย่างเหมาะสม (Kerry Hempenstall, 2002) นอกจากนี้ การสอนแบบสร้างคำนี้ผู้เรียนจะถูกสอนให้รู้จักระบบของความสัมพันธ์ของหน่วยเสียงและตัวอักษร ผู้เรียนจะเริ่มต้นจากการได้ยินเสียงของคำและผสมเสียงด้วยปากเปล่าในการอ่านเสียงแต่ละเสียงจะถูกจำจากตัวอักษร จากนั้นออกเสียงและผสมเข้าด้วยกันเพื่อสร้างคำถ้าผู้เรียนพบคำที่ไม่เคยเห็นมาก่อนอย่างเช่น h /e/ n เด็กจะออกเสียง 3 เสียง และผสมเข้าด้วยกันเป็น "hen" นอกจากนี้วิธีการสอนยังแบ่งเป็นสองวิธีซึ่งเกี่ยวกับกระบวนการสอน คือ systematic phonics และ incidental phonics โดยกระบวนการสอนแบบแรกนั้น มีความตั้งใจเจาะถึงรายละเอียดของกระบวนการสอนอย่างเป็นระบบ ซึ่งมีผู้สอนเป็นหลัก (teacher direct) และตั้งอยู่บนพื้นฐานการวิเคราะห์อย่างมีเหตุและผล อาจเกี่ยวข้องข้องกับการฝึกฝนอย่างกว้างและเว้นระยะของทักษะต่าง ๆ การแก้ไขข้อผิดพลาดและประเมินผลอย่างต่อเนื่องของความก้าวหน้า (Lewis, & Elis, 2006, p.4) ส่วน incidental phonics นั้น เน้นถึงกระบวนการรับผิดชอบในการสร้าง ความคุ้นเคยของเสียงของภาษาหรือคำพูด สนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นธรรมชาติ แต่มีผู้เรียนหลายคนที่

ประสบปัญหาความยากลำบากในการทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของเสียงและการสะกดเนื่องจากข้อจำกัดของโอกาสที่เจาะจงลงที่ส่วนประกอบของคำในบางกิจกรรม (Hempenstall, 2002) รูวิส, และเอลลิส (Lewis, & Ellis, 2006, p. 4) ได้ให้ความเห็นว่าครูส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนทั้งแบบสร้างคำ (synthetic phonics หรือ explicit phonics) และแบบวิเคราะห์คำ (analytic phonics หรือ implicit phonics) แต่สนับสนุนว่า แบบสร้างคำก่อนจะเรียนได้เร็วกว่า สอดคล้องกับ ออโต (Olto, 1979, pp. 124-125) ที่กล่าวว่าวิธีการสอนที่พบในการสอนการอ่านของเด็กในระดับชั้นประถมศึกษาเป็นวิธีการผสมผสานการสอนระหว่างการสอนแบบสร้างคำ (synthetic phonics หรือ explicit phonics) กับการสอนแบบวิเคราะห์คำ (analytic phonics หรือ implicit phonics) แวกคา และคณะ (Vcca et al., 2003, pp. 46-47, p. 178) ได้แบ่งรูปแบบการสอนการออกเสียงตามหลักแบบโฟนิกส์ในการอ่านไว้ดังนี้

1. วิธีการวิเคราะห์การออกเสียง (Analytic phonics instruction) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักและวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัว และนำไปสู่การวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรในคำแต่ละคำอย่างเป็นระบบ เช่น ตัวอักษร b ในคำว่า bat อ่านออกเสียง /b/ ทั้งนี้ การสอนในระดับนี้จะยังไม่มีการสอนการผสมเสียงและเป็นการสอนที่เน้นการฟังจากแบบฝึกในหนังสือ ซึ่งผู้เรียนจะไม่ได้เรียนรู้ในการฝึกอ่านออกเสียงคำเท่าที่ควร

2. วิธีการเทียบเคียงการออกเสียง (Analogic phonics instruction) เป็นการสอนที่ต่อยอดมาจากการวิเคราะห์การออกเสียง โดยผู้เรียนจะได้วิเคราะห์ส่วนประกอบของคำและเทียบเคียงการออกเสียงจากคำที่รู้แล้ว เช่น cat, at, hat มี at เป็นองค์ประกอบที่เหมือนกัน วิธีการนี้มักใช้ในการอ่านคำใหม่ที่ไม่รู้จักและช่วยในการสะกดคำ เรียกว่าการสอนแบบ phonograms หรือ word families เป็นวิธีการสอนที่สนุกสำหรับผู้เรียนที่เริ่มหัดเรียนการอ่าน เพราะสามารถทำให้อ่านคำได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การสอนโฟนิกส์แบบ phonograms หรือ word families ในการทดลองการสอนอ่านออกเสียงในครั้งนี้

รูปแบบการสอนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ในการอ่านไว้ดังนี้ (Vcca et al., 2003 p. 178)

1. วิธีการวิเคราะห์การออกเสียง (Analytic phonics instruction) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเรียนและวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัว และนำไปสู่การวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรในคำแต่ละคำอย่างเป็นระบบ เช่น ตัวอักษร b ในคำว่า bat อ่านออกเสียง /b/ ทั้งนี้การสอนในระดับนี้จะยังไม่มีการสอนการผสมเสียง และเป็นการสอนที่เน้นการฟังจากแบบฝึกในหนังสือ ซึ่งผู้เรียนจะไม่ได้เรียนรู้ในการฝึกอ่านออกเสียงคำเท่าที่ควร

2. วิธีการเทียบเคียงการออกเสียง (Analogic phonics instruction) เป็นการสอนที่ต่อยอดมาจากการวิเคราะห์การออกเสียง โดยผู้เรียนจะได้วิเคราะห์ส่วนประกอบของคำและเทียบเคียงการออกเสียงจากคำที่รู้แล้ว เช่น cat, rat, hat มี at เป็นองค์ประกอบที่เหมือนกัน วิธีการนี้มักใช้ในการอ่านคำใหม่ที่ไม่รู้จักและช่วยในการสะกดคำ

3. วิธีการสังเคราะห์การออกเสียง (Synthetic phonics instruction) เป็นการสอนโดยเริ่มจากการสอนเสียงของตัวอักษรแต่ละตัว หลังจากนั้นจึงสอนการผสมเสียงตัวอักษรเพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำได้ จุดมุ่งหมายหลักของการสอนแบบนี้ คือ การที่ผู้เรียนสามารถที่จะใช้ความรู้ของ เสียงตัวอักษรแต่ละตัวและการผสมเสียงตามหลักสัทศาสตร์จนสามารถที่จะอ่านออกเสียงคำนั้น ๆ ได้ด้วยตนเอง

4. วิธีการสอนการอ่านแบบร่วมสมัย (Contemporary phonics instruction) วิธีนี้เป็นการสอนอ่านโดยการนำเอาวิธีการวิเคราะห์การออกเสียงและวิธีการสังเคราะห์การออกเสียงมารวมเข้าด้วยกันและฝึกฝนให้นักเรียนประยุกต์ใช้ตามระดับความสามารถของตน อีกทั้งยังเน้นให้นักเรียน ได้อ่านเนื้อหาหรือบทอ่านที่มีความหลากหลาย เช่น บทกลอน และเรื่องเล่าต่าง ๆ ทั้งนี้ การสอนอ่านวิธีนี้จะใช้เวลาในการสอนการออกเสียงไม่เกินร้อยละ 25 ของเวลาในการสอนทั้งหมด เพื่อให้ นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกฝนประสบการณ์การอ่านจริงกับบทอ่านที่มีความหลากหลาย ซึ่งจะทำให้ นักเรียนสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วและมีความสุขมากขึ้น

จากวิธีการสะกดแบบโฟนิกส์ การสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรต่าง ๆ ที่สอดคล้องกัน แล้วจึงสอนกระบวนการผสมคำและอ่านออกเสียง การรู้ถึงส่วนต่าง ๆ ของโครงสร้างของภาษาหนึ่ง ๆ ซึ่งสำคัญและจำเป็นต่อผู้ที่ไม่มีความรู้ในการจัดกลุ่มหรือประสมส่วนประกอบของคำของภาษานั้น ๆ อย่างเหมาะสม โดยใช้วิธีการเทียบเคียงการออกเสียง (Analogic phonics instruction) โดยผู้เรียนจะได้วิเคราะห์ส่วนประกอบของคำและเทียบเคียงการออกเสียงจากคำที่รู้แล้ว วิธีการนี้มักใช้ในการอ่านคำใหม่ที่ไม่รู้จักและช่วยในการสะกดคำ เรียกว่าการสอนแบบ phonograms หรือ word families เป็นวิธีการสอนที่สนุกสำหรับผู้เรียนที่เริ่มหัดเรียนการอ่าน เพราะสามารถทำให้อ่านคำได้อย่างรวดเร็วดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การสอนโฟนิกส์แบบ phonograms หรือ word families ในการทดลองการสอนอ่านออกเสียงในครั้งนี้

4.3 ประเภทของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สามารถแบ่งออกเป็น 11 ประเภท ได้แก่

4.3.1 การออกเสียงตามอักษร (letters phonics) เป็นการสอนโดยเน้นออกเสียงของอักษรแต่ละตัวเป็นหลัก

4.3.2 การสอนออกเสียงเป็นคำ (whole-word phonics) เป็นการสอนอ่านเป็นคำ โดยไม่แยกเสียงของตัวอักษรในคำ

4.3.3 การออกเสียงควบกล้ำ (cluster phonics) เป็นการสอนเสียงที่เน้นเสียงควบกล้ำของตัวอักษร

4.3.4 การวิเคราะห์การออกเสียง (analytic phonics) เป็นการสอนวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัว ซึ่งเป็นการอ่านออกเสียงส่วนประกอบของคำ

4.3.5 การสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics) เป็นการสอนอ่านที่ฝึกให้นักเรียนเรียนรู้เสียงของตัวอักษร การผสมตัวอักษรหรือเรียกว่าการสะกดคำ

4.3.6 การออกเสียงแบบอุปนัย (inductive phonics) เป็นการสอนโดยเริ่มจากการยกตัวอย่างจากส่วนย่อย ๆ เป็นสิ่งแรก หลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนสรุปออกมาเป็นกฎ ซึ่งเป็นการเรียนจากส่วนย่อยไปหาส่วนรวม โดยเริ่มจากการสอนอ่านสะกดคำก่อนแล้วจึงมาสอนอ่านคำในภายหลัง

4.3.7 การออกเสียงแบบนิรนัย (deductive phonics) เป็นการสอนกฎหรือข้อมูลเกี่ยวกับภาษาให้แก่ผู้เรียนเป็นสิ่งแรก หลังจากนั้นจึงยกตัวอย่างเสียงจากคำนั้น ๆ เป็นการเรียนจากส่วนรวมไปหาส่วนย่อย โดยเริ่มสอนจากคำก่อนแล้วจึงมาสอนสะกดคำในภายหลัง

4.3.8 การออกเสียงโดยนัย (implicit phonics) เป็นการสอนคำเพิ่มเติมจากคำที่กล่าวออกมาแล้วโดยใช้การตีความหมายจากถ้อยคำ

4.3.9 การออกเสียงที่ชัดเจน (explicit phonics) เป็นการสอนกระบวนการออกเสียงที่ฝึกให้ผู้เรียนออกเสียงได้ชัดเจนและถูกต้อง

4.3.10 การออกเสียงที่แท้จริง (intrinsic phonics) เป็นวิธีการฝึกออกเสียงจากหน่วยเสียงอย่างเป็นระบบ

4.3.11 การออกเสียงเพิ่มเติม (extrinsic phonics) โดยการใช้การสอนออกเสียงเป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้เพิ่มเติมมากกว่าการเป็นส่วนหนึ่งในการสอนอ่าน มีการแยกแบบฝึกหัดมาใช้ในการสอนซึ่งเป็นช่วงเวลาเพิ่มเติม

จากที่กล่าวมาข้างต้นเห็นได้ว่าวิธีการสอนแบบโฟนิคส์แบ่งออกเป็นหลายประเภท ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงใช้ประเภทของการออกเสียงแบบอุปนัย (inductive phonics) โดยเป็นการสอนโดยเริ่มจากการยกตัวอย่างจากส่วนย่อย ๆ เป็นสิ่งแรก ซึ่งเป็นการเรียนจากส่วนย่อยไปหาส่วนรวม โดยเริ่มจากการสอนอ่านสะกดคำก่อนแล้วจึงมาสอนอ่านคำในภายหลัง และการออกเสียงเพิ่มเติม (extrinsic phonics) โดยการใช้การสอนออกเสียงเป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้เพิ่มเติมมากกว่าการเป็นส่วนหนึ่งในการสอนอ่าน มีการแยกแบบฝึกหัดมาใช้ในการสอนซึ่งเป็นช่วงเวลาเพิ่มเติม

4.4 ประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยโฟนิกส์

วิธีการสอนแบบวิธีโฟนิกส์มีประโยชน์ คือ การใช้เสียงของตัวอักษรเป็นเครื่องช่วยให้รู้จักคำ (Gray, 1965, p. 268) ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นวิธีที่ ช่วยให้ออกเสียงคำต่าง ๆ ได้นอกจากนี้ยังเป็น วิธีตามหลักตรรกวิทยาในการสอนอ่านคำที่ออกเสียงเหมือนกัน ถ้าเปลี่ยนเป็นพยัญชนะอื่นมาประสมก็จะออกเสียงเดียวกัน เป็นวิธีสอนที่จัดลำดับความยากง่ายและมีความสมบูรณ์ในตัวโดยคำนึงถึงส่วน เบื้องต้นของเสียงและการนำไปใช้ (Huey, 1912, p.241-266) ซึ่งวิธีนี้ได้พัฒนาความสามารถในการอ่านตัวอักษรของคำใหม่ ๆ และออกเสียงโดยผสมเสียงต่าง ๆ เหล่านี้ ดังนั้นถ้าผู้เรียนออกเสียงของ ตัวอักษรได้ถูกต้องจะสามารถประสมคำได้และสามารถ อ่านคำได้ (Anderson, & Dearborn, 1952, pp. 205-208)

Fitzgerald (1967) กล่าวว่าทักษะการฟังควรได้รับการสอนและฝึกฝนในระยะแรกเพื่อช่วยในการจากการยกตัวอย่างคำศัพท์ที่มีความหมายเป็นสิ่งที่มีความหมายมากที่สุด การสอนเสียงที่ประกอบอยู่ในรูปคำต้องเริ่มต้นมาจากเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ และเสียงพยัญชนะท้าย การแทนที่ตัวอักษรของเสียงพยัญชนะต้นในคำเป็นกิจกรรมที่ส่งผลดี

Jones, & Deterding (2007) กล่าวว่า การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Instruction) จึงเป็นตัวเลือกที่สำคัญที่จะนำมาพัฒนาการออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์นั้นจะเน้นย้ำให้ผู้เรียนออกเสียงได้ตามหลักการออกเสียง ยกตัวอย่างเช่น cat ประกอบด้วยตัวอักษร 3 ตัว [c] [a] [t] ซึ่งการสอนแบบโฟนิกส์จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านตัวอักษรในลักษณะ /k/ /æ/ /t/ ผู้เรียนก็จะสามารถจำเสียงที่ปรากฏสอดคล้องกับตัวอักษรและจำความหมายของคำศัพท์ได้

ABC Reading Eggs (2017) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อผู้เรียนพยายามจำแนกเสียงที่ได้ยิน หรือพยายามออกเสียงให้ตรงกับเสียงที่ได้ยิน ผู้เรียนจะกระตุ้นตัวเองด้วยความท้าทายในการเรียนรู้ ซึ่งเปรียบเสมือนการเล่นเกมที่ให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

การเรียนโฟนิกส์จะช่วยให้เด็ก ๆ ออกเสียงได้ถูกต้อง ทำให้พวกเขาสื่อสารภาษาอังกฤษได้ชัดเจน และสามารถอ่านเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสามารถสะกดคำศัพท์ต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเองอย่างคล่องแคล่วจากการรู้จักเสียงของตัวอักษรและเข้าใจหลักการผสมเสียง แม้ในช่วงแรกการเรียนแบบโฟนิกส์จะดูซ้ำากว่าการเรียนแบบท่องจำมาก เพราะเด็กต้องค่อย ๆ ทำความเข้าใจเสียงและหลักการผสมคำจากง่ายไปยาก ต้องฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้จำได้ และมีบทศึกษามากมายที่ยืนยันว่าเด็กที่เรียนการอ่านเขียนแบบนี้จะสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วกว่านักเรียนทั่วไป และมีความแตกฉานทางภาษา รักการอ่าน การค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับตัวเขาเองในอนาคต (อักษรเจริญทัศน์, 2563)

สรุปได้ว่า ข้อดีของการสอนแบบโฟนิกส์ คือ กระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนสามารถจำแนกวิเคราะห์และแยกแยะเสียงที่ได้ยิน ผู้เรียนพยายามออกเสียงให้ตรงกับที่ได้ยิน ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการแบบโฟนิกส์จะสามารถออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงแบบสัทศาสตร์ โดยเริ่มจากออกเสียงอักษรไปยังการประสมเป็นคำศัพท์ และยังสามารถพัฒนาความสามารถไปสู่การสื่อสารภาษาอังกฤษที่ยากขึ้นได้อีกด้วย

4.5 ขั้นตอนการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ สถาบันเพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ (National Institute for literacy) ในสหรัฐอเมริกาได้เสนอวิธีสอนโฟนิกส์ที่เรียกว่า The Research Building Block on How to Teach Children to Read โดยมี 4 ขั้นตอน ในการสอนอ่าน ที่เป็นแบบล่างไปบน (Bottom-up) ซึ่งเริ่มจาก

1. ความตระหนักในหน่วยเสียง (Phonemic awareness) ความสามารถในการได้ยิน รับรู้และแยกแยะหน่วยเสียง (Phonemes) ต่าง ๆ ของภาษาอังกฤษได้ตลอดจนสามารถควบคุมการใช้ (Manipulate) หน่วยเสียงของบทพูด (Speech sounds) ที่ประกอบเป็นพยางค์ (Syllable) และ คำ (Word)

2. โฟนิกส์ (Phonics) องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรกับเสียง (Letters sound correspondence)

3. กลยุทธ์การสอนอ่านให้คล่อง (Fluency instruction)

4. กลยุทธ์การสอนคำศัพท์ (Vocabulary)

ในส่วนของ Lewis, & Elis (2006) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm-up) เป็นขั้นตอนที่เตรียมไว้ให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเข้าสู่บทเรียน โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สนุกสนานและสอดคล้องกับบทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นทบทวนความรู้เก่า (Revision) เป็นขั้นที่ผู้สอนนำความรู้เก่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้เสียงเก่าที่ครูเคยสอนไปเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนยังคงจำเสียงเก่าได้และที่สำคัญเป็นการสร้างให้ผู้เรียนมีความแม่นยำและเข้าใจในการใช้เสียงได้มากขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นสอนเสียงใหม่ (A new sound) เป็นขั้นที่ผู้สอนนำเสนอเสียงใหม่ให้กับผู้เรียน พร้อมคำอธิบาย อาจใช้ภาพประกอบที่เกี่ยวกับตำแหน่งการวางลิ้นเพื่อให้เด็กได้เข้าใจการกำเนิดของเสียงได้ถูกต้อง การนำเสนอเสียงใหม่ให้ได้ประสิทธิภาพอาจจะใช้เสียงที่มาจากเจ้าของภาษาควบคู่กันไปด้วยเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักถึงเสียงที่เรียนรู้ใหม่จริง ๆ

ขั้นที่ 4 ขั้นประสมคำ (Word making) เป็นขั้นที่ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำ เสียงใหม่ที่ ได้ไปประสมกับเสียงอื่น ๆ ที่ผู้เรียนมีความรู้อยู่แล้วประกอบขึ้นเป็นคำ

ขั้นที่ 5 ขั้นฝึกเขียนตัวอักษร (Letter formation) เมื่อผู้เรียนได้ยินเสียงและฝึกใช้เสียงแล้ว ต้องมีการฝึกเขียนตัวอักษรดังกล่าวที่สอดคล้องกับเสียงนั้นเพื่อให้เด็กสามารถเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรได้ โดยผู้สอนจะต้องนำ เสนอตัวอักษรให้ชัดเจนผ่านกระดานหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสมแก่การนำเสนอตัวอักษร

ขั้นตอนการสอนแบบโฟนิกส์แบบ word family ไว้ดังนี้ (Gunning, 2002, pp. 251-253)

ขั้นที่ 1 ความตระหนักในหน่วยเสียง (phonemic awareness) และการสร้างคำที่สัมพันธ์คล้องจองกัน

ขั้นที่ 2 การเพิ่มคำขึ้นต้น

ขั้นที่ 3 การเพิ่มคำที่คล้องจอง

ขั้นที่ 4 การฝึกผสมคำ

ขั้นที่ 5 การแนะนำคำศัพท์โดยเห็นความหมายจากภาพ

ขั้นที่ 6 การฝึกอ่านตามคำที่กำหนด

ขั้นที่ 7 การนำไปใช้ในการอ่านบทอ่าน

ขั้นที่ 8 การสะกดคำ

สามารถสรุปขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ได้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมความพร้อม (warm up) เป็นขั้นตอนกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและเตรียมตัวให้ผู้เรียนได้ปรับตัวพร้อมที่จะเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมที่มีความหลากหลายเน้นความสนุกสนาน

2. ขั้นนำเสนอ (presentation) ผู้สอนอธิบายเนื้อหาของหน่วยเสียงพยัญชนะ สระ การลงเสียงเน้นหนักในคำ ผู้เรียนจะได้สังเกตการณ์ออกเสียงที่ถูกต้อง ผู้เรียนจะได้รับการอธิบายว่าแต่ละเสียงออกจากส่วนใดของอวัยวะ และมีการจำแนกเสียง จากนั้นผู้เรียนจะฝึกฟังก่อนจำแนกเสียง

3. ขั้นฝึกปฏิบัติ (practice) ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ เริ่มจากการสังเกตและเลียนแบบการออกเสียงตัวอักษรแต่ละตัว ออกเสียงเป็นคำ วลี ประโยคผู้เรียนฝึกออกเสียงซ้ำ ๆ ของคำ วลี และประโยค โดยการฝึกในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งผู้สอนจะออกเสียงให้ผู้เรียนฟังในลักษณะที่เป็นธรรมชาติมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือให้นักเรียนฟังจากสื่อที่มีเจ้าของภาษาโดยให้ไปไปตามบริบท ที่ใช้ภาษานั้นผู้เรียนทำกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์โดยการอ่านออกเสียงและการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์

4. ขั้นนำไปใช้ (production) หรือขั้นแสดงออกทางภาษา (expressing) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้นำความรู้เกี่ยวกับทักษะที่เรียนไปใช้ในการฝึกฝนด้วยตนเอง ผู้สอนคอยสังเกตพฤติกรรมการเรียนผู้เรียนและสามารถชี้แนะผู้เรียนได้

จากขั้นตอนการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ที่หลากหลาย ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการสอนโฟนิกส์ 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm-up) เป็นขั้นตอนที่เตรียมไว้ให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเข้าสู่บทเรียน โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สนุกสนานและสอดคล้องกับบทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นทบทวนความรู้เก่า (Revision) เป็นขั้นที่ผู้สอนนำความรู้เก่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้เสียงเก่าที่ครูเคยสอนไปเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนยังคงจำเสียงเก่าได้และที่สำคัญเป็นการสร้างให้ผู้เรียนมีความแม่นยำและเข้าใจในการใช้เสียงได้มากขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นสอนเสียงใหม่ (A new sound) เป็นขั้นที่ผู้สอนนำเสนอเสียงใหม่ให้กับผู้เรียนพร้อมคำอธิบาย อาจใช้ภาพประกอบที่เกี่ยวกับตำแหน่งการวางลิ้นเพื่อให้เด็กได้เข้าใจการกำเนิดของเสียงได้ถูกต้อง การนำเสนอเสียงใหม่ให้ได้ประสิทธิภาพอาจจะใช้เสียงที่มาจากเจ้าของภาษาควบคู่กันไปด้วยเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักถึงเสียงที่เรียนรู้ใหม่จริง ๆ

ขั้นที่ 4 ขั้นประสมคำ (Word making) เป็นขั้นที่ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนนำ เสียงใหม่ที่ ได้ไปประสมกับเสียงอื่น ๆ ที่ผู้เรียนมีความรู้อยู่แล้วประกอบขึ้นเป็นคำ

ขั้นที่ 5 ขั้นฝึกเขียนตัวอักษร (Letter formation) เมื่อผู้เรียนได้ยินเสียงและฝึกใช้เสียงแล้วต้องมีการฝึกเขียนตัวอักษรดังกล่าวที่สอดคล้องกับเสียงนั้นเพื่อให้เด็กสามารถเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรได้ โดยผู้สอนจะต้องนำเสนอตัวอักษรให้ชัดเจนผ่านกระดานหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสมแก่การนำเสนอตัวอักษร

5. ชุดฝึกทักษะ

5.1 ความหมายของชุดฝึกทักษะ

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของชุดฝึกทักษะไว้หลายทัศนะ ดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537, น. 147) กล่าวว่าแบบฝึกทักษะ หรือแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

ราชบัณฑิตยสถาน (2542, น. 641) ให้ความหมายไว้ว่าแบบฝึกทักษะหมายถึงแบบฝึกหัด หรือชุดการเรียนรู้ที่เป็นชุดฝึกที่ใช้เป็นตัวอย่างปัญหา หรือคำสั่ง ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบฝึกปฏิบัติ

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551, น. 96) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกทักษะว่าสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่เป็นการทบทวนหรือเสริมเพิ่มเติมความรู้ให้แก่ นักเรียน หรือให้นักเรียนได้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้หลาย ๆ รูปแบบเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ นักเรียนได้มีคุณลักษณะตามที่ต้องการ

กองวิจัยทางการศึกษา (2545, น. 63) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อใช้ฝึกทักษะ การคิดการวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการปฏิบัติของนักเรียน

ประภาพรพรณ เสงี่ยม (2551, น. 46) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่าแบบฝึกทักษะหมายถึง สื่อที่ใช้ฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่ว ถูกต้อง และรวดเร็ว

Gunter (1990, p. 80) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะส่วนใหญ่ใช้ในการฝึกเรียนด้วยตนเอง แบบฝึกทักษะจึงควรมีการให้คำแนะนำในการฝึกทักษะที่ชัดเจนในการสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน โดยครูแสดงตัวอย่างให้กับนักเรียนก่อน เช่น ครูให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันตอบคำถามและครูเป็นผู้ช่วยให้คำแนะนำจากนั้นให้นักเรียน ฝึกทำด้วยตนเอง หลังจากนักเรียนทำแบบฝึกทักษะครูจะอธิบาย ตรวจสอบและซักถามข้อสงสัยใน ข้อคำถามและคำตอบในแบบฝึกทักษะด้วยกัน

Davies, E. et al. (1990, p. 641) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือทางการเรียน ขึ้นหนึ่งของนักเรียน ในแบบฝึกทักษะจะประกอบด้วยข้อคำถามหรือกิจกรรม และมีช่องว่างให้นักเรียนเขียนคำตอบหรือฝึกทำบทเรียนในชั้นเรียน

จากแนวความเห็นของนักการศึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่าชุดฝึกทักษะ หมายถึง ชุดสื่อที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย ส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาตนเอง จนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และเกิดความชำนาญในทักษะที่ได้ฝึกปฏิบัติ

5.2 องค์ประกอบของชุดฝึกทักษะ

สมเดช สีแสง และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543, น. 94) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบของชุดฝึกทักษะหรือแบบฝึกหัดมีดังนี้

1. คู่มือการใช้ เป็นเอกสารประกอบการใช้ชุดฝึกทักษะว่าใช้เพื่ออะไร และมีวิธีการใช้อย่างไรเช่นเป็นงานฝึกทักษะทำบทเรียน เป็นการบ้านหรือใช้สอนซ่อมเสริม ประกอบด้วย

1.1 ส่วนประกอบของชุดฝึกทักษะ ระบุว่าในชุดฝึกทักษะชุดนี้มีทั้งหมดกี่ชุด อะไรบ้างและมี ส่วนประกอบอื่น ๆ หรือไม่ เช่น แบบทดสอบ หรือแบบบันทึกผลการประเมิน

1.2 สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี) จะเป็นการบอกให้ครูหรือ นักเรียนเตรียมตัวให้พร้อมล่วงหน้าก่อนเรียน

1.3 จุดประสงค์ในการใช้ชุดฝึกทักษะ

- 1.4 ขั้นตอนในการใช้ชุดฝึกทักษะ
- 1.5 เฉลยชุดฝึกทักษะในแต่ละชุด
2. ชุดฝึกทักษะ เพื่อฝึกทักษะให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวร ประกอบด้วย
 - 2.1 ชื่อชุดฝึกทักษะในแต่ละชุดย่อย
 - 2.2 จุดประสงค์
 - 2.3 คำสั่ง
 - 2.4 ตัวอย่าง
 - 2.5 ชุดฝึกทักษะ
 - 2.6 ภาพประกอบ
 - 2.7 ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน
 - 2.8 แบบประเมินบันทึกผลการใช้

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของชุดแบบฝึกทักษะนั้น ประกอบด้วย 1) คำชี้แจง ประกอบการใช้ชุดแบบฝึกทักษะ 2) คำแนะนำการใช้ชุดแบบฝึกทักษะสำหรับครู 3) คำแนะนำการใช้ชุดแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียน 4) แบบทดสอบก่อนเรียน 5) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกด คำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์ พร้อมทั้งแบบทดสอบท้ายบท จำนวน 11 เรื่อง 6) แบบทดสอบหลังเรียน

5.3 ลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดี

ในการสร้างชุดฝึกทักษะสำหรับเด็กมีองค์ประกอบหลายประการซึ่งนักการศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดีไว้ดังนี้

ปยุตธนา จงอนุกุลธนากร (2553, น. 14) กล่าวว่าลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดีควรประกอบด้วย

1. เนื้อหาที่ตรงกับจุดประสงค์
2. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของนักเรียน
3. มีภาพประกอบ หรือวางฟอร์มดี
4. มีที่ว่างเหมาะสมสำหรับการฝึกเขียน
5. ใช้เวลาที่เหมาะสม
6. ทำทนายความสามารถของนักเรียน และความสามารถนำไปฝึกด้วยตนเอง

กฤษยา แสงเดช (2545, น. 6-7) ได้กล่าวถึงชุดฝึกทักษะที่ดีว่าหนังสือแบบเรียนนั้น ครูควรสร้างเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อฝึกหัดนักเรียนโดยเฉพาะไม่มีการผสมผสานปนเปกัน นักเรียนจะกระตือรือร้น และสนใจที่จะทำ ครูควรใช้ภาษาที่สื่อความหมายได้เหมาะสมกับวัย วัฒนธรรม

ประเพณี และภูมิหลังทางภาษาของนักเรียน ซึ่งชุดฝึกทักษะที่นักเรียนสนใจ และมีความกระตือรือร้นที่จะทำมี ลักษณะดังนี้

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอสมควรในเรื่องหนึ่ง ๆ ก่อนที่จะมีการฝึกในเรื่องอื่นต่อไปทั้งนี้ทำขึ้นเพื่อสอนมิใช่ทำขึ้นเพื่อการทดสอบ

2. ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่ง และวิธีทำตัวอย่างแสดงวิธีทำไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับปรุงให้ง่าย และเหมาะสมกับผู้ใช้

3. ควรแยกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบเพื่อเร้า ความสนใจ และเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

4. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเองให้รู้จักค้นคว้าและรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้องมีหลักเกณฑ์

5. ควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดทำชุดฝึกควรมีทุกระดับตั้งแต่ง่ายปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยากเพื่อนักเรียนจะได้เลือกทำตามความสามารถ

6. สามารถเร้าความสนใจของนักเรียนตั้งแต่หน้าปกจนถึงหน้าสุดท้าย

ดวงเดือน แสงชัย (2531, น. 89) ได้สรุปลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดี มีดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว

2. เหมาะสมกับระดับวัยและระดับความสามารถของเด็ก

3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่จะทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย

4. ใช้เวลาเหมาะสม

5. เป็นที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

ดวงเดือน อ่อนน้อม และคณะ (2536, น. 37) ได้สรุปลักษณะที่ดีของชุดฝึกทักษะไว้

ดังนี้

1. ต้องมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างแสดงวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยากควรปรับปรุงให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้เมื่อต้องการ

2. ชุดฝึกทักษะที่ดีควรมีความหมายต่อนักเรียน และตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาคือ ลงทุนน้อยใช้ได้นานและทันสมัยอยู่เสมอ

3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกควรเหมาะสมกับวัย และพื้นฐานความรู้ของนักเรียน

4. ชุดฝึกทักษะที่ดีควรแยกเป็นเรื่อง แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป ๆ ไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบเพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ และเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

5. ชุดฝึกทักษะที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดคำตอบให้และแบบให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำข้อความหรือรูปภาพควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และตรงกับความสนใจของนักเรียน เพื่อให้แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมาก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และพอใจแก่นักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ หลักการเรียนรู้ที่ว่าเด็กมักเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

6. ชุดฝึกทักษะที่ดี ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเองให้รู้จักค้นคว้า รวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้จะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องนั้นมากยิ่งขึ้น และจะรู้จัก นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องมีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

7. ชุดฝึกทักษะที่ดีควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อมของระดับสติปัญญา และประสบการณ์ เป็นต้น ฉะนั้นการจัดทำแบบฝึกทักษะแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอ และมีทุกระดับ ตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งนักเรียนเก่งปานกลางและอ่อนจะได้เลือกทำได้ตามความสามารถทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนทุกคนประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึกทักษะ

8. ชุดฝึกทักษะที่ดีควรสามารถสร้างความสนใจของนักเรียนทุกคนได้ ตั้งแต่หน้าแรก จนถึงหน้าสุดท้าย

9. ชุดฝึกทักษะที่ดีควรได้รับการปรับปรุง แก้ไข ควบคู่ไปกับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอ และควรใช้ได้ดีทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

10. แบบฝึกทักษะที่ดีควรเป็นเครื่องมือที่สามารถใช้ในการประเมิน และจำแนกความเจริญงอกงามของนักเรียนได้ด้วย

สุคนธ์ สีธพานนท์, วรรัตน์ วรรณเลิศลักษณ์, และพรพรณี สีธพานนท์ (2551, น. 35) ได้กล่าวถึงลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดี ดังนี้

1. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
2. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคสั้น ๆ ซึ่งประโยคและคำศัพท์ควรเป็นแบบที่ใช้
3. พุดกันอยู่ในชีวิตประจำวันของนักเรียน
4. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
5. ใช้เวลาเหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป
6. แบบฝึกหนึ่ง ๆ ควรเกี่ยวกับโครงสร้างเฉพาะสิ่งที่จะสอนเรื่องเดียว
7. ครอบคลุมหลายลักษณะวิชา มีการบูรณาการให้เข้ากับการอ่าน
8. ปลูกเร้าความสนใจของนักเรียน
9. นักเรียนสามารถใช้สิ่งที่เรียนไปแล้วไปใช้ในชีวิตประจำวัน

อีเมอร์ลด์ (Emerald, 1964, น. 133-135) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะไว้ว่า ชุดฝึกทักษะที่ดีนั้นควรจะมีรูปภาพเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ พร้อมกับความหมายของคำนั้น

รีเวอร์ (River, 1968, pp. 97-100) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. ต้องมีการฝึกทักษะนักเรียนมากพอในเรื่องหนึ่ง ๆ ก่อนที่จะฝึกเรื่องอื่น ๆ
2. แต่ละแบบฝึกทักษะควรฝึกประโยคเพียงหนึ่งแบบเท่านั้น
3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคสั้น ๆ
5. ประโยคและคำศัพท์ควรเป็นแบบที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวันที่นักเรียนรู้จักดี

ชุดฝึกทักษะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยเสริมทักษะให้กับนักเรียน การสร้างชุดฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพจึงจำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบและลักษณะชุดฝึกทักษะเพื่อเลือกใช้ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน

ลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดีของนักการศึกษาที่กล่าวข้างต้นนั้น สรุปได้ว่าชุดฝึกทักษะที่ดีควรมีเนื้อหาและรูปแบบที่น่าสนใจ เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

5.4 การพัฒนาชุดฝึกทักษะ

การพัฒนาชุดฝึกทักษะตามแนวคิดของนักการศึกษา ได้อธิบายการพัฒนาชุดฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องมีความเข้าใจและได้เรียนรู้ดังนี้

5.4.1 ความหมายของการพัฒนาชุดฝึกทักษะ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 31) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาชุดฝึกทักษะ ไว้ว่า การพัฒนาชุดฝึกทักษะนั้นสร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ จะเน้นสื่อการสอนในลักษณะเอกสารแบบฝึกทักษะเป็นสำคัญ ดังนั้น การพัฒนาชุดฝึกทักษะจึงควรให้มีความสมบูรณ์ที่สุดทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบและกลวิธีในการนำไปใช้ ซึ่งควรเป็นเทคนิคของแต่ละคนการฝึกเริ่มจากกิจกรรมที่ง่ายไปยาก และต้องคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กใน แต่ละวัยด้วย

ถวัลย์ มาศจรัส (2554, น. 148-149) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาชุดฝึกทักษะ ไว้ว่า การพัฒนาชุดฝึกทักษะเป็นการสร้างสื่อเพื่อใช้ประกอบในการจัดการเรียนการสอนใช้ฝึกทักษะแก่นักเรียนในแต่ละวิชา ซึ่งการพัฒนาชุดฝึกทักษะต้องมีจุดประสงค์ชัดเจนสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ของแต่ละธรรมชาติวิชา และสร้างอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ในส่วนของเนื้อหาต้องมีความถูกต้องใช้ภาษาเหมาะสม มีคำสั่งชัดเจนง่ายต่อการปฏิบัติ ตามสามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดทักษะการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้มีการฝึกที่เรียงลำดับจากง่ายไปยาก เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้และความแตกต่างระหว่างบุคคล มีคำถามและกิจกรรมที่ทำทาส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของ

ธรรมชาติวิชา ตั้งคำถามที่ชัดเจนน่าสนใจ ปฏิบัติได้ และสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่าการพัฒนาชุดฝึกทักษะ หมายถึง การสร้างสื่อขึ้นมาเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ในรายวิชา เพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดทักษะตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ การพัฒนาชุดฝึกทักษะต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ คำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กในแต่ละวัย มีการเรียงลำดับการฝึกจากง่ายไปยากความแตกต่างระหว่างบุคคล มีเนื้อหาถูกต้องใช้ภาษาเหมาะสมและเข้าใจง่าย

5.4.2 จุดมุ่งหมายของการพัฒนาชุดฝึกทักษะ

มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการพัฒนาชุดฝึกทักษะไว้หลายท่าน ดังนี้ วิชัย เพ็ชรเรือง (2531, น. 77) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการพัฒนาชุดฝึกทักษะว่าควรมีลักษณะ ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะต้องมีเอกภาพและสมบูรณ์ในตัว
2. เกิดความต้องการของนักเรียนและสังคม
3. ครอบคลุมเนื้อหาหลายวิชา โดยบูรณาการให้เข้ากับการอ่าน
4. ใช้แนวคิดใหม่ในการจัดกิจกรรม
5. สนองความสนใจใคร่รู้และความสามารถของนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่
6. คำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของนักเรียน
7. เน้นการแก้ปัญหา
8. ครูแลนักเรียนได้มีโอกาสวางแผนร่วมกัน
9. ชุดฝึกทักษะควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความแปลกใหม่สามารถปรับและรับเข้าสู่โครงสร้างทางความคิดของเด็กได้

พฐู ทังแดง (2534, น. 17) กล่าวว่า ในการพัฒนาชุดฝึกทักษะ ต้องใช้ภาษาที่เหมาะสมกับนักเรียนวัย และความสามารถ ตลอดจนคำนึงถึงหลักจิตวิทยาที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาชุดฝึกทักษะ ตามลำดับขั้นตอนการเรียน ต้องมีคำชี้แจง มีหลายรูปแบบ เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้วและส่งเสริมความคิด สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ฉวีวรรณ กิรติกร (2537, น. 11-12) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการพัฒนาชุดฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นนั้นสอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ของนักเรียน เด็กที่เริ่มมีประสบการณ์น้อยจะต้องสร้างแบบฝึกหัดที่น่าสนใจและจูงใจนักเรียนด้วยการเริ่มจากข้อที่ง่ายไปหาข้อที่ยาก เพื่อให้เด็กนักเรียนมีกำลังใจทำชุดฝึกทักษะ

2. ให้ชุดฝึกทักษะที่ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการฝึก และต้องมีเวลาเตรียมการไว้ล่วงหน้าอยู่เสมอ
3. ชุดฝึกทักษะควรมุ่งส่งเสริมนักเรียนแต่ละกลุ่มตามความสามารถที่ต่างกันของนักเรียน
4. ชุดฝึกทักษะแต่ละชุดควรมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจหรือมีตัวอย่างแสดงวิธีทำจะช่วยให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

5. ชุดฝึกทักษะจะต้องถูกต้องครูต้องพิจารณาให้ดีอย่าให้มีข้อผิดพลาดได้

6. ชุดฝึกทักษะควรมีหลาย ๆ แบบเพื่อให้ นักเรียนได้แนวคิดที่กว้างไกล

จากจุดมุ่งหมายของการพัฒนาชุดฝึกทักษะดังกล่าวพอสรุปได้ว่าชุดฝึกทักษะที่ดีต้องมีรูปแบบที่เร้าความสนใจของนักเรียนต้องเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก คำที่นำมาสร้างชุดฝึกทักษะควรเป็นคำที่อยู่ในบทเรียนมีเนื้อหาไม่ยาวเกินไป มีกิจกรรมหลายรูปแบบ มีภาพการ์ตูนประกอบ มีคำชี้แจงความรู้ ตัวอย่าง และชุดฝึกทักษะเพื่อให้ นักเรียนสามารถฝึกได้ด้วยตนเอง และควรมีแบบทดสอบเพื่อประเมินผลก่อนและหลังเรียน

5.4.3 ขั้นตอนการพัฒนาชุดฝึกทักษะ

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551, น. 97) อธิบายถึงขั้นตอนการพัฒนาชุดฝึกทักษะ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร หลักการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ในแต่ละชุดการฝึกทักษะ
3. จัดทำโครงสร้างและชุดฝึกในแต่ละชุด
4. ออกแบบชุดฝึกทักษะในแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลาย และน่าสนใจ
5. ลงมือสร้างชุดฝึกทักษะในแต่ละชุด รวมทั้งออกข้อสอบก่อนและหลังเรียน

ให้สอดคล้อง กับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้

6. นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
 7. นำชุดฝึกทักษะไปทดลองใช้บันทึกผลแล้วปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
 8. ปรับปรุงชุดฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพ และนำไปใช้จริง
- ประภาพรณ เส็งวงศ์ (2551, น. 47) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาชุดฝึก

ทักษะ ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ของนักเรียน
2. วิเคราะห์หลักสูตร (มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้)
3. กำหนดวัตถุประสงค์ของชุดฝึกทักษะ

4. กำหนดเนื้อหาในชุดฝึกทักษะ
 5. จัดทำชุดฝึกทักษะ
 6. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข
 7. นำไปใช้ปฏิบัติจริงในห้องเรียน
 8. วิเคราะห์ผลการใช้ชุดฝึกทักษะ
 9. สรุปผลและจัดทำรายงานผล
- ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550, น. 21) ได้อธิบายขั้นตอนการพัฒนา

ชุดฝึกทักษะ ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับการจัดทำแบบฝึกหัด ชุดฝึกทักษะ
2. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยละเอียดเพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการจัดทำ
3. ออกแบบการจัดทำแบบฝึกหัด ชุดฝึกทักษะตามจุดประสงค์
4. สร้างแบบฝึกหัด และชุดฝึกทักษะและส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น
 - 4.1 แบบทดสอบก่อนฝึกทักษะ
 - 4.2 บัตรคำสั่ง
 - 4.3 ขั้นตอนกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติ
 - 4.4 แบบทดสอบหลังฝึกทักษะ
5. นำแบบฝึกหัด ชุดฝึกทักษะไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. ปรับปรุงพัฒนาให้สมบูรณ์

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน (2550, น. 114-115) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนา

ชุดฝึกทักษะดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต้องการของปัญหาในทุกระดับชั้น
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัด
3. พิจารณาวัตถุประสงค์รูปแบบ และขั้นตอนการใช้ชุดฝึกทักษะ เช่น จะนำชุดฝึกทักษะไปใช้อย่างไร ในแต่ละชุดจะประกอบด้วยอะไรบ้าง
4. สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะตน แบบทดสอบที่สร้างจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้ในข้อที่ 2

5. สร้างบัตรฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อแต่ละทักษะ ในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบ ขนาดของบัตร พิจารณาตามความเหมาะสม

6. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง การสร้างบัตรอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อได้นำบัตรฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว

7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียนโดยจัดทำเป็นนตอนเป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า

8. นำชุดฝึกทักษะไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพของชุดฝึกทักษะ และคุณภาพของแบบทดสอบ

9. ปรับปรุงแก้ไข

10. รวบรวมเป็นชุด จัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้ สารบัญ เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป จากการศึกษาที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าการพัฒนาชุดฝึกทักษะ ควรสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการฝึกเลือกให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีลักษณะยั่วยุททำลายความรู้ความสามารถของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้จักแก้ปัญหาโดยมีขั้นตอนการพัฒนาชุดฝึกทักษะดังนี้

10.1 วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เช่น

10.1.1 ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำการจัดการเรียนรู้

10.1.2 ปัญหาการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียน

10.1.3 ผลจากการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

10.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

10.2 ศึกษารายละเอียดในหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์และ กิจกรรม

10.3 พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อ 1 โดยการสร้างชุดฝึกทักษะและเลือกเนื้อหาใน ส่วนที่จะสร้างชุดฝึกทักษะนั้น ว่าจะทำเรื่องใดบ้าง กำหนดเป็นโครงเรื่องไว้

10.4 ศึกษารูปแบบของการสร้างชุดฝึกทักษะจากเอกสารตัวอย่าง

10.5 ออกแบบชุดฝึกทักษะแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลาย น่าสนใจ

10.6 ลงมือสร้างชุดฝึกทักษะในแต่ละชุด พร้อมมทั้งข้อทดสอบก่อนและ หลังเรียนให้สอดคล้องกับ เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

10.7 ส่งร่างชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

10.8 นำไปทดลองใช้ แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่

บกพร่อง

10.9 ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

10.10 นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

ดังนั้นอาจสรุปการพัฒนาชุดฝึกทักษะได้ว่าเป็น การพัฒนาชุดฝึกทักษะจะทำได้โดยการวิเคราะห์ปัญหา ศึกษาหลักสูตร หาทางแก้ปัญหาโดยใช้ชุดฝึกทักษะ สร้างและออกแบบชุดฝึกทักษะให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ทดลอง ใช้และปรับปรุง นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

5.5 หลักจิตวิทยาและหลักการสอนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดฝึกทักษะ

ในการพัฒนาชุดฝึกทักษะและสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องนำหลักจิตวิทยาและหลักการสอนมาเป็นพื้นฐานในการจัดทำด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาแนวคิดและทฤษฎีของนักจิตวิทยาและนักการศึกษาเป็นข้อคิดในการจัดทำชุดฝึกทักษะ ดังนี้

สுகนธ์ สินธพานนท์ (2551, น. 90–92) ได้กล่าวถึง หลักจิตวิทยาและหลักการสอนที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกทักษะว่าในการจัดทำชุดฝึกทักษะที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องนำหลักจิตวิทยาและหลักการสอนมาเป็นพื้นฐานในการจัดทำด้วยซึ่งหลักจิตวิทยาและหลักการสอนที่ควรนำมาใช้ ได้แก่

1. ทฤษฎีการสอนของบรูเนอร์ (Bruner's Instruction Theory) ทฤษฎีการสอนของบรูเนอร์ กล่าวว่าหน้าที่ครูจะจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กนั้น จะต้องพิจารณาหลักการ 4 ประการ คือ

1.1 แรงจูงใจ (Motivation) ซึ่งมีทั้งแรงจูงใจที่เกิดจากภายในตัวเด็กเอง จะทำให้เกิดความปรารถนาที่จะเรียนรู้และความต้องการความสำเร็จ นอกจากนั้นยังมีแรงจูงใจที่ต้องการเข้าร่วมงานกับผู้อื่น และรู้จักทำงานด้วยกัน กล่าวได้ว่าครูจะต้องทำให้เด็กเกิดความปรารถนาที่จะรู้โดยการจัดการทำให้เด็กมีแรงจูงใจมากขึ้น เพื่อเด็กจะได้พยายามสำรวจทางเลือกต่าง ๆ อย่างมีความหมายและพึงพอใจอันจะนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

1.2 โครงสร้างของความรู้ (Structure of Knowledge) มีการเสนอเนื้อหาให้กับเด็กในรูปแบบที่ง่ายเพียงพอที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้ เช่น เสนอให้กระทำจริง ใช้รูปภาพใช้สัญลักษณ์มีการเสนอข้อมูลอย่างกระชับ เป็นต้น

1.3 ลำดับขั้นของการเสนอเนื้อหา (Sequence) ผู้สอนควรเสนอเนื้อหาตามขั้นตอนและควรเสนอในรูปแบบของการกระทำมากที่สุดใช้คำพูดน้อยที่สุดต่อจากนั้น จึงค่อยเสนอเป็นแผนภูมิหรือรูปภาพต่าง ๆ สุดท้ายจึงค่อยเสนอเป็นสัญลักษณ์หรือคำพูด ในกรณีที่ความรู้พื้นฐานของเด็กดีพอแล้ว ครูก็สามารถเริ่มการสอนด้วยการใช้สัญลักษณ์ได้เลย

1.4 การเสริมแรง (Reinforcement) การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพ ถ้ามีการให้การเสริมแรง เมื่อเด็กสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike's Connection Theory) ธอร์นไดค์ ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) และการสนองตอบ (Response) ของอินทรีย์ความสัมพันธ์จะมีมากขึ้นหรือลดลง เป็นผลเนื่องมาจากผลที่เกิดขึ้นหลังจากการสนองตอบถ้าผลที่เกิดขึ้นอินทรีย์ พึงพอใจความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการสนองตอบนั้นจะมีมากขึ้นแต่ถ้าผลที่เกิดขึ้นนั้นอินทรีย์ไม่พึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการสนองตอบย่อมลดลงหรือหายไป ในที่สุด ธอร์นไดค์เรียกหลักการนี้ว่ากฎแห่งผล (Law of Effect) กฎแห่งผล คือ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเพราะบุคคลกระทำซ้ำและยิ่งทำมากความชำนาญจะเกิดขึ้น ทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องแคล่วสามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้ามสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกย่อมทำได้ไม่ดีต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำจะช่วยให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น

สรุปได้ว่าหลักจิตวิทยาและหลักการสอนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดฝึกทักษะใน แต่ละทฤษฎีถือว่าเป็นหัวใจสำคัญที่ครูผู้สอนควรคำนึงถึง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาชุดฝึกทักษะ ซึ่งต้องคำนึงถึงการนำสิ่งที่กลุ่มเป้าหมายพอใจมาเป็นสิ่งเร้าเพื่อให้เกิดการตอบสนองและเกิดการเรียนรู้โดยการฝึกทำซ้ำ ๆ อยู่เสมอ จึงจะเกิดความแม่นยำและทักษะหลังจากฝึกทำกิจกรรมแล้ว ต้องให้นักเรียนทราบถึงผลแห่งการกระทำของตนเองด้วย นอกจากนี้ยังต้องนำหลักการจูงใจมาใช้ เพื่อเป็นการเสริมกำลังใจแก่นักเรียนอีกด้วย เช่น เรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก หรือนำภาพมาเป็นสิ่งเร้าความสนใจ นอกจากนี้จะคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้แล้ว ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนด้วย ซึ่งหลักจิตวิทยาและหลักการสอนดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดแบบฝึกการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ให้น่าสนใจ เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความถนัดของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนรู้สึกมีความพอใจ สนุกในการเรียน และประสบผลสำเร็จในการเรียน

5.6 ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อการเรียนวิชามาก ดังสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531, น. 173-175) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในกลุ่มทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะชุดฝึกทักษะเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา ชุดฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยให้เรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบผลสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น

4. ชุดฝึกทักษะช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนโดยฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง และเน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก

5. ชุดฝึกทักษะใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจบบทเรียนในแต่ละครั้ง

6. ชุดฝึกทักษะที่จัดขึ้นเป็นรูปเล่มเด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป

7. การให้เด็กทำชุดฝึกทักษะช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหาได้ทันที

8. ชุดฝึกทักษะที่จัดทำเพิ่มขึ้นจะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

9. ชุดฝึกทักษะที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อย จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างชุดฝึกทักษะอยู่เสมอ

10. ชุดฝึกทักษะช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มนักเรียนสามารถบันทึก และมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ (2551, น. 96-97) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย เด็กแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน การให้นักเรียนได้ทำชุดฝึกทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคนใช้เวลาที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละคนจะให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนเกิดกำลังใจในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังเป็นการซ่อมเสริมนักเรียนที่เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

2. ชุดฝึกทักษะช่วยเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะที่คงทน ชุดฝึกทักษะสามารถให้นักเรียนได้ฝึกทันทีหลังจากจบบทเรียนนั้น ๆ หรือให้มีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้งเพื่อความแม่นยำในเรื่องที่ต้องการฝึกหรือเน้นย้ำให้นักเรียนทำชุดฝึกทักษะเพิ่มเติมในเรื่องที่ผิด

3. ชุดฝึกทักษะสามารถเป็นเครื่องมือในการวัดผลหลังจากที่นักเรียนเรียนจบบทเรียนในแต่ละครั้ง นักเรียนสามารถตรวจสอบความรู้ความสามารถของตนเองได้และเมื่อไม่เข้าใจ และทำผิดในเรื่องใด ๆ นักเรียนก็สามารถซ่อมเสริมตนเองได้ จัดได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณค่าทั้งครูผู้สอนและนักเรียน

4. เป็นสื่อที่ช่วยเสริมบทเรียนหรือหนังสือเรียนหรือคำสอนของครูผู้สอน ชุดแบบฝึกทักษะที่ครูทำขึ้นเพื่อฝึกทักษะการเรียนนอกเหนือจากความรู้ในหนังสือเรียนหรือบทเรียน

5. ลดภาระการสอนของครูผู้สอน ไม่ต้องฝึกทบทวนความรู้ให้แก่ นักเรียนตลอดเวลา ไม่ต้องตรวจงานด้วยตนเองทุกครั้ง นอกจากกรณีชุดฝึกทักษะนั้นเป็นการฝึกทักษะการคิดที่ไม่มีเฉลยตายตัวหรือมีแนวเฉลยที่หลากหลาย

6. เป็นการฝึกความรับผิดชอบของนักเรียน การให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยการทำชุดฝึกทักษะตามลำพังโดยมีภาระให้ทำตามที่มีมอบหมาย จัดได้ว่าเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์การทำงานให้นักเรียนได้นำไปประยุกต์ปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

7. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ การที่นักเรียนได้ทำชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลายจะทำให้ นักเรียนสนุกและเพลิดเพลินเป็นการท้าทายให้ลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามชุด ฝึกทักษะนั้น ๆ

สรุปได้ว่าชุดฝึกทักษะมีประโยชน์ในการที่ช่วยเพิ่มหรือเสริมความรู้ ทักษะเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถทบทวนความรู้จนเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านนั้น ๆ ได้อย่างถ่องแท้และคงทน

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการอ่านโดยใช้โฟนิกส์ในประเทศไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการอ่านโดยใช้โฟนิกส์มีนักวิจัยหลายท่านเห็นถึงความสำคัญของหลักการสอนโฟนิกส์ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนอ่านคำในภาษาอังกฤษได้โดยอาศัยหลักการ และความสัมพันธ์ของเสียงตัวอักษร และได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนการอ่านโดยใช้ โฟนิกส์ไว้มากมาย ดังนี้

สาวตรี อานมณี และเบญจพร สว่างศรี (2562) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 86.79/85.00เป็นไปตามเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำด้วยโฟนิกส์ของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโฟนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อัจจิมา ไชยชิต (2563) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ การอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเสาชางนอก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 47 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 และใช้วิธีในการ สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เนื่องจากมีนักเรียนร้อยละ 43 ของนักเรียนทั้งชั้นเรียนอ่านออกเสียง คำสะกดไม่ได้ จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง สะกดคำ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียง

สะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าในการทดสอบก่อนเรียน นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงสะกดคำได้เฉลี่ย 1.25 คะแนนจากคะแนนเต็ม 5 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 25.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.12 และเมื่อทำการทดสอบหลังเรียนนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้เฉลี่ย 4.05 คะแนนคิดเป็น ร้อย ละ 81.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00 ทั้งนี้ ผลต่างของค่าคะแนนทั้งสอง ครั้งเฉลี่ย 2.80 แสดงว่า หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ และสอนซ่อมเสริมแล้ว นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำดีขึ้น 2. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่า ประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ E3 ร้อยละ 80/80 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ แสดงให้เห็นว่า ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำ ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E/E, ร้อยละ 80/ 80 กล่าวคือ อัตราส่วนระหว่างค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการทดสอบท้ายบทเรียน และค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนน การทดสอบหลังเรียนมีค่า 80.00/81.00 ซึ่งหมายถึงแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพที่สามารถ นำไปใช้ ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้

รัชดาภาณุจณ์ โยติและทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์ (2565) ได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชรและผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึก ทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าประสิทธิภาพ 80.30/82.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) คะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดาวนิน ไทยศิลา (2561) ได้ทำการศึกษาการพัฒนากิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบ โฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำ และทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายคือ เพื่อสร้างและหา ประสิทธิภาพของกิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออก เสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อเปรียบเทียบ ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านห้วยขอบห้วยเทียม จำนวน 18 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 เครื่องมือที่ ใช้ในการวิจัย คือ 1) กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถ ในการ อ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) แบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงที่เป็นปัญหาพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษ และ 3) แบบวัด ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและทำคำภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่า

1) กิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีประสิทธิภาพ 76.06/77.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมการฝึกอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

พิมภรณ์ พวงชื่น (2561) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งสงบ จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 20 คน หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หาดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรม (E.1.) ตามเกณฑ์ 0.50 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.6771 2. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์มีทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 3.นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.50)

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการอ่านโดยใช้โฟนิกส์ในต่างประเทศ

Jennifer Buckingham (2018) ได้ทำการศึกษาว่าทำไมนักเรียนในช่วงอายุ 6 ขวบถึงควรมีการทดสอบโฟนิกส์ โดยเจนนิเฟอร์ได้ศึกษานักเรียนในประเทศออสเตรเลียช่วงอายุ 3-6 ปี ผลปรากฏว่าการนำวิธีสอนมาใช้ให้ผู้เรียนได้เริ่มต้นจากการอ่าน ได้เริ่มต้นจากการเรียนรู้คำ หน่วย เสียง จนทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเชื่อมโยงตัวอักษรและหน่วยเสียง ถึงแม้ว่าคำที่นักเรียนอ่าน อาจจะเป็นคำที่ไม่คุ้นชินมาก่อนทำให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่ดีขึ้น และการวิจัยในครั้งนี้เป็นการ สร้างความเชื่อมั่นให้กับพ่อแม่ของผู้เรียนได้มั่นใจว่าวิธีสอนอ่านแบบโฟนิกส์สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

Farokhbakht, & Dariush (2015) ได้ทำการวิจัยศึกษา ผลของการปรับใช้วิธีการสอน โฟนิคส์แบบสังเคราะห์ที่ประกอบด้วยกิจกรรมที่กระตุ้นประสาท สัมผัส อันหลากหลาย เช่น การนำเอาสื่อจอลล์โฟนิคส์ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการรู้หนังสือให้กับผู้เรียนที่อายุน้อยในประเทศอิหร่าน ซึ่งงานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาในเชิงลึกเพิ่มเติมในแง่ของ เพศและ การเรียนรู้ด้วย โดยศึกษากับผู้เรียนที่เป็นเด็กชายจำนวน 50 คน และเด็กหญิงจำนวน 50 คน ที่มีอายุ ระหว่าง 10 ถึง 12 คน ทั้งสองกลุ่มจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 25 คน ผู้เรียนในกลุ่มทดลองทั้งชายและหญิงจะเป็นกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยสื่อ การสอนจอลล์โฟนิคส์ และกลุ่มควบคุมเป็นกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนทั่วไป ผลที่ได้ทั้งจากคะแนน แบบทดสอบและแบบสอบถามพบว่าผู้เรียนในกลุ่มทดลองนั้นสามารถทำคะแนนในแบบทดสอบการอ่านและการสะกดตลอดจนมีแรงจูงใจที่มากกว่าผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุม และยังพบอีกว่าผู้เรียนที่เป็นเพศชายมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านดีกว่าเพศหญิง หลังจากการได้รับการเรียนการสอนด้วยสื่อการสอนจอลล์โฟนิคส์

Grof (2002) ได้ทำการศึกษา นักเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงเกรด 3 ต้องเรียน PA, & Phonics เพื่อวางรากฐานในการอ่านเรื่องพบว่า ถ้าเอาห้องเรียนสองห้องที่มีคุณสมบัติเหมือนกัน ห้องหนึ่งสอนอ่านด้วยระบบโฟนิคส์ อีกห้องหนึ่งยังคงสอนอ่านแบบ whole language ในตลอดการศึกษา ผลปรากฏว่าห้องเรียนที่ใช้การสอนภาษาอังกฤษด้วยระบบโฟนิคส์จะมีผลสัมฤทธิ์ที่ชนะห้องเรียนที่สอนวิธีอ่านเป็นคำในทุกเรื่อง ที่เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ

Marilyn Adams (2002) ได้ศึกษางานวิจัยทางการอ่านระบุว่าการสอนโฟนิคส์กับนักเรียนชั้นอนุบาลถึงเกรด 3 ที่เป็นระบบช่วยทำให้ผู้เรียนรับรู้คำ (word recognition) ได้ดีกว่าและสะกดคำได้เก่งกว่าผู้เรียนที่ถูกสอนด้วยวิธีอ่านเป็นคำ

Chen (2003, pp. 64 - 66) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกหัดของครูและการสอนในชั้นก่อนอ่านที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษโดยเร้าความสนใจ สร้างพื้นฐานความรู้ ให้ทราบเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนและประสบการณ์ก่อนการทำงาน ในการศึกษาครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต บทเรียนจากเทปการสัมภาษณ์ และการอ่าน ผลการวิจัยพบว่าการเร้าความสนใจและการสร้างความรู้และสร้างความรู้ในชั้นก่อนอ่านโดยการเรียงลำดับก่อนหลัง ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างหนังสือและประสบการณ์ของผู้เรียน การใช้แบบ ก่อนการอ่าน โดยการตั้งวัตถุประสงค์ของการให้นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเข้ามายิ่งขึ้นและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านดีขึ้น จากงานวิจัยศึกษา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่าถ้าครูสร้างหรือพัฒนาสื่อประกอบ กิจกรรมการเรียนรู้ก็จะช่วยให้ครูสามารถพัฒนาผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีกว่าการสอนตามแบบปกติ อันจะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนา ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้านได้ดีขึ้นด้วย

จากการได้ศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ จะเห็นว่า การสอนทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ส่งผลให้นักเรียน มีประสิทธิภาพในการออกเสียง สามารถช่วยพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ สามารถ สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ และสามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้อย่างเหมาะสม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพของชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัยและรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนน้ำหมัน-หาดลำ อำเภอลำปูลา จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2565 จำนวน 9 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านน้ำหมัน โรงเรียนบ้านนาต้นโพธิ์ โรงเรียนบ้านวังหัวดอย โรงเรียนจริมอนุสรณ์ 1 โรงเรียนท่าแฝกอนุสรณ์ 2 โรงเรียนบ้านน้ำต๊ะ โรงเรียนบ้านน้ำลี โรงเรียนนิคมสร้างตนเองลำน้ำน่านสงเคราะห์ 1 และโรงเรียนนิคมสร้างตนเองลำน้ำน่านสงเคราะห์ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 105 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย อำเภอลำปูลา จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การสอนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์

ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3. เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

1. ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ จำนวน 6 บทเรียน
2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกการอ่านแบบโฟนิกส์ รายวิชาภาษาอังกฤษ (เพิ่มเติม) จำนวน 11 แผน
3. แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนเพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นข้อสอบภาคปฏิบัติ จำนวน 30 ข้อ

3.1 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย

1.2 วิเคราะห์หลักสูตรและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พร้อมทั้งกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ตามน้ำหนักความสัมพันธ์ในแต่ละด้าน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- 1) กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้
- 2) กำหนดตัวชี้วัด
- 3) กำหนดสาระการเรียนรู้
- 4) กำหนดสาระการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม

5) วิเคราะห์และกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ตามน้ำหนักความสัมพันธ์ในแต่ละด้านมาวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ และเวลาเรียน เพื่อแบ่งเนื้อหาในการสร้างชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์

1.3 สร้างชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 กำหนดเนื้อหาจำนวน 6 บทเรียน ซึ่งเป็นการอ่านออกเสียงสะกดคำ (Phonics) ซึ่งมีเสียงพยัญชนะเดี่ยว (Consonant) เสียงสระเดี่ยว (Vowel) เสียงพยัญชนะผสม (Blenda and Diagraphs) การออกเสียงพยัญชนะต้น (beginning sound) และการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ (Final Sound) อีกทั้งมีส่วนประกอบอื่น ๆ ในแต่ละชุด ดังนี้

- คำชี้แจงสำหรับครูผู้สอน
- คำแนะนำการใช้ชุดแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียน
- บัตรคำและบัตรภาพ (Flash card)
- เกมประกอบการเรียนการสอนในชุดแบบฝึก
- ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ จำนวน 6 บทเรียน ใช้เวลา จำนวน

18 ชั่วโมง มีแผนจัดการเรียนรู้ 11 แผน จำนวนคำศัพท์

1. The alphabet	จำนวน 2 เรื่อง
2. a sound	จำนวน 2 เรื่อง
3. e sound	จำนวน 2 เรื่อง
4. i sound	จำนวน 2 เรื่อง
5. o sound	จำนวน 2 เรื่อง
6. u sound	จำนวน 1 เรื่อง

1.4 นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์และแบบประเมินคุณภาพชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และประเมินคุณภาพของชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์โดยใช้แบบประเมินคุณภาพแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert) โดยมีคะแนนประเมิน 4.73 โดยมีค่า 3.5 ขึ้นไป แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง แบบโฟนิกส์อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมที่สามารถนำไปใช้ได้

1.5 นำชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย ไปปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.6 จัดพิมพ์และนำชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไปนำไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

2. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์

จำนวน 11 แผนการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเนื้อหาตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้

2.2 ศึกษาเนื้อหาทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โฟนิกส์ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการทำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

2.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โฟนิกส์ จำนวน 11 แผน 18 ชั่วโมง ดังนี้

1. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง a-z จำนวน 1 ชั่วโมง
2. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง blends and digraphs and sound chart จำนวน 1 ชั่วโมง
3. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง /a- sound/ จำนวน 2 ชั่วโมง
4. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง /ar sound / จำนวน 2 ชั่วโมง
5. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง /e- sound / จำนวน 2 ชั่วโมง
6. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง /ee- sound / จำนวน 1 ชั่วโมง
7. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง /i- sound / จำนวน 2 ชั่วโมง
8. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง /ie- sound / จำนวน 1 ชั่วโมง
9. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง /o- sound / จำนวน 2 ชั่วโมง
10. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง /oo- sound / จำนวน 2 ชั่วโมง
11. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง /u- sound / จำนวน 2 ชั่วโมง

2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นส่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน ภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบประเมินคุณภาพ 25 แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert) โดยมีคะแนนประเมิน 4.80 โดยมีค่า 3.5 ขึ้นไป แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมที่สามารถนำไปใช้ได้

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแล้วไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน

3. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ ภาษาอังกฤษโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 30 ข้อ สำหรับใช้วัดผลก่อนและหลังจากการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาและวิเคราะห์ตัวชี้วัด ศึกษาและวิเคราะห์ตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ศึกษาและวิเคราะห์ตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศภาษาอังกฤษ ประถมศึกษาปีที่ 3

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์

3.3 ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และคัดเลือกคำอ่านที่จะใช้ในการสร้างแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์จากชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ หรือสื่อและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่มีความยากง่ายระดับเดียวกัน

3.4 สร้างแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์รวม 35 ข้อ สำหรับใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียนโดยสร้างให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้โดยที่ผู้ศึกษา ซึ่งยึดหลักจุดมุ่งหมายในการวัดการอ่าน คือ ออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์

3.5 นำแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.6 นำแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการพิจารณาและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาข้อสอบรายข้อว่าสอดคล้องจุดประสงค์หรือไม่ แล้วนำผลการพิจารณามาคำนวณหาค่าความสอดคล้องหรือดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อ คำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (IOC) ซึ่งข้อสอบมีค่า IOC มากกว่า 0.5 ทั้งหมด จึงสามารถนำไปใช้ โดยนำไปสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านน้ำหมัน จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 รวมทั้งสิ้น 13 คน

3.7 นำคะแนนที่ได้มาหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) จากนั้นวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เกณฑ์ความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งข้อสอบก่อนเรียนมีข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์นี้ จำนวน 4 ข้อ และข้อสอบหลังเรียนจำนวน 3 ข้อเช่นกัน จึงส่งผลให้ข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเหลือเพียง 32 ข้อทั้ง 2 ชุด นำไปใช้ 30 ข้อ

3.8 นำแบบทดสอบที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ข้อสอบก่อนเรียนมีค่าความเชื่อมั่น 0.98 และข้อสอบหลังเรียนมีค่าความเชื่อมั่น 0.99 ซึ่งข้อสอบก่อนเรียนต้องมีค่ามากกว่า 0.80 จึงสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการทดลองต่อไปได้

3.9 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังห้วยดอยที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ดังนี้

ขั้นเตรียมการ

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ขั้นดำเนินการทดลอง (กลุ่มตัวอย่าง)

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์วิธีประเมินผลการเรียนและทำความเข้าใจชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยประเมินความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนจำนวน 12 คน โดยแบบประเมินความสามารถที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นระยะเวลา 1 ชั่วโมง ต่อจากนั้นผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์วิธีการเรียนและข้อตกลงเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

3. ระหว่างการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการเรียนการสอนด้วยการใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 11 แผน ดำเนินการทดลองรวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง ระหว่างการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยจะทำการประเมินทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียน ในทุกชั่วโมง เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์และปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนขณะจัดการเรียนรู้ โดยทุกแผนการจัดการเรียนรู้จะดำเนินกิจกรรมทั้งสิ้น 5 ขั้นตอน ได้แก่

3.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm – up) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดความพร้อมและอยากรู้อยากเรียนในบทใหม่ เนื้อหาจะเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ เมื่อครูผู้สอนเห็นว่านักเรียนมีความพร้อม เกิดความสนุก และสนใจอยากเรียนแล้ว ก็เริ่มเรียนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมที่กำหนดไว้ในขั้นตอนนี้มีหลากหลาย เช่น เล่นเกม ปริศนาคำทายเพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้ว

3.2 ขั้นทบทวนความรู้เก่า (Revision) เป็นขั้นที่ผู้สอนนำความรู้เก่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้เสียงเก่าที่ครูเคยสอนไปเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนยังคงจำเสียงเก่าได้และที่สำคัญเป็นการสร้างให้ผู้เรียนมีความแม่นยำและเข้าใจในการใช้เสียงได้มากขึ้น

3.3 ขั้นสอนเสียงใหม่ (A new sound) เป็นขั้นที่ครูนำเสนอเสียงใหม่ให้กับผู้เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ที่มีภาพประกอบ จากนั้นครูอธิบายเกี่ยวกับบอออกเสียงตำแหน่งการวางลิ้นเพื่อให้เด็กได้เข้าใจการกำเนิดของเสียงได้ถูกต้อง การนำเสนอเสียงใหม่ให้ได้

ประสิทธิภาพ โดยใช้เสียงที่มาจากเจ้าของภาษาควบคู่กันไปด้วยเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักถึงเสียงที่เรียนรู้อย่างจริงจัง ๆ

4. ชั้นประสมคำ (Word making) เป็นขั้นที่ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนนำใหม่ที่ได้ไปประสมกับเสียงอื่น ๆ ที่ผู้เรียนมีความรู้อยู่แล้วประกอบขึ้นเป็นคำ

5. ชั้นฝึกเขียนตัวอักษร (Letter formation) เมื่อผู้เรียนได้ยินเสียงและฝึกใช้เสียงแล้ว ต้องมีการฝึกเขียนตัวอักษรดังกล่าวที่สอดคล้องกับเสียงนั้นผ่านแบบฝึกหัดในชุดแบบฝึก เพื่อให้เด็กสามารถเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรได้ โดยผู้สอนจะต้องนำเสนอตัวอักษรให้ชัดเจนผ่านกระดานหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์

5. ระหว่างนักเรียนดำเนินกิจกรรมในแต่ละช่วงของแผนการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยจะสังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์ของนักเรียนโดยการบันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้ทุกชั่วโมง

6. หลังการทดลองเมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครบทั้ง 11 แผนแล้ว ครูประเมินความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์ของนักเรียนเป็นเวลา 1 ชั่วโมงจากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการประเมินทุกเรื่องและคะแนนจากการประเมินความสามารถหลังเรียนมาคำนวณ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

7. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประเมินคุณภาพของชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์โดยใช้แบบประเมินคุณภาพแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert) โดยมีคะแนน ซึ่งมีค่า 3.5 ขึ้นไป โดยถือเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.51-5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51-4.50	เหมาะสมมาก
2.51-3.50	เหมาะสมปานกลาง

- 1.51–2.50 เหมาะสมน้อย
1.00 –1.50 เหมาะสมน้อยที่สุด

2. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที แบบกลุ่มไม่อิสระ (Dependent sample t-test แบบ Paired Sample test) ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล

6. สถิติใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติ ด้วยโปรแกรม SPSS ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย (means)
2. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน ก่อนเรียน - หลังเรียน ใช้สถิติ Paired Sample t – test
4. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ
5. ค่าความยากง่าย (p)
6. ค่าอำนาจจำแนก (r)
7. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย จังหวัดอุตรดิตถ์ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาคุณภาพของชุดแบบฝึกทักษะการสอนอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาคุณภาพของแบบฝึกทักษะการสอนอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

1. ผลการสร้างชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากการศึกษาทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างชุดแบบฝึกทักษะ และ การสอนอ่านแบบโฟนิกส์ รวมถึงได้ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ผู้เชี่ยวชาญที่มีความชำนาญในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ได้มีการออกแบบชุดแบบฝึกให้มีเนื้อหาคำศัพท์ รูปแบบชุดแบบฝึกการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงบทเรียนให้สอดคล้องกับวัยของผู้เรียน ซึ่งได้เป็นสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบเอกสารชุดแบบฝึกที่ประกอบด้วยคำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ที่เป็นรูปภาพ และแบบฝึกหัดท้ายบทที่จัดพิมพ์เป็นเล่มและ E-book บนเว็บไซต์ห้องเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษของผู้วิจัย เพื่อใช้ในการฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการออกเสียงคำแบบโฟนิกส์ ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้ การอ่านออกเสียงสะกดคำ (Phonics) ซึ่งมีเสียงพยัญชนะเดี่ยว (Consonant) เสียงสระเดี่ยว (Vowel) เสียงพยัญชนะผสม (Blend and Diagraphs) การออกเสียงพยัญชนะต้น (beginning sound) และการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ (Final Sound) อีกทั้งมีส่วนประกอบอื่น ๆ ในแต่ละชุด ดังนี้

- คำชี้แจงสำหรับครูผู้สอน
- คำแนะนำการใช้ชุดแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียน

- บัตรคำและบัตรภาพ (Flash card)
- เกมประกอบการเรียนการสอนในชุดแบบฝึก
- ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ จำนวน 6 บทเรียน มีแผนจัดการเรียนรู้

11 แผน ใช้เวลาจำนวน 18 ชั่วโมง

1. The alphabet	จำนวน 2 เรื่อง	จำนวน 2 ชั่วโมง
2. a sound	จำนวน 2 เรื่อง	จำนวน 4 ชั่วโมง
3. e sound	จำนวน 2 เรื่อง	จำนวน 4 ชั่วโมง
4. i sound	จำนวน 2 เรื่อง	จำนวน 3 ชั่วโมง
5. o sound	จำนวน 2 เรื่อง	จำนวน 3 ชั่วโมง
6 u sound	จำนวน 1 เรื่อง	จำนวน 2 ชั่วโมง

2. วิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ปรากฏผลคะแนนระหว่างเรียนดังตาราง

ตาราง 3 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพความเหมาะสม
ด้านสาระสำคัญ	4.92	0.58	มากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้	5	0.00	มากที่สุด
ด้านเนื้อหา	4.84	0.33	มากที่สุด
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.87	0.32	มากที่สุด
สื่อการเรียนการสอน	4.60	0.00	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล	4.67	0.00	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	4.80	0.32	มากที่สุด

จากตาราง 3 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย มีทั้งหมด 6 ด้าน คือ ด้านสาระสำคัญ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้

ด้านสื่อการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผลในภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.80$, S.D.=0.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ด้านวัตถุประสงค์การเรียนรู้ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 5.00$, S.D. = 0.00) และน้อยที่สุดคือด้านสื่อการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.00)

3. วิเคราะห์คุณภาพของชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน ปรากฏผลคะแนนระหว่างเรียนดังตาราง

ตาราง 4 ผลการประเมินความเหมาะสมของชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเหมาะสม
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ด้านคำชี้แจง							
1	องค์ประกอบมีความชัดเจน ครบถ้วนเพียงพอ	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
2	จำนวนชุดแบบฝึกทักษะครอบคลุมสาระการเรียนรู้และเนื้อหา	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3	ข้อปฏิบัติในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เข้าใจง่ายชัดเจนด้านคู่มือครู	4	5	4	4.33	0.58	มาก
2. ด้านคู่มือครู							
4	ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ละเอียดครบถ้วนเพียงพอ	4	5	4	4.33	0.58	มาก
5	สามารถชี้แนะแนวทางให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายและสรุปผล ได้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
6	ระบุสิ่งที่ครูผู้สอนต้องเตรียมในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ละเอียดครบถ้วน	4	5	4	4.33	0.58	มาก
3. ด้านคู่มือนักเรียน							
7	คำแนะนำในการปฏิบัติชัดเจน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
8	ระบุกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติได้ชัดเจนและสอดคล้องกับจุดประสงค์	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
		คนที่	1	2			
4. ด้านเนื้อหา							
9	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
10	มีองค์ประกอบของชุดแบบฝึกทักษะครบถ้วน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมความรู้และทักษะ	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
12	ความเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
13	เนื้อหา มีความยากง่ายเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
14	ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ เกิดความคิดรวบยอดรวดเร็วและสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
15	เนื้อหา มีความถูกต้องตามหลักภาษา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
16	กิจกรรมในชุดแบบฝึกทักษะ มีความหลากหลายเอื้อต่อการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
17	แบบทดสอบมีจำนวนเหมาะสม	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
18	แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ด้านการจัดทำรูปแบบของชุดแบบฝึก							
19	มีความประณีต รูปเล่มสวยงาม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
20	ขนาดของตัวอักษรมีความชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6. ด้านการประเมิน							
21	การวัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	4.33	0.58	มาก
22	เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	4.33	0.58	มาก
23	วัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด

จากตาราง 4 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะอยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{x} = 4.73$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ 9 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ เป็นชุดฝึกที่มีเนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ข้อ 10 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์มีองค์ประกอบของชุดแบบฝึกทักษะครบถ้วน ข้อ 12 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์มีความเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน ข้อ 13 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์มีเนื้อหาที่มีความง่ายเหมาะสม ข้อ 15 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์มีเนื้อหาที่มีความถูกต้องตามหลักภาษา ข้อ 16 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์มีกิจกรรมในชุดแบบฝึกทักษะ มีความหลากหลายเอื้อต่อการเรียนรู้ ข้อ 18 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์มีแบบทดสอบที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ข้อ 19 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์มีความประณีต รูปเล่มสวยงาม ข้อ 20 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์มีขนาดของตัวอักษรมีความชัดเจน ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 5.00$, S.D. = 0.00) ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ข้อ 3 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์มีข้อปฏิบัติในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เข้าใจง่าย ชัดเจน ด้านคู่มือครู ข้อ 4 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ระบุหน้าที่ของครูผู้สอน ได้ละเอียดครบถ้วนเพียงพอ ข้อ 6 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ระบุสิ่งที่ครูผู้สอนต้องเตรียมในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ละเอียดครบถ้วน ข้อ 21 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์มีการวัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อ 22 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์มีเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อ 3 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ ซึ่งความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.58)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาสะกดคำศัพท์อังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผลคะแนนต่าง
	Pre-test	Post-test	
คะแนนเต็ม	30	30	
1	13	25	12
2	15	27	12
3	17	28	11
4	18	30	12
5	17	28	11
6	17	27	10
7	13	22	9
8	14	25	11
9	14	26	12
10	15	27	12
11	14	27	13
12	12	24	12
รวม	179	316	137
ค่าเฉลี่ย	14.92	26.33	11.42

จากตาราง 5 พบว่า ก่อนเรียน นักเรียนที่มีคะแนนสูงสุด คือ 18 คะแนน คะแนนต่ำสุด คือ 12 คะแนน โดยมีคะแนนรวมก่อนเรียนของนักเรียนทั้งหมด คือ 179 คะแนน จึงมีค่าเฉลี่ย 14.92 คะแนนและหลังเรียน นักเรียนที่มีคะแนนสูงสุด คือ 30 คะแนน คะแนนต่ำสุด คือ 22 คะแนน โดยมีคะแนนรวมหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด คือ 316 คะแนน จึงมีค่าเฉลี่ย 26.33 คะแนน

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการ
ทำแบบทดสอบเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนในการวัดทักษะ
การอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
(n=12)

ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	จำนวน แบบทดสอบ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	Sig.
ก่อนเรียน	30	14.92	1.93	36.49*	0.0000
หลังเรียน	30	26.33	2.10		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า ผลการทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน
โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัว
ดอย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.92 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.93 ซึ่งสูงกว่าคะแนนสอบ
ก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.10 ค่า t เท่ากับ 36.49*
เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนการ
อ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไป
ตามสมมุติฐานข้อที่ 2

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย

สรุปการวิจัย

1. คุณภาพของชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีคุณภาพความเหมาะสมขององค์ประกอบในชุดแบบฝึก ได้จากการประเมินค่า 5 ระดับ ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีคุณภาพ 4.73
2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิจัยที่เกิดขึ้นดังกล่าว เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. คุณภาพของชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีความเหมาะสมขององค์ประกอบในชุดแบบฝึกได้จากการประเมินค่า 5 ระดับ ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 4.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดคือ 3.50 ซึ่งแสดงถึงคุณภาพของ โดยชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษในแต่ละเสียงของตัวอักษร เพื่อใช้ในการอ่านคำศัพท์ใหม่ที่ผู้เรียนไม่เคยเจอหรือรู้จัก โดยใช้หลักการสะกดคำแบบโฟนิกส์มาช่วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมั่นคง เข้าใจง่ายและผู้เรียนสามารถเรียนรู้และสามารถ ทบทวนได้ด้วยตนเอง โดยเนื้อหาจะเริ่มต้นจากพื้นฐานของเสียงที่ใช้ในการประสมเสียงคำศัพท์ โดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และมีความต่อเนื่อง เชื่อมโยงกันในแต่ละบทในแบบฝึกหัด เนื้อหา จำนวน 6 บทเรียน จะเป็นพยัญชนะและคำศัพท์แบ่งเป็นหมวดหมู่ตามเสียงสระในภาษาอังกฤษ (a, e, i, o, u) ในบทเรียนต่าง ๆ ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นคำศัพท์ที่มี จำนวน 1-2 พยางค์ คำศัพท์ ประมาณ 150 คำ ประกอบไปด้วย ซึ่งเป็นการอ่านออกเสียงสะกดคำ (Phonics) ซึ่งมีเสียงพยัญชนะ

เดี่ยว (Consonant) เสียงสระเดี่ยว (Vowel) เสียงพยัญชนะผสม (Blenda and Diagraphs) การออกเสียงพยัญชนะต้น (beginning sound) และการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ (Final Sound) อีกทั้งมีส่วนประกอบอื่น ๆ ในแต่ละชุด คือ คำชี้แจงสำหรับครูผู้สอน คำแนะนำการใช้ชุดแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียน บัตรคำและบัตรภาพ (Flash card) เกมประกอบการเรียนการสอนในชุดแบบฝึก ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ จำนวน 6 บทเรียน ใช้เวลาจำนวน 18 ชั่วโมง มีแผนจัดการเรียนรู้ 11 แผน ซึ่งนักเรียนสามารถทำคะแนนออกมาได้ดีทั้งในระหว่างเรียนและหลังเรียน และในการจัดการเรียนรู้ผู้เรียนจะได้ฟังเสียงคำศัพท์ผ่านการดูวิดีโอเพลงต่าง ๆ และได้เรียนรู้การอ่านออกเสียงในชั้นเรียนผ่านบัตรคำศัพท์และปฏิบัติโดยการทำแบบฝึกทักษะ การอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ รวมไปถึงได้ผ่อนคลายผ่านการระบายสีรูปภาพในแบบฝึกหัด เล่นเกม จากข้อมูลดังกล่าว ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ รัชดากาญจน์ ไยดี และทำรงค์ชัย เอื้อนครินทร์ (2565) การวิจัยของได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชรและผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าประสิทธิภาพ 80.30/82.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และยังสอดคล้องเพิ่มเติมกับการวิจัยของ สาวิตรี อานมณี และเบญจพร สว่างศรี (2562: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโฟนิกส์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 86.79/85.00 เป็นไปตามเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้ ซึ่งประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับการวิจัยของผู้วิจัย ความสำเร็จเช่นเดียวกับการวิจัยของผู้วิจัย

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 14.92 คะแนนและมีค่า S.D. อยู่ที่ 1.93 และ หลังจากได้จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 26.33 คะแนน และมีค่า S.D. อยู่ที่ 2.10

ค่า t เท่ากับ 36.49* เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาการสอน วิธีการสอนและลำดับการเรียนรู้ของเนื้อหาที่สามารถเสริมสร้างกระบวนการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดแบบฝึกการอ่านแบบโฟนิกส์ โดยเริ่มจากการเรียนรู้เสียงพื้นฐานของตัวอักษร ทั้งเสียงพยัญชนะต้น

และพยัญชนะท้าย ผิดการผสมคำอย่างต่อเนื่องและเป็นลำดับชั้นที่เหมาะสม จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ใช้สื่อ เกม เพลง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนาน จึงส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่เห็นได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ อัจจิมา ไชยชิต (2563) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน รวมไปถึงยังสอดคล้องกับ พิมภรณ์ พงษ์ชื่น (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์มีทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Farokhbakht และ Dariush (2015) ได้ทำการวิจัยศึกษา ผลของการปรับใช้วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ที่ประกอบด้วยกิจกรรมที่กระตุ้นประสาทสัมผัส อันหลากหลาย เช่น การนำเอาสื่อจอลี่โฟนิกส์ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้หนังสือให้กับผู้เรียนที่อายุน้อยในประเทศอิหร่าน ซึ่งงานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาในเชิงลึกเพิ่มเติมในแง่ของ เพศและ การเรียนรู้ด้วย โดยศึกษากับผู้เรียนที่เป็นเด็กชายจำนวน 50 คน และเด็กหญิงจำนวน 50 คน ที่มีอายุ ระหว่าง 10 ถึง 12 คน ผลที่ได้ทั้งจากคะแนนแบบทดสอบและแบบสอบถามพบว่าผู้เรียนในกลุ่มทดลองนั้นสามารถทำคะแนนในแบบทดสอบการอ่านและการสะกด ตลอดจนมีแรงจูงใจที่มากกว่าผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุม และยังพบอีกว่าผู้เรียนที่เป็นเพศชายมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านดีกว่าเพศหญิง หลังจากการได้รับการเรียนการสอนด้วยสื่อการสอนจอลี่โฟนิกส์ แสดงว่าหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะและสอนซ่อมเสริมแล้ว นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดที่เกิดจากการวิจัยในครั้งนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากการวิจัยพบว่า ในห้องเรียนแบบเรียนรวมมีนักเรียนที่มีพัฒนาการในการเรียนรู้ค่อนข้างช้าอยู่ส่วนหนึ่ง ครูจึงควรมีกิจกรรมทบทวนหรือเสริมหลังจากการเรียนการสอนในแต่ละคาบ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้เพิ่มความเข้าใจ

2. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

2.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรกำหนดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระยะเวลา ในการวิจัยในครั้งนี้ควรลดบางกิจกรรมลง เนื่องจากไม่สามารถทำกิจกรรมทั้งหมดภายใน 1 คาบเรียน จึงต้องมีการสอนเสริมและทบทวนเพิ่มในคาบกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ 30 นาที

2.2 การดำเนินการสอน ผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนแต่ละคนโดยให้ความเอาใจใส่ดูแลและช่วยเหลือนักเรียนเพื่อจะได้เป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และเกิดการเรียนรู้ ร่วมไปถึงจัดกิจกรรมที่หลากหลายไม่ซ้ำ เช่น ใช้เกมเกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มให้นักเรียนได้แข่งขัน ทั้งกลุ่มและเดี่ยว มีเพลงและการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเสียงโฟนิกส์ให้ร้องในบทเรียนใหม่ มีเทคโนโลยีแอปพลิเคชันมาใช้เพื่อให้นักเรียนตื่นเต้น สนใจ

2.3 ครูควรเพิ่มกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกอ่านประโยคและพูดประโยคสั้น ๆ ที่เหมาะสมกับวัยผู้เรียนเพื่อเป็นการเสริมสร้างทักษะการอ่านและการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2.4 ในฝึกประสมคำ นักเรียนควรมีความรู้พื้นฐานในการสะกดคำภาษาไทยก่อน หรือควรปรับพื้นฐานให้กับนักเรียนที่มีปัญหาในการสะกดคำเพื่อช่วยให้สามารถพัฒนาและเพิ่มพูนทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการนำกระบวนการสอนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์หรือกระบวนการสอนอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์ไปใช้สอนในระดับชั้นอื่นโดยอาจจะเริ่มระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยเริ่มจากการเสริมสร้างพื้นฐานความรู้เพื่อให้พัฒนาทักษะการอ่าน คำศัพท์ได้รวดเร็วในระดับชั้นต่อไป และเพื่อถ่ายทอดความรู้สู่ทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ในขั้นต่อไป

3.2 ควรมีการนำแบบฝึกทักษะมาใช้ผสมผสานการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมรูปแบบอื่นเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้ที่มากขึ้น เนื่องจากเด็กนักเรียนแต่ละคนอาจจะสามารถเรียนรู้ได้ดีในวิธีการที่แตกต่างออกไป หากนำมาใช้ในการวิจัย อาจจะทำให้วิจัยประสบความสำเร็จมากขึ้น

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยพระนคร

บรรณานุกรม

- ก็ก่อ พิสุทธิ์ และกัลยรัตน์ ชาววันดี. (2561). การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะโฟนิกส์ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.
- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2562). คู่มือแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามความเข้มข้น 3 ระดับสู่สากล พุทธศักราช 2562. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ : กรุงเทพฯ
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กองวิจัยทางการศึกษา. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรองแก้ว ไชยปะ. (2548). สัทศาสตร์อังกฤษและสรีวิทยาเบื้องต้น. เลย: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- กฤษณา ยอดมงคล.(2553). เอกสารประกอบการสอน 1535203 สัทศาสตร์และสรีวิทยา Practical English Phonetics and Phonology. เลย: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- โครงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมแลกเปลี่ยน สพฐ. กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- จรัสสี สีแสด. (2555). ผลการใช้หลักการซินติติกโฟนิกส์ในการฝึกออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 2. วิทยานิพนธ์ค้นคว้าอิสระ. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐพล สุริยมณฑล. (2561). การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดาวนิน ไทยศิลา (2561). การพัฒนากิจกรรมการฝึกออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นคำและท้ายคำภาษาอังกฤษ (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารการศึกษา). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- นุสรีย์ กันยา. (2559). การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ ร่วมกับเทคนิคพหุสัมผัสของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). อดุทธธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ประภาพรรณ เสี่ยงวงศ์. (2551). การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อี.เค.บุ๊คส์
- พิมภรณ์ พวงชื่น. (2562). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะ การอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (การค้นคว้าอิสระ ปริญญา มหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มณีนรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2552). ออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างง่าย. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- รัชดาภาญณ์ ไยดี. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึก ทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนน ตารอด จังหวัดกำแพงเพชร (การค้นคว้าอิสระปริญญา มหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชั่นส์.
- รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ และดำรง ไชยศรี. (2561). การศึกษาปัญหาการอ่านเขียนของนักเรียนไทยและ นักเรียนต่างด้าวและการแก้ปัญหาด้วยแบบเรียนที่พัฒนาตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิชัย เพ็ชรเรือง. (2531). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาถิ่นระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริม ทั่วไปของโรงเรียนสมุทรวัฒนา สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ (ปริญญา นิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2550). เอกสารประกอบการสอน วิชา 0506702: นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- สาวิตรี อานมณี และเบญจพร สว่างศรี. (2562). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้ เสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (รายงานผลการวิจัย). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุดนธ์ สินธพานนท์. (2545). การจัดกระบวนการเรียนรู้: เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2551). *การพัฒนาทักษะการคิด...พิชิตการสอบ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริยาภรณ์ นนทะปะ. (2558). *วิจัยและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนในฝัน, การพัฒนาการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำแคว อำเภอลำทะลุ จังหวัดเลย*. เลย: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). *การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอนการสร้างแบบฝึกเล่ม 2*. กรุงเทพฯ: ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). *การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2544.
- อักษรเจริญทัศน์. (2563). *โฟนิกส์ (Phonics) สำคัญอย่างไร ทำไมต้องเรียน*. ค้นเมื่อ 10 มกราคม 2564. จาก <https://www.aksorn.com/aksorn-phonics>.
- อัจฉิมา ไชยชิต. (2563). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (รายงานผลการวิจัย)*. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- ABC Reading Eggs. (2017). Learning to read can be easy and fun. Retrieved January 3, 2020, from <https://readingeggs.com.au>.
- Austin, M. C., & Morrison, C. (1963). *The first R: The Harvard report on reading in elementary schools* (Vol. 2). New York: Macmillan.
- Bush, C. L., & Huebner, M. H. (1979). *Strategies for reading in the elementary school*. MacMillan Publishing Company.
- Buckingham, J., Wheldall, R. B., & Wheldall, K. (2019). Systematic and explicit phonics instruction: A scientific, evidence-based approach to teaching the alphabetic principle. In R. Cox, S. Feez, & L. Beveridge (Eds.), *The alphabetic principle and beyond* (pp. 49-67). Australia: Primary English Teaching Association.
- Cambridge Dictionary. (2021). *Cambridge Dictionary*. Retrieved May 15, 2021, from <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/phonetic>
- Dallmann, M. (1978). *The Teaching of Reading*. Holt: Rinehart and Winston.

- Farris, P. J., Fuhler, C. J., & Walther, M. P. (2004). *Teaching reading: A balanced approach for today's classrooms*. New York: McGraw-Hill Humanities Social.
- Fitzgerald, J. A., & Fitzgerald. (1967). *Fundamental of Reading Instruction*. America: The Bruce.
- Frankfort, & Durish. (2015). *Detail of some high quality and effective phonic programs*. The UK Education Department. Retrieved January 3, 2020, from <http://dyslexiatr41.com>.
- Gray, W. (1965). *The Teaching of Reading and Writing*. Paris: Unesco.
- Groff, Patrick. (2002). *Blending Speech Sounds: A Neglected Phonics Skill*. Retrieved 15 January 2014, from http://www.nrrf.org/06_blending_sounds.html
- Hempenstall, K. (2002). *Phonological processing and phonics: Towards an understanding of their relationship to each other and to reading development*. Australian Journal of Learning Disabilities. <https://www.readwithphonics.com/what-is-phonics>.
- Huey, E. B. (1912). *The Psychology and Pedagogy of Reading*. New York: The Macmillan Co.in_Young_Children_A_Classroom_C.pdf
- John M. Hughes. (1972). *Phonics and the teaching of reading*. London: Evans Brothers.
- Jones, S., & Deterding, D. (2007). *Phonics and Beginning Reading: A Practical Guide for Teachers in Southeast Asia*. McGraw-Hill Education (Asia).
- Karlin, R. (1980). *Teaching elementary reading: Principles and strategies*. Houghton Mifflin Harcourt P.
- Lewis, M., & Ellis, S. (2006). *Introduction phonics: The wider picture*. In phonics: Practice, research and policy. London: SAGE.
- Mangieri, J. N., Bader, L. A., & Walker, J. E. (1982). *Elementary Reading*. McGraw-Hill Humanities, Social Sciences, & World Languages
- Pourhosein Gilakjani. (2016). *What Factors Influence the English Pronunciation of EFL Learners?*. (pp.314-326). Modern Journal of Language Teaching Methods (MJLTM).
- Read with phonics. (2021). *What is the phonics?*. N.P.: n.p.

- Stahl, Steven A. (1998). *Teaching Children with Reading Problems To Decode: Phonics and "Not-phonics" Instruction*. Retrieved August 18, 2008 from http://eric.ed.gov/ERICWebPortal/custom/portlets/recordDetails/detailmini.jsp?_nfpb=true, &_&ERICExtSearch_SearchValue_0=EJ592853, &ERICExtSearch_SearchType_0=no, &accno=EJ592853
- Starrett, Edmund V. (2007). *Teaching Phonics for Balanced Reading* (2nd ed.). Retrieved January 3, 2020, from <https://eric.ed.gov/?id=ED495588>.
- Vacca. (1995). *Creating Strategic Readers*. United States: n.p.

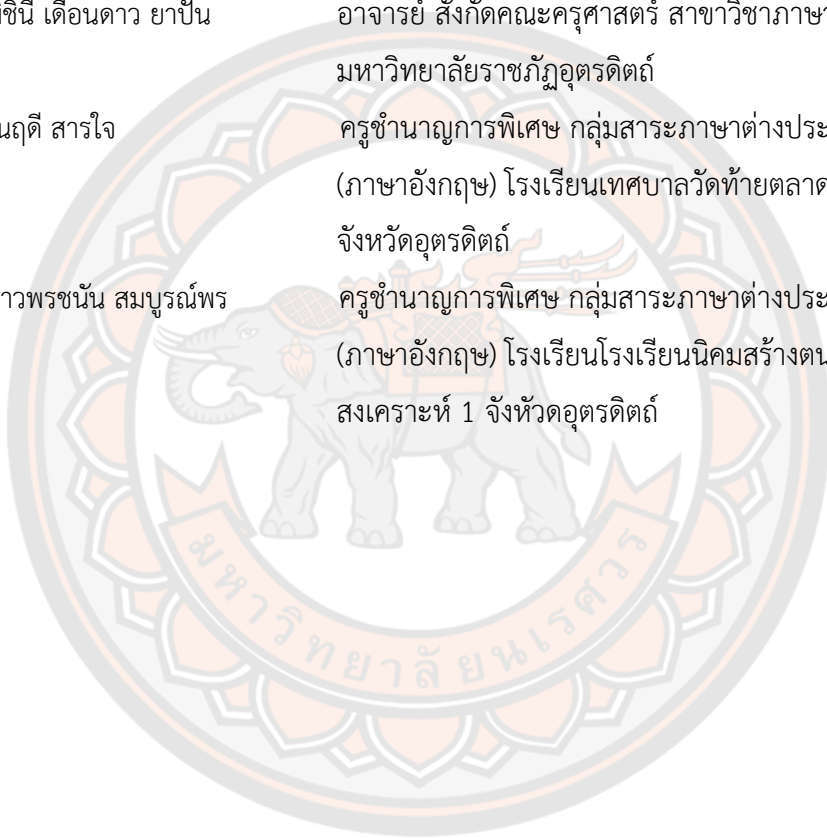
ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย

1. นางพิชินี เตือนดาว ยาบั้น อาจารย์ สังกัดคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
2. ดร.มนฤดี สารใจ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนเทศบาลวัดท้ายตลาด (กวีธรรมสาร) จังหวัดอุตรดิตถ์
3. นางสาวพรชนัน สมบูรณ์พร ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองลำน้ำน่าน สงเคราะห์ 1 จังหวัดอุตรดิตถ์

ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๖๑๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน อาจารย์พิชินี เตือนดาว ยาบั้น

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาววิภาวี ตริวิมล รหัสประจำตัว ๖๕๐๗๑๖๙๒ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านวังหัวดอย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ดร.สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัตต์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาววิภาวี ตริวิมล

โทร. ๐๙-๓๒๗๕-๔๔๔๘

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๖๑๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ดร.มนฤดี สารใจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาววิภาวี ตรีวิมล รหัสประจำตัว ๖๕๐๗๑๖๙๒ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านวังหัวดอย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ดร.สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาคุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาววิภาวี ตรีวิมล

โทร. ๐๙-๓๒๗๕-๔๔๔๘

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๖๑๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณพรชนัน สมบูรณ์พร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาววิภาวี ตรีวิมล รหัสประจำตัว ๖๕๐๗๑๖๙๒ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านวังหัวดอย” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ดร.สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

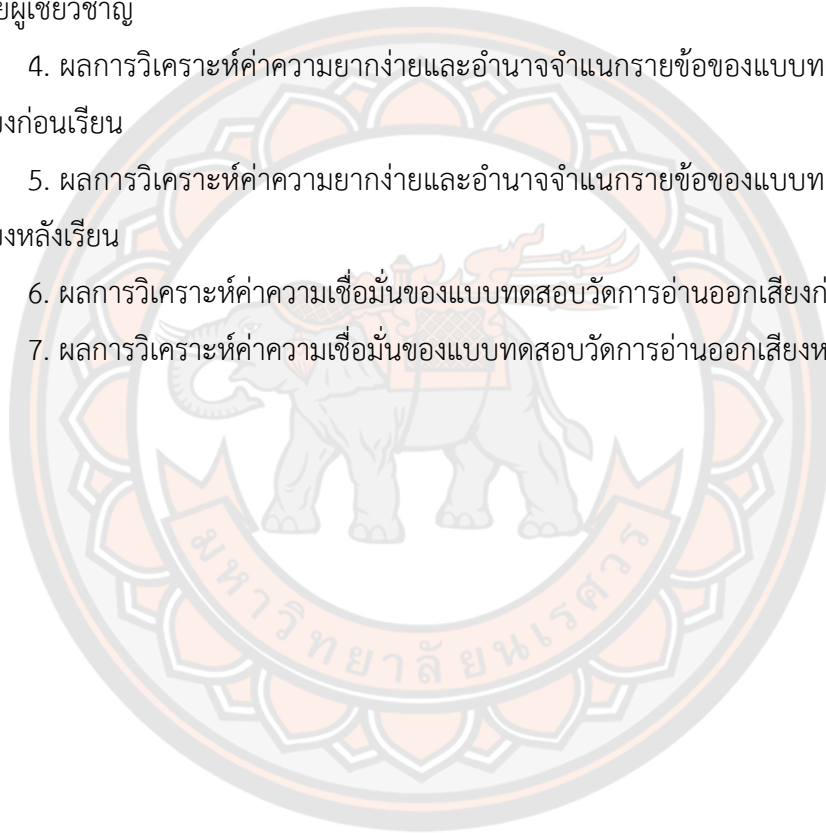
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาววิภาวี ตรีวิมล

โทร. ๐๙-๓๒๗๕-๔๔๔๘

ภาคผนวก ค ผลการประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์
2. ผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบก่อนเรียนวัดการอ่านออกเสียงโดยผู้เชี่ยวชาญ
3. ผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบหลังเรียนวัดการอ่านออกเสียงโดยผู้เชี่ยวชาญ
4. ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงก่อนเรียน
5. ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงหลังเรียน
6. ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงก่อนเรียน
7. ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงหลังเรียน

ตาราง 7 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหวาย

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
		1	2	3			
ด้านสาระสำคัญ							
1	องค์ประกอบมีความชัดเจนครบถ้วนเพียงพอ	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
2	จำนวนชุดแบบฝึกทักษะครอบคลุมสาระการเรียนรู้และเนื้อหา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3	เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้							
5	สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6	เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านเนื้อหา							
8	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย น่าสนใจ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
9	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
10	เหมาะสมกับระดับชั้น	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11	เหมาะสมกับเวลา	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน							
12	สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
13	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
		1	2	3			
14	เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
15	เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
16	เร้าความสนใจของผู้เรียน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
สื่อการเรียนการสอน							
17	สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
18	สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
19	เร้าความสนใจกับผู้เรียน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
20	ประหยัดเวลาในการสอน	4	5	4	4.33	0.58	มาก
21	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
22	สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล							
23	มีการวัดผลตามสภาพจริง	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
24	ใช้เครื่องมือวัดผลได้ เหมาะสม	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
25	มีการวัดผลตามสภาพจริง	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
ผลรวม		110	125	122	120.04	8.12	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.40	5.00	4.88	4.80	0.32	มากที่สุด

ตาราง 8 ผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบก่อนเรียนวัดการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	จุดประสงค์	คำศัพท์	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที)			ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3		
1	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	bad	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	clap	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	far	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	chat	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	barn	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	art	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	harp	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	them	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	pet	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	leg	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	step	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	week	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	sleep	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	feed	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	wig	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	kid	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	swim	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	fish	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	tie	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	pie	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	fried	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	hop	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	job	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	shop	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	stop	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	wood	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	boot	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	spoon	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	mug	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	จุดประสงค์	คำศัพท์	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3		
30	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	bun	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
31	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	gum	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	hut	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	truck	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	drum	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	duck	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 9 การประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบหลังเรียนวัดการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	จุดประสงค์	คำศัพท์	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3		
1	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	barn	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	chat	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	far	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	clap	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	sad	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	art	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	harp	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	them	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	leg	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	pet	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	feed	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	step	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	sleep	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	week	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	swim	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	kid	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	wig	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	fish	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	pie	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	fried	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	tie	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	shop	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	job	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	hop	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	boot	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	stop	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	wood	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	spoon	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	truck	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	จุดประสงค์	คำศัพท์	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3		
30	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	gum	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
31	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	bun	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	drum	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	duck	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	hut	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35	ออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง	mug	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 10 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อของแบบทดสอบวัดการทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดแบบฝึกการอ่านแบบโฟนิกส์ก่อนเรียน จำนวน 35 ข้อ

ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
1	0.85	ทิ้ง	0.23	ใช้ได้	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
2	0.69	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้
3	0.69	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้
4	0.69	ใช้ได้	0.08	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
5	0.69	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้
6	0.77	ใช้ได้	0.31	*	ทิ้ง
7	0.77	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้
8	0.46	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้
9	0.69	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้
10	0.92	ทิ้ง	0.08	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
11	0.62	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้
12	0.46	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้
13	0.46	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้
14	0.69	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้
15	0.69	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้
16	0.69	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้
17	0.62	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้
18	0.46	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้
19	0.69	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้
20	0.69	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้
21	0.69	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้
22	0.54	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้
23	0.54	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้

ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ	
24	0.69	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.69	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.54	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.69	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.69	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.62	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.54	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้	ใช้ได้
31	0.62	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้	ใช้ได้
32	0.54	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.46	ใช้ได้	0.00		ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
34	0.69	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้	ใช้ได้
35	0.38	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้	ใช้ได้

- ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ จำนวน 35 ข้อ ข้อสอบที่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 31 ข้อ

ตาราง 11 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อของแบบทดสอบวัดการทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดแบบฝึกการอ่านแบบโฟนิกส์ หลังเรียน จำนวน 35 ข้อ

ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
1	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้
2	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้
3	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้
4	0.77	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้
5	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้
6	0.85	ทิ้ง	0.15	*	ทิ้ง
7	0.77	ใช้ได้	0.23	*	ใช้ได้
8	0.54	ใช้ได้	0.46	*	ใช้ได้
9	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้
10	0.54	ทิ้ง	0.46		ทิ้ง
11	0.62	ใช้ได้	0.38	*	ใช้ได้
12	0.85	ทิ้ง	0.15		ทิ้ง
13	0.46	ใช้ได้	0.54	*	ใช้ได้
14	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้
15	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้
16	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้
17	0.62	ใช้ได้	0.38	*	ใช้ได้
18	0.38	ใช้ได้	0.62	*	ใช้ได้
19	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้
20	0.85	ทิ้ง	0.15		ทิ้ง
21	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้
22	0.54	ใช้ได้	0.46	*	ใช้ได้
23	0.62	ใช้ได้	0.38	*	ใช้ได้

ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ	
24	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.54	ใช้ได้	0.46	*	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.62	ใช้ได้	0.38	*	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.54	ใช้ได้	0.46	*	ใช้ได้	ใช้ได้
31	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้	ใช้ได้
32	0.54	ใช้ได้	0.46	*	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้	ใช้ได้
34	0.69	ใช้ได้	0.31	*	ใช้ได้	ใช้ได้
35	0.46	ใช้ได้	0.54	*	ใช้ได้	ใช้ได้

- ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ จำนวน 35 ข้อ ข้อสอบที่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 32 ข้อ

ตาราง 12 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงก่อนเรียน

จำนวนผู้ทำ แบบทดสอบ (N)	ผลรวมคะแนน ทั้งหมด	ผลรวมคะแนน ทั้งหมดยก กำลังสอง	Σpq	ค่าความ แปรปรวน (s^2)	ค่าความ เชื่อมั่นของ แบบทดสอบ
13	286	6858	7.85	43.54	0.98

ตาราง 13 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงหลังเรียน

จำนวนผู้ทำ แบบทดสอบ (N)	ผลรวมคะแนน ทั้งหมด	ผลรวมคะแนน ทั้งหมดยก กำลังสอง	Σpq	ค่าความ แปรปรวน (s^2)	ค่าความ เชื่อมั่นของ แบบทดสอบ
13	297	7341	7.54	42.75	0.99

ภาคผนวก ง เครื่องมือวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์
2. ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์
3. แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ (เพิ่มเติม) ภาคเรียนที่ 2 /2566
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics a sound) เวลา 4 ชั่วโมง
 เรื่อง Phonics sound /a/ เวลา 2 ชั่วโมง
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครูผู้สอน นางสาววิภาวี ตริวิมล

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

- ต 1.1 ป.3/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
- ต 1.1 ป.3/3 เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของ กลุ่มคำและประโยคที่ฟัง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ผู้เรียนบอกความหมายคำศัพท์ได้ (K)
2. ผู้เรียนอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้อง (P)
3. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงาน (A)

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้การอ่านคำศัพท์ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเสียง a สระเสียงสั้นพื้นฐานใช้ต่อยอดการอ่านคำศัพท์ใหม่ที่พบเจอ โดยผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์ ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านกลุ่มคำได้ตามหลักการอ่านและใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

4. สาระการเรียนรู้

1. คำศัพท์/กลุ่มคำ (Vocabulary/Phrases)

Vocabulary: /short a sound / (ชั่วโมงที่ 1 หมวด A1)

Words	Phonics	Meaning
1. bat	/bæt/	ค้างคาว
2. cat	/kæt/	แมว
3. dad	/dæd/	พ่อ
4. sad	/sæd/	เสียใจ
5. jam	/dʒæm/	แยม
6. ham	/hæm/	แฮม
7. pan	/pæn/	กะทะ
8. van	/væn/	รถตู้
9. bag	/bæg/	กระเป๋า/ถุง
10. tag	/tæg/	ป้ายชื่อ
Vocabulary: /short a sound / ชั่วโมงที่ 2 หมวด A2		
Words	Phonics	Meaning
11. map	/mæp/	แผนที่
12. nap	/næp/	งีบหลับ
13. tap	/tæp/	ก๊อกน้ำ
14. cap	/kæp/	หมวกแก๊ป
15. clap	/klæp/	ปรบมือ
16. clam	/klæm/	หอยดลั๊บ
17. crab	/kræb/	ปู
18. grab	/græb/	คว้า
19. hat	/hæt/	หมวก
20. mat	/mæt/	เสื่อ

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

สมรรถนะที่ 1 ความสามารถในการสื่อสาร

ตัวชี้วัดที่ 1 ใช้ภาษาถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ความรู้สึก และทัศนะ
ของตนเองด้วยการพูด

สมรรถนะที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ตัวชี้วัดที่ 3 ทำงานและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

ใฝ่เรียนรู้

ตัวชี้วัดที่ 4.1 ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

มุ่งมั่นในการทำงาน

ตัวชี้วัดที่ 6.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การงาน

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

ภาระงาน:

1. การฟัง-พูด
2. การอ่านออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมาย
3. การถาม-ตอบ

ชิ้นงาน:

1. แบบฝึกหัด a sound

8. คำถามท้าทาย

- How many vowels are there in this word?
- Can you spell this word “grab”?
- What’s does it mean?

9. กิจกรรมการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่1 เวลา 60 นาที)

ลำดับ	กิจกรรมการเรียนรู้	
	ครู	นักเรียน
	ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm-up) เวลา 5 นาที	
1.	<ul style="list-style-type: none"> • ทักทายนักเรียนตามช่วงเวลา เช่น Good morning. - How are you doing? - How’s the weather? 	<ul style="list-style-type: none"> • นักเรียนตอบคำถาม Good morning, Miss May. - I’m good, I’m Okay, I’m doing Okay, etc. - It’s hot, It’s rainy, It’s cold.
2.	<ul style="list-style-type: none"> • ถามคำถามเพื่อทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนว่า - ครั้งที่แล้วเราเรื่องเรื่องอะไรไป? 	<ul style="list-style-type: none"> • นักเรียนช่วยกันตอบคำถามและยกตัวอย่าง ตัวอย่างตัวอักษรภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้ไป เช่น a เสียง a c เสียง เคอะ

ลำดับ	กิจกรรมการเรียนรู้	
	ครู	นักเรียน
	- give me for example about the sound of alphabet.	
3.	<ul style="list-style-type: none"> นำเข้าสู่บทเรียนด้วยเพลง Phonics Song ABCD Rhymes แจ้งจุดประสงค์แก่นักเรียนว่าวันนี้จะเรียนรู้เกี่ยวกับเสียงสระ a ในผสมคำเพื่อให้อ่านคำศัพท์ในเสียงนี้ได้ 	<ul style="list-style-type: none"> นักเรียนร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลง Phonics Song ABCD Rhymes เพื่อฝึกและทำความเข้าใจเสียงของตัวอักษร
ขั้นทบทวนความรู้เก่า (Revision) เวลา 5 นาที		
4.	<ul style="list-style-type: none"> นักเรียนทบทวนความรู้เดิม โดยครูทบทวนเสียงพยัญชนะต้น (beginning sound) ของตัวอักษรโดยเน้นเสียงที่ออกเสียงยากและทำให้นักเรียนสับสนเช่น c,k,b,d,s,x,l,r,n,m,f,v เป็นต้นจากนั้นเน้นการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ (final sound) เช่น t และ p เป็นต้น ครูทดสอบตัวอักษรโดยนำกระดาษ a4 มาบังที่ปากจากนั้นออกเสียงตัวอักษรให้นักเรียนทาย เช่น 1. เกอะ 2. เพอะ 	<ul style="list-style-type: none"> นักเรียนศึกษาและเรียนรู้ตัวอักษร และคำศัพท์ในการฝึกออกเสียงพยัญชนะต้น และเสียงพยัญชนะท้ายจากชุดแบบฝึก นักเรียนทายตัวอักษรจากเสียงที่ครูเปล่งออกมา <ol style="list-style-type: none"> เกอะ = g เพอะ = p
ขั้นสอนเสียงใหม่ (A new sound) เวลา 10 นาที		
5.	<ul style="list-style-type: none"> ครูนำเสนอคำศัพท์วิดีโอ Short Vowel A CVC Reading ผ่านยูทูป โดยฝึกนักเรียนออกเสียงตามวิดีโอจากเจ้าของภาษา ครูฝึกนักเรียนอ่านออกเสียงสะกดคำในชุดแบบฝึก a sound1 โดยอ่านนำ 1 รอบ 	<ul style="list-style-type: none"> นักเรียนฝึกออกเสียงตามวิดีโอ เพื่อเรียนรู้การสะกดคำจากเสียงของตัวอักษร เช่นคำว่า pat /pæt/ (เพอะ-อะ-เทอะ = แพท) ham /hæm/ (เฮอะ-อะ-เมอะ=แฮม) เป็นต้น นักเรียนอ่านสะกดคำตามครู

ลำดับ	กิจกรรมการเรียนรู้	
	ครู	นักเรียน
	ขั้นประสมคำ (Word making) เวลา 25 นาที	
6.	<ul style="list-style-type: none"> ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม มอบหมายให้ช่วยกันฝึกอ่านออกเสียงสะกด คำที่อยู่ในชุดแบบฝึกเสียง a sound (Exercise1 : Read and color) และ ระบายสีแบบฝึก โดยครูคอยเดินตรวจดู กิจกรรมกลุ่มที่มอบหมายและระบุเวลาทำ กิจกรรมให้นักเรียนทำภายในเวลาที่กำหนด 	<ul style="list-style-type: none"> นักเรียนแต่ละกลุ่มเรียนรู้ความหมายของ คำศัพท์และฝึกอ่านคำศัพท์จากแบบฝึกหัด Read and color หลังจากนั้นออกมาอ่าน คำศัพท์ให้ครูฟังทีละกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่ม ทดสอบการอ่านจาก flash card ที่ครู เตรียมไว้ให้
	ขั้นสรุป/ฝึกเขียนตัวอักษร (Letter formation) เวลา 10 นาที	
7.	<ul style="list-style-type: none"> ครูอธิบายการทำแบบฝึก (Exercise2 : write and say) ครูถามคำถามทบทวนความรู้ที่นักเรียนใน ชั่วโมงที่เรียนไป <p>ว่า 1. นักเรียนเรียนเรื่องอะไร</p> <p>2. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์อะไรบ้าง</p>	<ul style="list-style-type: none"> นักเรียนทำแบบฝึกหัด write and say ฝึกเขียนและพูด นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม ยกตัวอย่าง คำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ไป

กิจกรรมการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 2 เวลา 60 นาที)

ลำดับ	กิจกรรมการเรียนรู้	
	ครู	นักเรียน
	ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm-up) เวลา 2 นาที	
1.	<ul style="list-style-type: none"> ทักทายนักเรียนตามช่วงเวลา เช่น Good morning. - How's it going? - ครูถามคำถามนักเรียน How many vowels are there in English? 	<ul style="list-style-type: none"> นักเรียนตอบคำถาม Good morning, Miss May. - I'm good, I'm Okay, I'm doing Okay, etc. - There are 5 vowels. a แอะ e เอะ i อี o โออะ u อะ
2.	<ul style="list-style-type: none"> เน้นย้ำการออกเสียงตัวอักษรเสียง a-z ให้ชัด 	<ul style="list-style-type: none"> นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตัวอักษร a-z แบบโฟนิกส์ เพื่อฝึกการออกเสียงตัวอักษร

ลำดับ	กิจกรรมการเรียนรู้	
	ครู	นักเรียน
		ให้ขีดเส้น ตัว h(เอช) = เสียงเฮอะ s (เอส) = เสอะ
	ขั้นทบทวนความรู้เก่า (Revision) เวลา 3 นาที	
4.	<ul style="list-style-type: none"> ครูถามคำถามเพื่อทบทวนความรู้เดิม โดยถามว่า คาบที่แล้วนักเรียนได้ฝึกอ่าน คำเสียงสระ ตัวอะไรไป และมีคำไหนที่จำได้บ้างโดยให้นักเรียนยกตัวอย่างคำ Can you give me about an example the word “ a sound” ? 	<ul style="list-style-type: none"> นักเรียนตอบคำถามคุณครู เรียนรู้เสียง a sound และยกตัวอย่างคำที่เรียนไปในคาบที่แล้วเช่น ham , jam , bag จากนั้นนักเรียนอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ ทบทวนเสียงหน้า A1 (short a sound 1) พร้อมกัน
	ขั้นสอนเสียงใหม่ (A new sound) เวลา 5 นาที	
5.	<ul style="list-style-type: none"> ครูชู flash card บัตรคำเสียง A2 เช่น hat จากนั้นสะกดให้นักเรียนฟัง คำที่ 2 mat ครูชูคำแล้วให้นักเรียนฝึกสะกดด้วยตนเอง โดยครูย้ำเสียง final sound เสียงท้ายคำ ให้ถูกต้อง เสียงที่* ครูสอนอ่านออกเสียงสะกดคำในหมวด A2 และนักเรียนฝึกออกเสียงตามครู 	<ul style="list-style-type: none"> นักเรียนฝึกสะกดตามครูคำว่า hat เฮอะ แอะ เทอะ = แฮ็ท /haet/ นักเรียนฝึกสะกดคำว่า mat ด้วยตนเอง เมอะ แอะ เทอะ = แม็ท /maet/ นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์หน้า A2 เช่น map, tap, clap, crab
	ขั้นประสมคำ (Word making)/ฝึกเขียนตัวอักษร (Letter formation) เวลา 30 นาที	
6.	<ul style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนสังเกตเสียง blend sound ซึ่งคือเสียงควบกล้ำ โดยให้นักเรียนสังเกตว่ามีเสียง พยัญชนะต้นสองตัวออกเสียงควบกันไป เช่น cl a p คะ-เลอะ-แอะ-เพอะ = แคล็พ แบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนฝึกอ่านผสมคำเอง โดยแบ่งกลุ่มละนักเรียนแก่กลางอ่อนเพื่อ 	<ul style="list-style-type: none"> นักเรียนจับกลุ่มกลุ่มละเท่า ๆ กันฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์หมวด A2 ด้วยกัน จนครบ 10 คำ จากนั้นเรียนทำแบบฝึกหัด A2 Exercise1 1.วงกลมและเขียนเสียง a ลงในปู และ Exercise12. วงกลมและเขียนเติมตัวอักษร

ลำดับ	กิจกรรมการเรียนรู้	
	ครู	นักเรียน
	ช่วยเหลือกันในการทำงาน จากนั้นครูคอยเดินสำรวจช่วยเหลือนักเรียนทำกิจกรรมแต่ละกลุ่ม	ให้ตรงกับรูปภาพ โดยใช้เวลาทำกิจกรรม 10 นาที
7.	• แจกแผนการ์ด bingo ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยตั้งกติกาว่ากลุ่มไหนชนะก่อนได้รางวัล โดยครูจะเล่นเป็นกลุ่ม ได้แผ่นกลุ่ม 2 แผ่น เล่น 2 ครั้ง	• นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกม bingo เสียง A sound ซึ่งเป็นคำศัพท์ของหมวด A1 และ A2
	ขั้นสรุป (เวลา 20 นาที)	
8.	• ครูสรุปบทเรียนให้นักเรียนโดยใช้คำถาม -นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องอะไรวันนี้ และให้ยกตัวอย่างคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ไป จากนั้นครูแจ้งนักเรียนเกี่ยวกับการทดสอบอ่านคำ โดย ครูใช้เวลาฝึกกับกลุ่มของตนเองและมาทดสอบทีละคน *สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้จับคู่กับเพื่อน 1 คนเพื่อมาทดสอบ	• นักเรียนสอบอ่านคำศัพท์จาก flash card หมวด A2 ที่ครูเตรียมไว้ให้โดยเลือกจับคำศัพท์แล้วอ่านสะกดคำให้ครูฟังพร้อมบอกความหมาย

10. การจัดบรรยากาศเชิงบวก

ครูคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม กล้าแสดงความคิดเห็น และกล้าแสดงออก จัดกิจกรรมให้สนุกสนาน ไม่ตำหนิหรือลงโทษนักเรียนที่ตอบคำถามไม่ถูกต้อง ทำให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข

11. สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

1. Phonics Song | ABCD
2. วีดีโอ Short Vowel A CVC Reading
3. ชุดแบบฝึกการสอนแบบโฟนิกส์ เรื่อง short a sound1 และแบบฝึกหัด

4. เกม Bingo
5. flash card คำศัพท์หมวด A1 และ 2

12. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. ผู้เรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์จากเรื่องที่เรียนได้ (K)	บอกความหมายของศัพท์ในแบบฝึกชุด short a sound1	แบบทดสอบการบอกความหมาย	บอกความหมายคำศัพท์ผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่เรียนได้ (P)	การอ่านออกเสียงคำศัพท์	แบบประเมินทักษะการอ่าน	อ่านออกเสียงคำศัพท์ผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 60 ขึ้นไป
3. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงาน (A)	บันทึกคะแนนความรับผิดชอบในการส่งงาน	แบบบันทึกคะแนนความรับผิดชอบในการส่งงาน	ส่งงานครบและตรงตามเวลาที่กำหนดถือว่าผ่าน

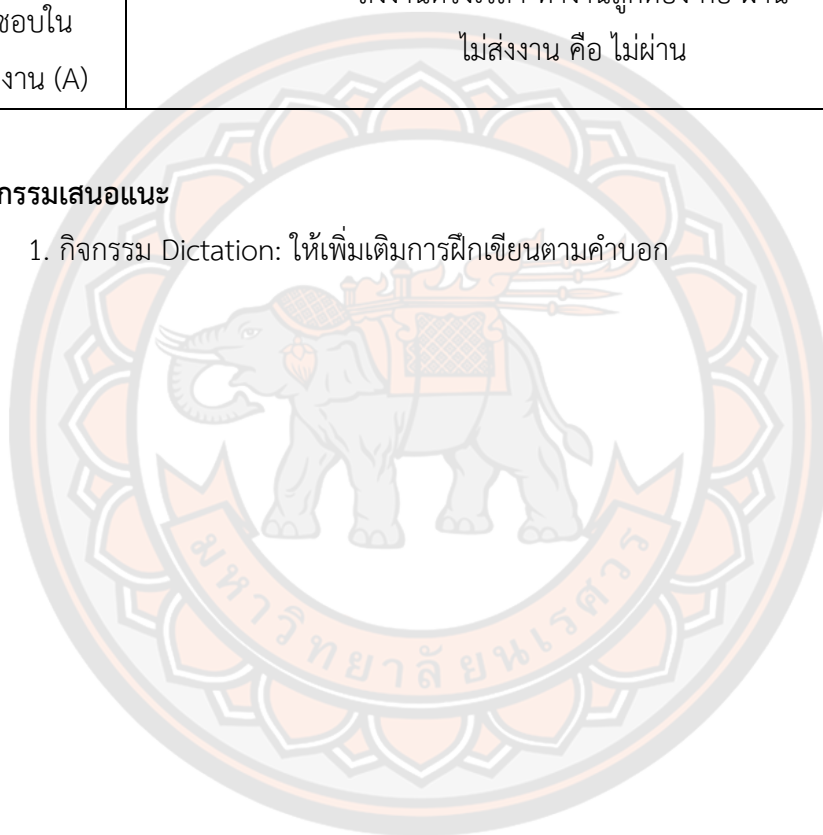
2. เกณฑ์การประเมิน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)
ผู้เรียนสามารถบอกความหมายคำศัพท์จากเรื่องที่เรียนได้ (K)	บอกความหมายคำศัพท์จากเรื่องที่เรียนได้ 10 ข้อ	บอกความหมายคำศัพท์จากเรื่องที่เรียนได้ 7-9 ข้อ	บอกความหมายคำศัพท์จากเรื่องที่เรียนได้ 5-6 ข้อ	บอกความหมายคำศัพท์จากเรื่องที่เรียนได้น้อยกว่า 5 ข้อ
2. ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียง	อ่านและสะกดคำถูกต้องทั้งหมด (พยัญชนะต้น)	อ่านและสะกดคำถูกต้อง 2 ชนิด (พยัญชนะต้น)	อ่านและสะกดคำถูกต้อง 1 ชนิด (พยัญชนะต้น)	อ่านและสะกดคำไม่ถูกต้องทั้งหมด

ประเด็นการ ประเมิน	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)
คำศัพท์ที่เรียน ได้ (P)	สระ และการผสม คำ	สระ และการผสม คำ	สระ และการผสม คำ	(พยัญชนะต้น สระ และการ ผสมคำ
ผู้เรียนมีความ รับผิดชอบใน การส่งงาน (A)	ส่งงานตรงเวลา ทำงานถูกต้อง คือ ผ่าน ไม่ส่งงาน คือ ไม่ผ่าน			

13. กิจกรรมเสนอแนะ

1. กิจกรรม Dictation: ให้เพิ่มเติมการฝึกเขียนตามคำบอก

แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษรายบุคคล

ชื่อ..... เลขที่..... ชั้น.....
เรื่อง

เลขที่	คำที่ 1	คำที่ 2	คำที่ 3	คำที่ 4	คำที่ 5	คำที่ 6	คำที่ 7	คำที่ 8	คำที่ 9	คำที่ 10	รวมคะแนน
เสียง	ต้น สระ หัก คำ	ต้น สระ หัก คำ	ต้น สระ หัก คำ	ต้น สระ หัก คำ	ต้น สระ หัก คำ	ต้น สระ หัก คำ	ต้น สระ หัก คำ	ต้น สระ หัก คำ	ต้น สระ หัก คำ	ต้น สระ หัก คำ	
1.											
2.											
3.											
4.											
5.											
6.											
7.											
8.											
9.											
10.											
11.											
12.											
13.											

ระดับการประเมิน

- คะแนน 10 -12 อยู่ในระดับ 4 ดีมาก
 คะแนน 7 - 9 อยู่ในระดับ 3 ดี
 คะแนน 5 - 6 อยู่ในระดับ 2 พอใช้
 คะแนน 0 - 4 อยู่ในระดับ 1 ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การตัดสินนำคะแนนการอ่านมาแปลผลเพื่อประเมินความสามารถในการอ่านคำศัพท์ 1 คำ คิดเป็น 3 คะแนน
 (พยัญชนะ สระ และการผสมคำ)

ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

ลงชื่อ (ผู้บริหารสถานศึกษา)

.....

วันที่/...../.....

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลที่การจัดการเรียนรู้

.....

ผลที่เกิดกับผู้เรียน

.....

ปัญหาอุปสรรค

.....

2. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

ลงชื่อ (ผู้สอน)

(นางสาววิภาวี ตรีวิมล)

วันที่/...../.....

ตัวอย่าง ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงสะกด
คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย

LET'S LEARN PHONICS!

3

ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์
เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ

JET

MAT

CAT

KID

Banwunghuadoy school

Name _____ NO _____ Class _____

คำชี้แจงประกอบการใช้ชุดแบบฝึกทักษะ

ชุดแบบฝึกทักษะการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 จัดทำขึ้นหลังจากที่ได้วิเคราะห์สภาพปัญหาจากการเรียนการสอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศแล้ว ซึ่งพบว่านักเรียนยังไม่สามารถอ่านสะกดคำศัพท์และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ ทำให้ไม่สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้จัดทำชุดแบบฝึกทักษะนี้ขึ้นเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของชุดแบบฝึกทักษะการสอนแบบโฟนิกส์ คือ ให้นักเรียนสามารถฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษในแต่ละเสียงของตัวอักษร เพื่อใช้ในการอ่านคำศัพท์ใหม่ที่ผู้เรียนไม่เคยพอเจอหรือรู้จักโดยใช้หลักการสะกดคำแบบโฟนิกส์มาช่วย

ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโฟนิกส์ จำนวน 6 บทเรียน จะเป็นพยัญชนะและคำศัพท์แบ่งเป็นหมวดหมู่ตามเสียงสระในภาษาอังกฤษ (a, e, i, o, u) ในบทเรียนต่างๆ ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นคำศัพท์ที่มีจำนวน 1-2 พยางค์ คำศัพท์ทั้งหมด 180 คำ ประกอบไปด้วย 6 เรื่อง ที่มีสื่อการสอนใบความรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกหัดและแบบทดสอบท้ายบทเรียน ได้แก่

1. The alphabet

1.1 a-z, blends, digraphs and sound chart 1 ชั่วโมง

1.2 beginning and final sound 1 ชั่วโมง

2. a sound

2.1 /-a-/ 2 ชั่วโมง

2.2 /-ar/ 2 ชั่วโมง

3. e sound

3.1 /-e-/ 2 ชั่วโมง

3.2 /ee/ 2 ชั่วโมง

4. i sound

4.1 /-i-/ 2 ชั่วโมง

4.2 /-ie/ 1 ชั่วโมง

5. o sound

5.1 /-o-/ 2 ชั่วโมง

5.2 /-oo/ 1 ชั่วโมง

6. u sound

6.1 /-u-/ 2 ชั่วโมง

ใช้เวลาทั้งหมด 18 ชั่วโมง

คำแนะนำการใช้ชุดแบบฝึกทักษะสำหรับครู

ในการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 ครูควรปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวิธีการใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในหลักการและวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสมในการนำชุดแบบฝึกทักษะไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการพัฒนาผู้เรียน
2. ตรวจสอบและจัดเตรียมเอกสารประกอบการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ และเอกสารอื่นๆ ให้พร้อม
3. ทดก่อนเรียนด้วยแฟลชการ์ดให้นักเรียนทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งมีจำนวน 30 คำ เพื่อประเมินความรู้พื้นฐานของนักเรียนและแนะนำการใช้ชุดแบบฝึกทักษะ
4. จัดกิจกรรมตามลำดับ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ระยะเวลา 18 ชั่วโมง
5. ประเมินผลในด้านทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์จากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและสรุปคะแนนลงในแบบบันทึกผล
6. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นแบบแฟลชการ์ดจำนวน 20 คำ หลังจากเรียนรู้ชุดแบบฝึกทักษะจบเล่มแล้ว และนำผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบ เพื่อทราบผลการพัฒนาของนักเรียน
7. สำหรับห้องเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมาก ใช้เวลาในการทดสอบมีระยะเวลาาน ครูจะจำกัดเวลาใช้เหมาะสม และสามารถใช้เวลาอกในการทดสอบ แต่ครูจะมีบรรยายภาคหรือสภาพปัจจัยภายนอกที่เหมือนกัน

คำแนะนำการใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียน

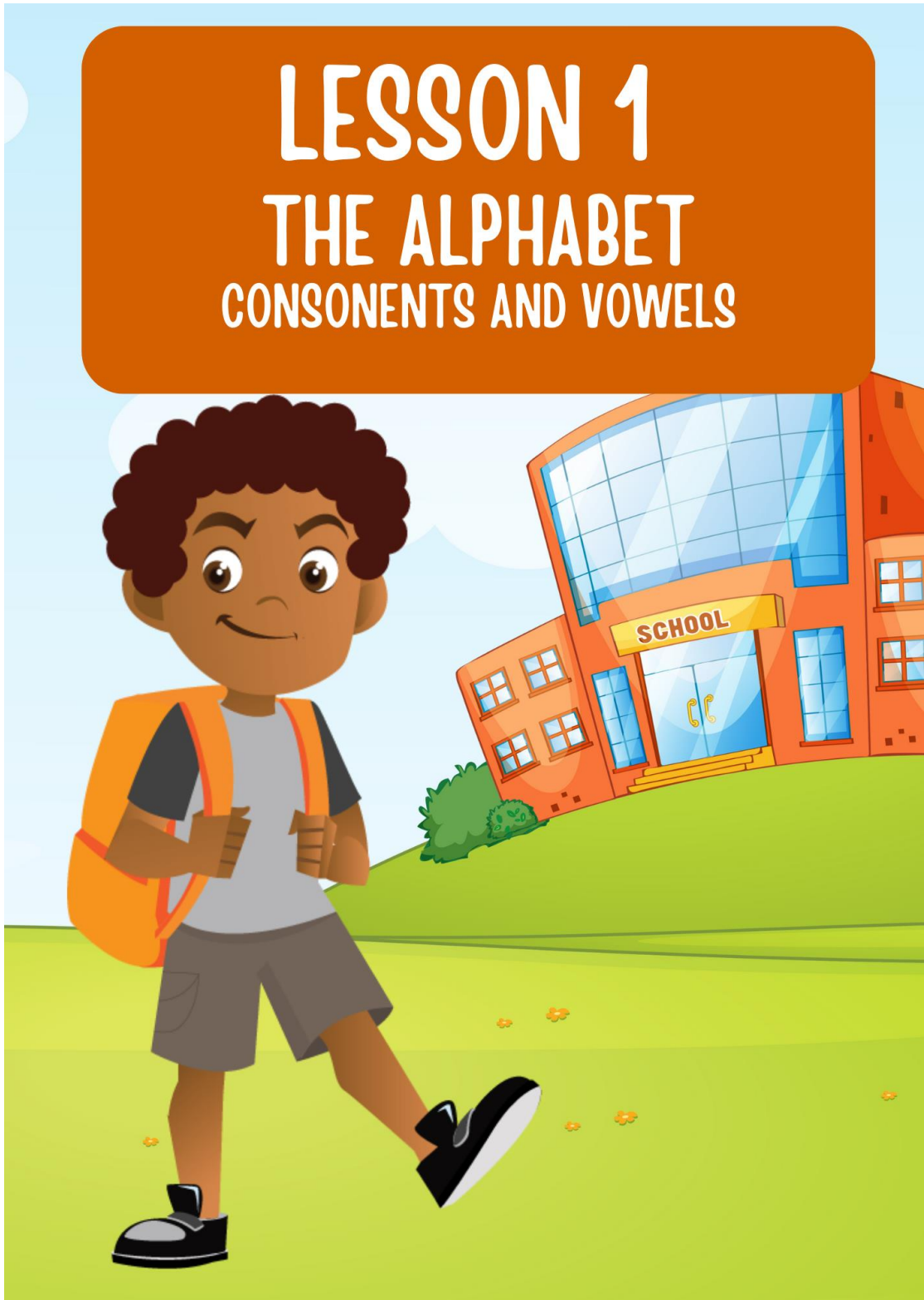
ในการเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 เล่มนี้ เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจอย่างแท้จริงและคงทน ขอให้นักเรียนปฏิบัติตามนี้

1. ก่อนเริ่มเรียนการอ่านคำศัพท์ นักเรียนควรรู้จักกับเสียงของพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษ ทั้ง 26 ตัวก่อน เพื่อให้ง่ายต่อการผสมคำและออกเสียงได้ถูกต้องตามเจ้าของภาษา
2. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ให้เข้าใจ
3. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน ด้วยการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์จากฟลชการ์ด
4. ศึกษาใบความรู้และอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจก่อนทำ Exercise ทุกครั้ง
5. ทำกิจกรรมตามลำดับตั้งแต่ และทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์จากฟลชการ์ด
6. หากนักเรียนทำกิจกรรมไม่ทัน ไม่เข้าใจ หรือไม่ผ่านเกณฑ์ให้รับชุดแบบฝึกทักษะไปศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียนเพื่อให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น
7. นักเรียนสามารถศึกษาหรือฝึกการอ่านออกเสียงให้เหมือนตามต้นฉบับของเจ้าของภาษาได้ โดยศึกษาจากแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมท้ายชุดแบบฝึก

LESSON 1

THE ALPHABET

CONSONANTS AND VOWELS

1

Alphabet

CHART

				Aa apple
Bb bee	Cc carrot	Dd duck	Ee elephant	Ff fish
Gg girl	Hh horse	Ii igloo	Jj juice	Kk kite
Ll leaf	Mm moon	Nn nest	Oo octopus	Pp pencil
Qq queen	Rr rabbit	Ss sandwich	Tt tiger	Uu umbrella
Vv vest	Ww watermelon	Xx x-ray	Yy yogurt	Zz zebra

VOWEL CHART

-a-

cap

-ar

car

-e-

pet

-ee-

seed

-i-

win

-ie

pie

-o-

stop

-oo-

book

-u-

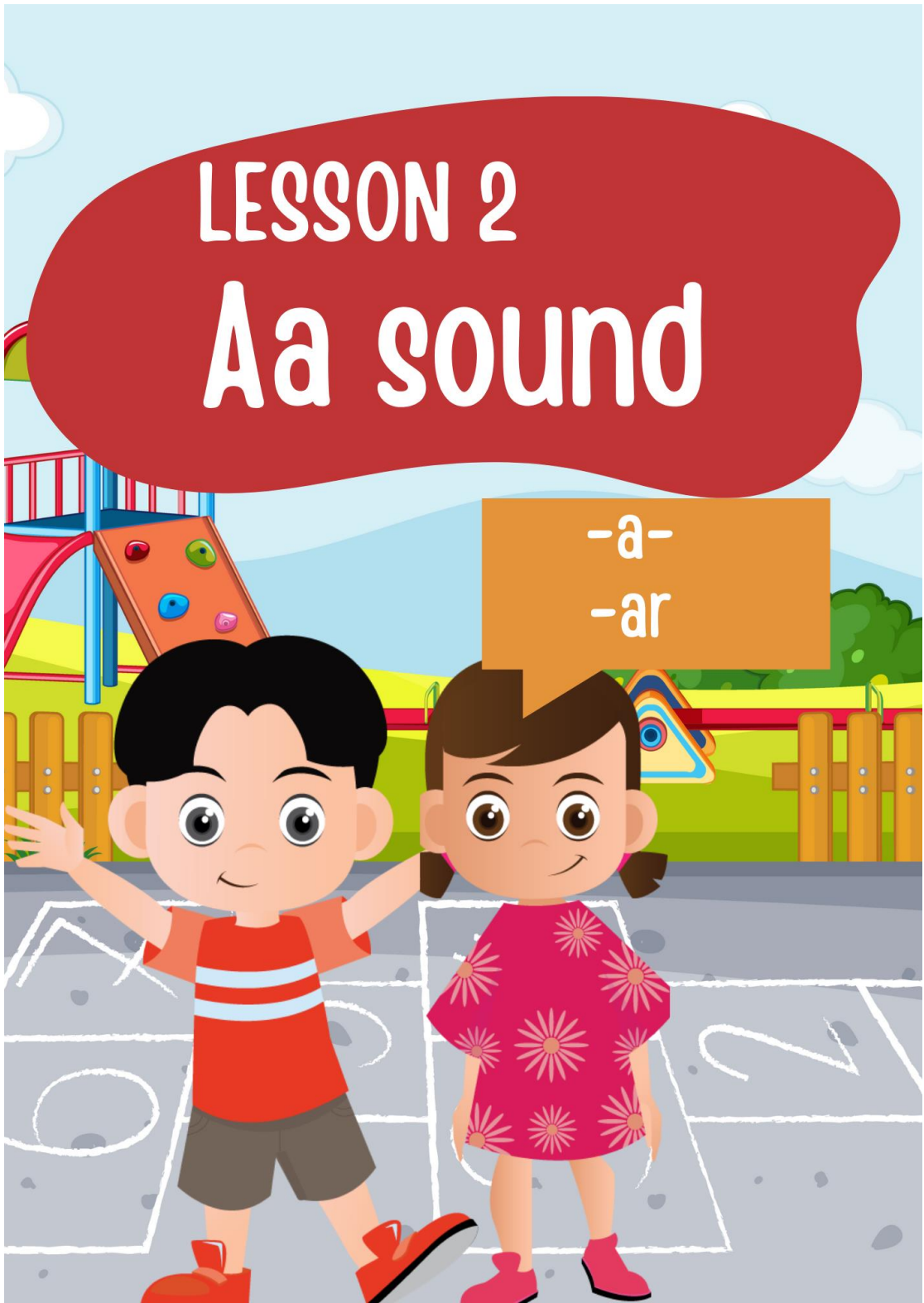
gum

LESSON 2

Aa sound

-a-

-ar

A1

short a sound 1

../-a-/ sound..

● Point and read

b a t bat

c a t cat

d a d dad

s a d sad

j a m jam

h a m ham

p a n pan

v a n van

b a g bag

t a g tag

A1

Exercise

/-a-/ sound..

Exercise 1 : Read and color

bat

cat

dad

sad

jam

ham

pan

van

bag

tag

FLASH CARD

short a sound 1

แบบฝึกทดสอบการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
คำสั่ง จงอ่าน flash card จากคำที่กำหนดให้ดังต่อไปนี้

test /-a-/ sound..

bat

cat

dad

sad

ham

jam

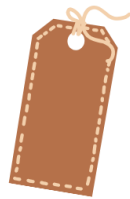
pan

van

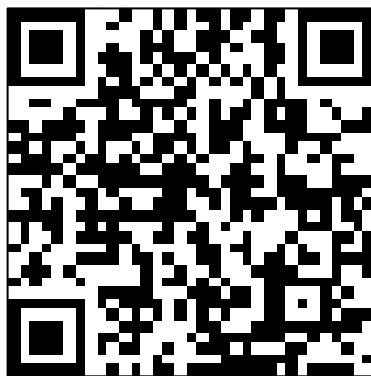

bag

tag

ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านวังหัวดอย
(ฉบับเต็ม) รูปแบบ E-book ใน QR code

<https://anyflip.com/wkawb/ydvx/>

แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน

คำชี้แจง ผู้วิจัยให้ผู้เรียนจับบัตรคำในการอ่านโดยหยิบคำใดอ่านก่อนก็ได้ไม่ได้เรียงลำดับทั้งหลังเรียนและก่อนเรียน ทั้งหมด 30 คำ

